

Mangaismertető

Tűzharcos

Dorama sziget

Pasta

Otaku tutorial

Hentai 1.

- Történeti áttekintés

BAKEMONOGATARI
[anime elemzés] + [light novel]

Szerkesztői levél:

// NewPlayer

Áh igen, a tavasz. Cseresznyefa virágzás, kabát levétel és a bogarak tömkelege, amik a szemünkben landolnak. Én inkább a telet kedvelem, akkor szép nyugalom minden, fehér a táj és nem siet senki sehova!

Visszat a tavasz most már végérvényesen is beköszöntött. Hogy ezt honnan tudom? Már nem kell a vastag kabát, sőt sok esetben kabát sem kell. Este 6 óra és kiég a retinám, olyan világos van a szobában. De ami talán a legeslegjobban ráébresztett az az a tény, hogy mikor azon gondolkodtam, milyen animéket kéne nézni, egyből a slice of life-ok között keresgéltem... Be kell valljam férfiasan egy pár hétre le is tértem az eddigi ösvényről és megnéztem pár ilyen művet... élükön a Tari Tari-val...

De emberek semmi ok az aggodalomra! Már újra a megszokott ösvényemen járok, ugyanis kigyógyítottam magam egy kis *Queen's Blade*-del!

A másik dolog ami erőt adott, hogy már nem sokat kell aludni és az egész *Initial D 5th stage*-et megnézhetem egyben! Addig is itt van nekem a *Zetman*, a *Freezing*, a *Girls und Panzer* vagy a *Lupin*!

Vagy a *Nichijou*... Igérem csak egy részt nézek meg belőle!

Tudjátok mit, most bele is kukkantok, hogy milyen is ez! Rajzstílus alapján érdekesnek tűnik. Képekből még nem döntöttem el, hogy tetszik-e vagy sem, kíváncsi vagyok nagyon az animációra is!

Addig is jó olvasást kívánok mindenkinek az AniMagazin 13. számához és köszönjük a beküldött cikkeket

(NP ezután eltűnt pár napra. Mikor rátaláltak a lakásában egy törölközőbe csavarva a székén ülve csak motyogni tudott valamit arról, hogy az igazgató nem enged, hogy klubot alapítson, amíg nem szed össze még 4 embert; ami azért is furcsa, mert már lassan két éve nem jár iskolába...)

Logo & Design terv

Fren Laboratories Design Empire

Lord Fren

frenlabs@gmail.com

Hammer on The Nail

Szerkesztők

NewPlayer (alapító)

newplayer@anipalace.hu

Catrin (főszerkesztő)

catrin@anipalace.hu

Hirotaka (grafikus)

hirotaka@anipalace.hu

Strayer8 (lektor)

strayer8@anipalace.hu

Beküldés & Info

Cikk beküldése

bekuldes@anipalace.hu

Információ, kérdések

info@anipalace.hu

Cikkírók

Iskariotes

Morwen

Lady Marilyn

Mliichan

YoruShi Noa

Masa

Balcside

Támogatók

Fanservice
Factory

Elhaym Blogja

Lady Marilyn
BlogjaBudapesti
Anime KlubPécsi Anime
Fanclub

AnimeAddicts

BeHind Fansub

Chihana fansub

Dragon Hall +

Namida Fansub

Riciz/Ronin
Factories

Soul Society Team

UraharaShop

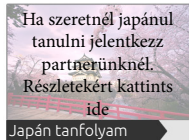
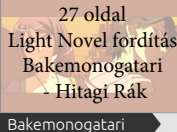

Will of Fire

Mellékletek:

Állandó jelleggel
várjuk cikkeiteket,
a részletekért kattints
ide és írd nekünk!

AniMagazin felhívás

Tartalomjegyzék

Ouran Host Club

9

Tűzharcos

12

Ryukyu királyság

30

Anime Ismertető

Shinsekai Yori	4
Noir	6
Ouran High School Host Club	9

Manga Ismertető

Itthon kiadott mangák: Tűzharcos	12
----------------------------------	----

Fansub Riport

Konohagakure	14
Anime Series	16

Rendezvények

Tavaszi Mondocon	19
------------------	----

Szigetországi Napló

Hírek 13. + Szezonajánló	22
--------------------------	----

Ázsia Titkai

Apró szelet Japán 2.	28
A Rjúkjú királyság történelme	30
Szumó	34

Dorama Sziget

Pasta	38
-------	----

Könyvtár

Könyv- és honlap ajánló rajzosoknak	41
-------------------------------------	----

Kontrollor

Play Station történelem	43
-------------------------	----

Fanfiction

Hetalia	45
---------	----

Fanart

Psycho-Pass	48
-------------	----

Olvasói Gondolatok

Bakemonogatari elemzés	49
Miket néz egy fangirl az aktuális animékből? 4.	52

Nüihari Műhely

Cosplay gyorstalpaló VI.	58
Origami - Csikóhal	60

Otaku Tutorial

Hentai 1. - Történeti Áttekintés	61
----------------------------------	----

Házunk Táján...

Kérdés a szerkesztőkhöz	65
-------------------------	----

Pasta

38

PlayStation történelem

43

Bakemonogatari

49

SHINSEKAI YORI

// C&H

Shinsekai yori avagy From the New World, a tavalyi/idei szezonok egyik legjobb animéje. Különleges, misztikus, feszült történet, mely a távoli jövőbe kalauzol minket. Kishi Yusuke regényének fantasztikus feldolgozása.

A történet 1000 évvel a jelenkor után játszódik, a helyszín pedig (természetesen) Japán. A világ teljesen más, utopisztikus, idilli. Az emberek ennyi idő elteltével különleges erőre, fizikai, természetfeletti képességre (mondhatni mágiára) tettek szert. Főszereplőként öt gyereket ismerhetünk meg, akik suliba járnak és képzik, gyakorolják az erejük használatát. Közülük a legkiemelkedőbb karakter Saki, az animét is ő narrálja végig, felnőttként visszatekintve. A történet végigköveti a gyerekek életét és nem éppen vesélytelen kalandjait... Tehát senki ne gondolja, hogy ez szimplán egy laza sulis tinisorozat. Nagyon is komoly. A gyerekeken keresztül megismerjük a társadalmuk szerkezetét, a döntéshozó rendszert és a keserű igazságot, mely arra kell, hogy fenntartsák a békés rendet. A földön egy másik intelligens faj is él, az úgynevezett bakenezumik, azaz magyarul szörnypatkányok.

Kolóniákban élnek és mondhatni a szolgánépet testesítik meg. Istenként tekintenek az emberekre, tisztelik őket, velük szemben alárendelt lények. Főhőseink eltűnt társaik, emlékeik után kutatva és féktelen kíváncsiságuknak eleget téve egyre jobban beleássák magukat a szörnypatkányok és a világuk életébe... Naivan, gyermekien, fel sem méri igazán tetteik súlyát.

Az anime egyszerűen szuper. Nagyon lassú, nagyon részletes, nagyon csendes, de mégis végig feszült és érdekes. Legjobban ez az elképesztően jól összerakott és kitalált jövő-/világképek, az időugrásoknak és a főszereplő lány, Saki visszatekintő narrálásának köszönhető. Néha alig történik valami, máskor pedig egy adagban kapunk rengeteg lényeges információt, amikre ha figyelünk, nem lesz gond, és érezzük mi merre tart. De a történet vége így sem egyértelmű és még így is sok meglepetést tartogat.

Maga a főszál is szinte végig kérdőjeles/kérdőjelesnek tűnhet... Saki? Saki és a barátai? a világuk sorsa? a szörnypatkányok vonala? az összes felsorolt? vagy azt sem tudták a készítőik mit akarnak, és vagy sikerül majd jót kihozniuk belőle vagy nem? Ha végignézzük az animét, szerencsére minden kérdésünkre választ kapunk.

Cím: Shinsekai yori
Típus: TV-sorozat
Terjedelme: 25 rész (22 perc/ep.)
Megjelenési év: 2012-2013
Stúdió: A-1 Pictures
Rendező: Ishihama Masashi
Zene: Komori Shigeo
Eredeti történet: Kishi Yusuke, 2008
Főbb szinkronhangok:

- Endou Aya
- Taneda Risa
- Hanazawa Kana
- Murase Ayumu
- Kaji Yuki
- Takagi Motoki

Értékelés:

MAL: 8.41
ANN: 7.51
AniDB: 7.89

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

A sorozat ettől függetlenül sokaknak unalmas, érthetetlen lehet. Van, amit feleslegesen találhatunk, van amit nagyon hiányolhatunk... sokan talán már pár rész után feladják. Mindenképp megfelelő hangulat kell hozzá. Ahogy már elhangzott, az anime nagyon lassan halad, de ez csak növeli az érdekességét. Mi elégedettek voltunk vele és végig szerettük a Shinsekait, a regényt is szívesen elolvassuk majd.

Feszültsége és komorsága mellett szintén jó, hogy nem egy erősen technikai sci-fi jövőképet, hanem egy enyhén Fantasy-szerű, hangulatos utópiát nézhetünk. (Jól ellensúlyozta a szezon közeljövő elképzeléseit - Psycho-Pass, Robotics/Notes.)

A zene melankólikus, részben szinte elveszik az animében, másrészt viszont később is az ember fejében motoszkál. Nagyon jól illik hozzá és felcsendül benne a cseh zeneszerző, Antonín Dvořák 9. szimfóniája, az azonos című From the New World is. Az ending kellemes, lájtos, opening pedig nincs (nyitó zene azért akad). Grafikája néha nagyon egyszerű, de végig szép, hangulatos. Karakterei rendben vannak, érdekesek, kedvelhetőek, jó, hogy különböző korokban láthatjuk őket.

Bővebben nem írunk most róluk, érdemes a sorozatot követve megismerni személyiségüket, változatos kapcsolatukat, tapasztalataikat. A ki-fordult világ alkalmazkodási, nevelési lehetőségei is érdekesek, a nézőből ellenszenvet, értetlenkedést is kiválthatnak, de pont ez a céljuk. Hogy érezzük, ezzel az élettel sok minden nincs rendben.

A történet vége fantasztikus, sok anime megirigyelhetné a lezárását. Személyes megjegyzés: Az utolsó részben több imádnivaló jelenet is található, de az egyik igazán megnyeri a kételkedőbb, kritikusabb nézőket is. Az akkor már egyértelmű mondat, mely mindenkitben feszülten, de mégis tudatalatt ott motoszkált végül ki lett mondva. Ez pedig nagyot dobott az amúgy is zseniális megoldásokkal szuperáló zárórész überfaktorán.

Mindent összevetve: Akik szeretik a komolyabb, kicsit lassabb, kreatív világképpel rendelkező műveket, semmiképp ne hagyják ki a Shinsekai yorit. Udító kincs a hárem-moe szezonok tengerében, érdemes időt szánni rá.

NOIR

// Strayer8

„Noir. Egy ősi végzet neve. Két lány, aki a halált uralja. Az újjászületett álmat az ő fekete kezük óvja.”

Ezzel az enigmatikus imaszerű kijelentéssel kezdődik minden egyes Noir epizód, melyet esetenként más karakter hangján hallunk (ilyenkor a szöveg is némileg változik, méghozzá az adott karakter jelleméhez idomul).

A noir franciául feketét jelent, emellett egy bizonyos film műfajt is jelez. A film noir általában fekete-fehér, sötét, nyomasztó, komor hangulatú bűnügyi történet. Az anime azonban nem a film noir előtti tisztelgés, még ha a témájánál fogva lehetnek is átfedések.

Talán egy angol irodalmi kifejezéssel lehetne a legegyszerűbben jellemezni ezt a művet. Ez a kifejezés a self-containing lenne, amit olyan regényekre, írásokra használnak, amelyek önmagukban egy kerek egészt alkotnak. A Noir is ilyen. Ha esetleg többször is végignézzük a sorozatot, rájövünk, hogy minden egyes tárgy-nak vagy akár szónak is megvan a jelentősége, még akkor is, ha erre csak akkor jövünk rá, amikor másodszer ü-lünk le végigévezni a történetet.

Maga az anime két fiatal bér-gyilkoslány történetét mutatja be, ám nem kell attól tartani, hogy a jól megszokott klisék mentén teszi ezt. A főszereplőknek természetesen itt is megbízásokat kell teljesíteniük, akár veszélybe is kerül egyik vagy másik lány, de a történetnek sikerül

egyszerre több szálát is végigkövet-nie, amelyek végül egyetlen pontban találkoznak.

A múltba vezető zarándokut

Az anime első perceiben az egyik főszereplőt, Mireille-t követjük nyom-on, amint gondtalan párizsi lányként kis piros robogójával a reggeli bevásárlását végzi, elcseveg az eladókkal, majd hazatér. Ha odafigyelünk a lap-toppon folytatott levelezésére, ekkor érkezik az első meglepetés, mivel kiderül, hogy a lány bérgyilkosként dolgozik. Azonban mivel úgys minden egyes ismertetőben elhangzik, hogy mivel foglalkozik a két lány, így talán megbocsátható bűn, hogy ez a kisebb spoiler szerepel ebben a cikkben.

Mireille éppen kikapcsolná a laptopot, mikor újabb emailt kap, amelyben csupán egyetlen mondat áll: „Tegyé-l meg velem egy zarándokutat a múlt-tért.” A Kirika Yumuura aláírás alatt egy fiatal japán lány arcképe látszik. A párizsi fiatal nő gondolkodás nélkül ki is törölné a spamnek vélt üzenetet, de úgy tűnik, hogy az email még egy csatolmányt tartalmaz: felcsendül az a dallam, ami végigkíséri az egész sorozatot. Egyszerű dallamról van szó, pont olyan, amelyet a régi ze-ne dobozok játszanak, ha felnyitják a fedelüket.

Mireille-t mégis látha-tóan megbabonázza a zene és elfogadja a meghí-vást.

A személyes találko-záskor kiderül, hogy Kirika amnéziában szenved, és hogy csupán két emlé-ke maradt: Noir-nak hívják és profin gyilkol.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Cím: Noir
Megjelenés: 2001
Műfaj: akció, thriller, dráma, misztikum, világ
Hossz: 26 epizód; 24 perc/epizód
Rendezte: Koichi Mashimo

MAL: 7,5
ANN: 7,6
AniDB: 7,6

Forrás:

http://en.wikipedia.org/wiki/Noir_%28anime%29

Arra kéri Mireille-t, hogy segítsen fényt deríteni a múltjára, cserébe azt sem bánja, ha a francia lány megöli, miután teljesítette a feladatot.

A két lány így ezentúl Noir fedőnéven vállalt megbízásokat, hogy kiderítsék ki is Kirika valójában és hogy minden részletet tisztázzanak Mireille emlékéiről, amely a melankolikus dallamhoz kapcsolódik. Nem is kell sokáig várniuk, mert hamarosan megjelennek egy különleges csoport, a Les Soldats (Katonák) emberei.

Történetvezetés és történetmesélés

Mint említettem, a Noirban több cselekményszál fut egymás mellett. Láthatjuk hogyan alakul a két lány kapcsolata, emellett lassan csepegnék az információk Kirika lehetséges múltjáról, Mireille múltjáról, a dallamhoz kötődő emlékeiről és a Les Soldatsról. Na és persze folyamatosan vannak kiiktatandó célpontok, legyőzendő ellenségek, riválisok.

Mindez számos akciót jelent, amiket ötletesen kiviteleznek. Olvasni fanyalgó kritikákat arról, hogy

a gyilkosságok magas száma ellenére alig csordogál egy kis vér az animében, azonban szerintem pontosan ez a megjelenítési mód illik a történethez. A harcok ugyanis általában nem mérsárlást jelentenek, az alkotók inkább a kreativitásra, profizmusra helyezték a hangsúlyt és a szereplők érzéseire vagy az érzelmek hiányára.

A gyilkossági jelenetek és rajtaütések mellett legalább ugyanolyan hangsúlyosak a szereplők érzelmei és a lassan csepegtetett információk, amelyek nagy része újabb kérdéseket vet fel. Nem minden kérdésünkre kapunk választ, de a legtöbbre igen. Egyes megbízások talán hosszúnak és unalmasnak tűnhetnek, de aki kedveli a visszaemlékezéseket és szereti lassan kiismerni a karaktereket, az talán nem bánja a késlekedést.

Külön érdekesség, hogy a történet nagy része Európában játszódik. Egy-egy epizód erejéig ugyan Japánba, a sivatagba, Dél-Kelet Ázsiába is el-
látogatunk,

de a legtöbb rész Franciaországban (Korzikán is), Szicíliában és az Appennin-hegységben játszódik.

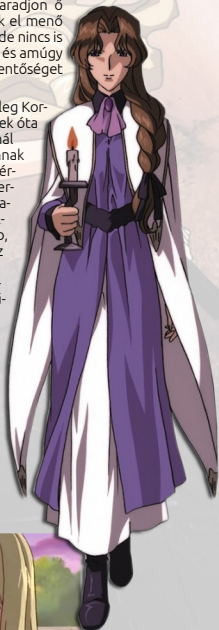
Szereplők

Azért nehéz a szereplőkről írni, mert tulajdonképpen négy karaktert illene megemlíteni, ám a spoilerek elkerülésének érdekében most mégis inkább csak Kirikára és Mireille-re koncentrálnék.

Kirika Yumu(u)ra: Tizenéves japán lány, legalábbis a megjelenése erre enged következtetni. Semmit nem tud magáról azon kívül, hogy ő Noir és hogy kitűnően képes ölni. Még abban sem biztos, hogy valóban Kirika a neve. Ránézésre egy csendes, törekény, félszeg iskoláslány, aki kettőig sem tud számolni, ennek azonban az az oka, hogy egyrészt nem túl járatos a mindennapi életben és az egyszerű szórakozásokban, élvezetekben, másrészt pedig látszólag teljesen érzelemmentesnek tűnik, mint akinek minden teljesen mindegy. Később jobban megismerjük és könnyebben olvasunk az arckifejezésében. Minden jel arra mutat, hogy profi kiképzést kapott, látszólag semmilyen érzelmet nem vált ki belőle egy élet kioltása, csak egy megoldandó feladat,

hogy elvégezze a küldetését és közben lehetőleg sértetlen maradjon ő is és társa is. Sosem hagyják el menő vagy lázas szövegek a száját, de nincs is rá szüksége, hiszen vérprofi és amúgy sem tulajdonít túlzott jelentőséget különleges tudásának.

Mireille Bouquet: Eredetileg Korzikáról származik, de már évek óta Franciaországban él. Idősebb Kirikánál és jóval nőiesebb is. Megvannak a maga kapcsolatai és ő is bér-gyilkosként dolgozik, ám a természeténél teljesen eltér a fiatalabb lányétól. Számára a gyilkosság sokkal félelmetesebb, mint Kirika számára, főleg az információszerszében és a tervek kidolgozásában jeleskedik, a harcban egyértelműen a másik lány viszi el a pálmát. Egyértelműen ő a műveltebb és járatosabb a világgal használnak tűnő mindennapos dolgokban, amik egy normális élet velejárói. Sokkal nyitottabb, háttározottabb személyiség társánál, ezért a harci helyzeteken kívül a legtöbbszor ő hozza meg a döntéseket. Mireille múltjáról tudunk meg a legtöbbet.

Folytatás a következő oldalon!

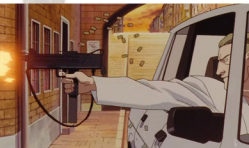

Yuri. Vagy nem yuri...?

Bevallom, sokáig eszembe sem jutott, hogy a két főszereplő között bármilyen szerelmi kapcsolat állna. Sőt, mikor először találkoztam yuri fanfictionnel, nem értettem, miért magyaráztak bele yuri vonásokat a történetbe. Mint később kiderült, az alkotóknak éppen ez volt a célja: olyan animét akartak készíteni, amiben nem lehet egyértelműen eldönteni, hogy a két főszereplő között lány-lány szerelem alakul-e ki vagy csak a különleges kapcsolat köti őket össze.

Való igaz, a történetben szinte csak nők töltik be a legfontosabb szerepeket és nincs igazi romantikus szál. Két csók is elcsattan két nő között, de az egyik „funkcionális” csók, a második pedig olyan lánytól származik, akinél még ez sem meglepő. Ám ha minden szempontot figyelembe veszünk, akkor akár egy elfojtott vagy csak utalásokkal bemutatott yuri történetnek is vehetjük az animét.

Ennek megítélése tehát a mindenkori nézőn múlik, de szerencsére a Noir nem erre a kérdésre épít, hanem ezen kívül is éppen elég kérdés és történet köti le a figyelmünket.

Zene

Külön kiemelném a sorozat zenéjét, amelyet ugyanaz a Yuki Kajiura jegyz, aki a Tsubasa Chronicles, a Fate/Zero vagy a Sword Art Online soundtrackjeinek készítésében is részt vett.

Remek számok hangzanak el a sorozatban, amivel nagyon erős hangulatokat, sőt atmoszférát teremtenek az egyes jeleneteknek. Természetesen itt is vannak gyengébb zeneszámok, amelyek csak aláfestő zeneként működnek, de még így is több kifejezetten jól sikerült darabot hallhatunk.

A főbb szereplőknek saját visszatérő témáik is vannak, de az egyes helyszínek is saját hangulatalkotó számot kaptak. A zene mellett az énekes számok szövegeire is érdemes rákeresni. A gyorsabb ritmusú opening (Coppelia no Hitsugi) és a lassú ending (Kirei na Kanjō) japán nyelvűek, a két legfontosabb téma, amely az élet-halál harcok közben csendül fel viszont latin nyelvű. Már a címük is beszédes. Mireille harcai alatt a Salva Nos (Ments meg minket) hangzik el, ami egy Istenhez intézett latin nyelvű ima, hogy az imádkozó megmeneküljön az ellenségeitől.

Kirikához a Canta Per Me (Énekeld értem) tartozik, aminek szövege azt kéri, hogy imádkozzanak bűnös lelkéért. Talán ennyiből is látszik, hogy átgondolt, gondosan válogatott számokról és szövegekről van szó. Az a bizonyos zenélő dobozokra jellemző dallam pedig ugyancsak végigkíséri a sorozatot.

Média és fogadtatás

A Noir egy „girls with guns” (lányok fegyverekkel) trilógia első darabja. Később érkezett a Madlax és az El Cazador de la Bruja. Egy előszereplős sorozat készítését is tervezték, de ez a projekt, úgy tűnik, megakadt.

Több magazinban és internetes oldalon is bekerült a 2001-es év top 10 animéjé közé.

Összegzés

Összességében úgy vélem, hogy a Noir egy nagyon jól sikerült mű, megérdemli, hogy tegyünk vele egy próbát. A 26 részből egész a 24. részig sikerült teljesen lekötnie a figyelmem és fenntartania a feszültséget. Ez nem vígjáték, inkább a dráma és a thriller keveréke, de képes erős nyomot hagyni a nézőben. Ez az egyik legjobb „girls with guns” témájú anime, amit eddig láttam. Talán éppen azért, mert a mesterien kidolgozott harcjelenetek mellett magát a történetet is remekül megírták és működnek a karakterek.

Maga a grafika nem tartozik a legszebbek közé, cserébe a készítő úgy ábrázolja a történeteket, mintha egy kamerát használnának.

Érdemes megfigyelni, hogy sok esetben egy-egy párbeszédben mintha felváltva bújnának a szereplők bőrébe, így az alacsonyabb karakterre például lenézünk, míg a magasabb karakter mintha kissé magasabb lenne nálunk. A történet mellett az ügyes karakterábrázolásért, a sikeres hangulatteremtésért, a jó zenéért, a lassan csepegtetett információkért és az előbb említett apró finomságokért mindenképpen dicséret illeti az alkotókat.

Ouran High School Host Club

// YoruShi Nao

Adott egy jó történet, adott egy tehetséges mangarajzoló, és láss csodát, világ... Születik egy 18 kötetes mangasorozat, egy 26 részes anime-vígjáték, egy visual novel, egy 11 epizódos dráma és 2012-ben mozifilm is készült belőle.

De hogy miről is van szó? Hát az Ouran High School Host Clubról!

Az Ouran Magániskolát két dolog határozza meg: 1. tekintélyes családok, 2. gazdagság. És a sikeres embereknek rendkívül sok szabadidejük van. Ezért jött létre az Ouran Host Clubja, melyben a ráérő helyes fiúk kiszolgálják a szintén sok szabad idővel rendelkező hölgyeket. Ebből pedig mindannyian profitálnak - mert akkor örülsz igazán, ha másnak örömet szerzel. És mivel az Isten néha létrehoz tökéletes személyeket tökéletes külsővel, így ez a döntés nem meglepő.

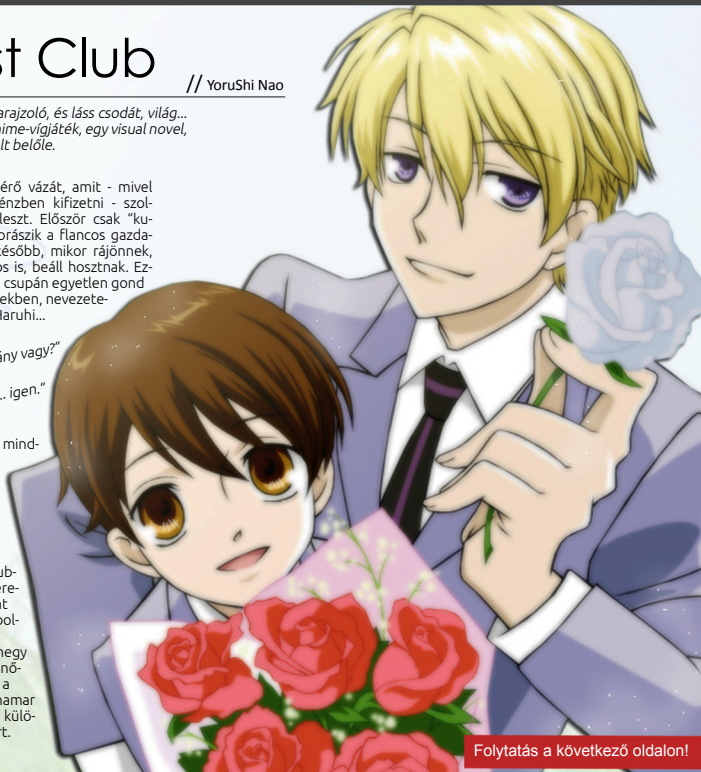
Fujioka Haruhi szegény, éppen ezért sokat kell dolgoznia és tanulnia azért, hogy ebbe a remek iskolába bekerülhessen. Első napján is épp egy nyugodt helyet keres magának, amikor véletlenül benyit a Hármasszobába. És mikor az ajtót kinyitja... odabent találja a Host Clubot, hat rendkívül helyes fiúval: Souh Takakival, az elnökkel (17 éves, másodikos), a Host Club királyával, Ohtori Kyoyával, az alelnökkel (17 éves, másodikos), a Hitachiin-ikkal, Hikaruval és Kaorival (16 évesek, elsősök), valamint a két végzőssel, Haninozuka Mitsukunival (Hunny) és Morinozuka Takashival (Mori) együtt. Az eltévedt kiscicának első dolga, hogy összetör egy méregdrága,

8 millió jent érő vázát, amit - mivel nem tudja pénzben kifizetni - szolgálatával törleszt. Először csak "kutyaként" futkorászik a flancos gazdagoknak, ám később, mikor rájönnek, milyen aranyos is, beáll hosznak. Ezel mindössze csupán egyetlen gond lesz a későbbiekben, nevezetesen az, hogy Haruhi...

Tamaki: "Haruhi, te... lány vagy?"

Haruhi: "Biológiailag... igen."

És ha még mindig nem lenne elég, a lány úgy dönt, hogy női mimikriát alkalmaz, hogy ne legyen ellentét a valóság és a kívánság között - azaz iskolai klub-foglalkozás keretében lányként lányokat fog boldoggá tenni! Eleinte nem megy minden zökkenőmentesen, de a "hercegnők" hamar megszeretik a különös közembert.

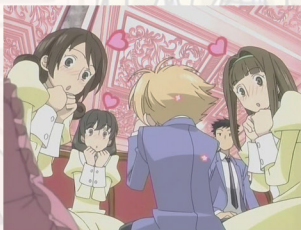

Folytatás a következő oldalon!

És nem csak ők: azáltal, hogy a klub tagjaihoz egyre szorosabb viszony fűzi, a nézők szívéhez is egyre közelebb kerül.

A történet gyakorlatilag sok-sok különböző kis fejezetből áll - maximum 1-2 rész függ össze (illetve az utolsó kettő, melyben Tamaki szomorú dolgot jelent be, de végül is a nap- és anime, manga, dorama - hőse, Haruhi, mint mindig, most is megmen-ti a történetet...).

Nos, röviden erről szól az anime.

Kedvenc részem a "Hunny-senpai Nem Túl Édes Három Napja!" volt, melyben szegény pici fiúnak kilyukad az egyik foga, így néhány napig édesség-elvonó kúrára kényszerül. És hogy ne legyen kellemetlen neki, hogy mindenki más sok-sok csokit eszik, az Ouran Host Club fontos döntést hoz: idén a Valentin-nap elmarad! (Ouran High School Host Club anime 12. rész)

Az anime egy manga-sorozatán alapul. Hatori Bisco, a shoujo-mangák nagy szakértője ismét nagyot alakított: az egyszerű közemberek életét párhuzamba állította a pokolian gazdagokéval, és bebizonyította: a pénz nem minden. Sőt, még ennél is tovább ment: azzal, hogy Haruhit cross-dressingre "kényszerítette", és az apját pedig transzvesztitává tette, tulajdonképpen elmosta a férfi és női nemek közötti hatalmas különbséget.

Haruhi természetességével mindenkit lenyűgöz, neki még trükköket sem kell használnia ahhoz, hogy "elhódítsa" a lányokat. És hiába minden, hiába lehet Tamaki-kun kedves és nárcisztikus (na-meg hülye XD) alkat, hiába lehet Kyoya-senpai menő, mint egy

menedzser, hiába lehet Hunny-senpai édes, mint egy szelet epres torta és Mori-senpai hallgatag, mint Néma Bob, hiába játszhatnak a testvéri szeretettel (néha szerelemmel) a Hitachiin-ikrek - Haruhit egyszerűen képtelenség megállítani.

A manga alkotója remekül megtalálta az egyensúlyt - hiszen a hét főszereplőt remekül forgatja. Nekem egy percre sem volt az az érzésem, hogy túl sok volt Haruhiból, túl sok volt Tamakiból vagy a többiekből - mindenkiből épp annyi volt, amennyi kellett. A mangában jobban elkülönülnek a szereplők. Én azért szeretem jobban picit, mint az animét, mert amit Hatori Bisco nem rajzolt le, azt oda tudom képzelni. És persze tegyük hozzá: hiába a 26 részes anime, azért ... van, ami kimarad belőle.

Akarva vagy épp akaratlanul.

Folytatás a következő oldalon!

Kedvenc fejezetem ugyan nem maradt ki, de a mangában fogott meg igazán:

Egy szép napon, mikor éppen rendőrnek öltözve várták a hercegnőket a fiúk (a cosplay nagyon menő volt a klubban!), egy kislány tekintett be az ajtón, és némi habozás után nekirohant Tamakinak, boldogan síkogatva: **Bátyus! Bátyus!** A király először nem értette a dolgot, de végül nagy nehezen rájöttek: a kislány igazából Kirimi, és bátyját keresi az iskolában, aki nem más, mint... Nekozawa Umehito, a Fekete Mágia Klub elnöke. Ám a dolog nem egyszerű: Nekozawa-senpai fél a világhírességtől, Kirimi pedig fél a sötétségtől. Megkezdődik tehát Tama-chan kiképzése, melynek végén nagy nehezen sikerül a sötétség bátyját adoptálni a napsütésre, így a két testvér végre együtt lehet. **(Ouran High School Host Club manga 5. kötet, 21. fejezet)**

A manga tehát 18 kötet, kötetenként kb. 200 oldallal - mely 99%-ig telis-tele van kacagtató és vidám történetekkel. Nem úgy a drama (drama - csak a japánok nem tudják rendesen kimondani a szót)!

A 11 részes film-adaptációban a drámára helyezték a készítőik a hangsúlyt, mely így kissé szomorkásabb lett. A történet ugyanaz, de az animéhez képest kevesebb - hiszen 26 részes ehéző 11-be összetömörítene. Volt olyan epizód, amelyben három részt ismertem fel, de tetszett, hogy nemcsak az animéhez, a mangához is

ragaszkodtak. A karaktereket többekévesb sikeresen tudták utánozni a szereplők - de Mori-senpai szótlan-sága volt a legjobb. Jó volt, hogy az animéből átvették a szereplők bemutatását hivatott animált részeket (pl. nevek kiírása, termek kiírása, szöveg bubonése). Annyinek csak, csúcske, volna kis. Bár... a rettem. pedig

Utószóként csendben jegyzem meg: a manga annyira sikeres volt, hogy készült belőle egy visual novel is (PlayStation 2 - 2007. 04.19.), és 2011. augusztus 25-én leforgatták a mozifilmet is belőle, mely 2012 márciusában volt látható a mozikban. Remélem, egyszer hozzánk is eljut majd.

Nem mindenki nézi jó szemmel a gazdagok és közemberek keveredését. Így van ezzel a Suoh család vezetője is, a nagymama, aki kisunokáját nem szereti. El is tiltja a Host Clubtól és Haruhitól, mondván: nem illik egy Suoh-hoz az ilyen fajta viselkedés. A fiúnak így nincs más választása... Itt már csak egyvalami segíthet: az, ami az Ouran Magániskolát meghatározza: 1. a tekintélyes családok és 2. a gazdagság. **(Ouran High School Host Club Live Action, 10-11. rész)**

TŰZHARCOS

USA A SÖTÉTSÉG MELYÉN

TŰZHARCOS

// Iskariotes

Folytatva a hazai manga kiadások rovatunkat egy igazi gyöngyszem kerül terítékre. Míg több kiadó inkább a fiatalabb korosztályt célozta meg, addig a Képes Kiadó által kiadott egyetlen egy manga rögtön a legmagasabb kategóriában kezdett (talán egy hazai manga van, ami előbbre sorolható, ez pedig Shirow mester Dominionja - AniMagazin 8. szám). Azt is hozzá kell tenni, hogy Takizawa műve Olaszország, Japán és Amerika után negyedikként hazánkban jelent meg, amiről maga a mangaka is megemlékezett saját blogján. Takizawa Seihō mangája több okból is megérdemli a kitüntetett figyelmet, egyrészt színein manga, amiből összesen három jelent meg hazánkban (Élni, Dominion és a Tűzharcos) másrészt pedig rajzolásával és egyéb grafikai megoldásaival páratlanul szép kiadványt tarthatunk a kezünkben.

Az egykötetes kiadványban három történetet találunk, melyből kettő a második világháború távol-keleti frontján játszódik. Tehát nem egy fikciós országban vagy valami távoli jövőben, így egy minimális korismeret szükséges a manga olvasásához (legálább olyan alapinfók, hogy kik voltak a háborús felek, hol is háborúzott Japán stb.), amihez több műveltség kell, mint mondjuk egy Nyári srácok olvasásához. De azért, hogy ne ijesszék el mindenkit e kiváló mangától, meg kell jegyezni, hogy nem tömény történelemleckét kapunk, hanem két egyaránt érdekes és izgalmas keltő történetet olvashatunk némi misztikummal körítve.

Tűzharcos története

Az első történet egy, a japán legierő kötelékében tartozó pilóta esetét meséli. Kitajama hadnagy egyik bevetése során lelő valamit és innentől

kezdve indul be a történet. A hadnagyot egyre többen és egyre furcsább személyek kezdik el látogatni, akik általában homlokegyenest mást kérnek tőle, hol azt, hogy soha senkinek ne beszéljen, arról vagy pedig azt, hogy mindent a legalaposabban meséljen el arról. Kitajama nehezen tud eligazodni a katonai hírszerzés és titkosszolgálat üvészőiben, míg nem Ozaki úr vezzi magához a pilótát,

a „foo-fighter”-ek létezését, még akkor is, ha ezeket csak a második világháború alatt látták a pilóták, akikre biztosan semmilyen hatást nem gyakorolt az, hogy órákat repültek ritka levegőben és hidegben. No, de elég a pizkálódásból. A lényeg, hogy a történet tényleg jó és egy újabb öreg becsús mondattal lehet gazdagabb a paranormális hívók szótára, ugyanis az igazság odaát van, „az égbolt tágasabb, mint gondolnánk”.

akitől megtudjuk, hogy azt nem csak Kitajama látta illetve, hogy az egész dolog jóval többről szól, mint ami első ránézésre kitűnne.

Ezt a történetet leginkább azoknak tudnám ajánlani, akik fejből ismerik Mulder ügynök összes esetét, vagy azoknak, akik egyik este kicsit parázni szeretnének egy színvonalas manga mellett. A történelmi eseményekkel és több példával alátámasztott történet már-már hihetővé teszi

Folytatás a következő oldalon!

Sötétség Mélyén

A történetet Joseph Conrad 1899-ben írta azonos címmel, azóta már számtalan feldolgozást megélt, közülük is leghíresebb kétséget kizáróan Francis Ford Coppola 1979-es *Apokalipszis most* című filmtörténeti mesterműve. A történet itt sem változik semmit, egy önpusztításban szenvedő katonát a dekadens vezetői réteg azzal bíz meg, hogy hagyja el a békés apokalipszist és menjen el a pokolba, hogy ott valakit megöljön.

Kicsit bővebben. Maruo főhadnagyt azzal bízzák meg, hogy keresse meg és végezzen Kurucu ezredessel.

Maga a történet és a cselekmény nagyban hasonlít egymásra csak pont a végjáték lett elrontva, de az sajnos nagyon. Az eredeti műben, de főleg a Coppola filmben Kurtz egy figyelemre méltó ember, az olvasó nagyon könnyen tud azonosulni vele és gondolkodásmódjával, csupán azért nem támogatjuk, mert tudjuk, hogy a cél nem mindig szentesíti az eszközt (lásd *Death Note*). A mangában Kurucu egy gyenge vékony és megalomániás figura, akivel nehezen lehet azonosulni.

Tankok

Ez egy meglepően rövid történet, cselekménye se nagyon van, inkább csak egy üzenete, de azt szerencsére az is megérti, aki Ady és Kassák verseit nem. Ez pedig a következő: ameddig tart a háború, addig az emberek harci eszközökben lesznek és mindegy, hogy az egy Tigris tank vagy egy Sherman, a lényeg tehát maga az ember, semmit sem változik. Ugyanúgy fél a haláltól és ugyanúgy csak a szereteteire gondol.

Összegzés

Egyrészt öröndetes, hogy a Képes Kiadó megjelentetett egy ilyen tematikus szeinen magát mindösszesen 1990 Ft-ért. A 206 oldalas manga legnagyobb erőssége maga az atmoszféra teremtése. A szöveg jónak mondható és a szövegbuborékok sem csúsznak ki sehol, külön jó pont, hogy a kötet végén van egy kis segítség arról, hogy hogyan kell olvasni a mangát. Illetve a kötet elején megtudunk pár infót magáról a szerzőről is.

A kötetnek két negatívuma is van. Az első a rajzok, bár nagyon aprólékosak az emberi karakterek néha túlságosan is egysíkúak (pl: Ozaki és a Sötétség Mélyén felbukkanó egyik katonai admisztrátor), nem véletlen, hogy a kötet először egy makett magazinban jelent meg. A másik pedig az, hogy csupán 5-600 darabot adtak el belőle. Tessék szégyellni mindenkinek magát, aki ezt nem vette meg! Tessék megvenni! Komolyan több értelme van mint az ötezredik animés bizgentyű beszerzésének.

KONOHAGAKURE

// AniMagazin

Újabb interjú rovatunk első alanya egy kizárólag a Naruto világára specializálódott csapat. Szokásos kérdéseinket Prox válaszolta meg tőlük.

Letöltések Cikkek Japánról Keresés Hírkategóriák Manga Vasárnap Torrent Indavideo

Sziasztok! Rögtön megkérdezzük tőletek is a legegységelműbb kérdésünket: Honnan/Miből jött a csapat neve?

Sziasztok kedves olvasók! A csapat neve a jelenleg egyetlen futó projektünkéből, a Narutóból ered. Konohagakure, azaz Avarrejtekt falva. Innen ered a nevünk.

Mikor alakult meg a csapatotok? Kik voltak az alapító tagok?

A csapat 2012.02.15.-én indult újtárra, két lelkes taggal, akik a mai napig vezetnek a csapatot. Ez a két tag: Akashini és én (Prox). Immáron több mint 1 éve szolgáljuk ki látogatótáborunkat!

Ez remek. Jelenleg hányan vagytok? Maradt a létszám vagy bővültetek?

A csapatunknak jelenleg 10 aktívan dolgozó tagja van, bár ez a szám nagyon gyakran változik sajnos.

Akkor, ha jól gondoljuk a ti csapatotoknál sem megfelelő a létszám...

Sajnos, nem megfelelő, próbálunk minél több irányból feltölteni, de ehhez sokkal több tagra lenne szükségünk. Persze minden kötelező posztra van alkalmas ember, de sajnos emberhiány miatt nem tudunk új, ötletes dolgokba belekezdeni.

Elkészítetted jelszavad?
Új jelszó kérése

Felirat letöltése:

Állapot: 100% | Elkészült: 16:30 órákor | Felirat letöltése

Videók letöltése:

Reméljük hamar bővültök. Milyen projekteken dolgoztok most? És eddig mennyit készítettetek el?

Csak a *Naruto/Naruto Shippuuden*/Naruto mangával foglalkozunk. Ezeket is több irányból közelítjük meg: a visszamenőleges epizódok, fejezetek és az újak. Természetesen dolgozunk a mozifilmeken, OVA-kon is, ahogy több Narutóhoz kapcsolódó one shot mangával.

Tehát teljes egészében a Naruto a fő profilotok? Később belekezdtek más projektekbe?

Mint ahogy fentebb is említettem, csak ez az egy anime a fő profilunk. Még. Egyelőre csak a Narutóval foglalkozunk, de a későbbiekben több anime/manga is szerepel a listánkon. De ahogy említettük, ehhez több emberre lenne szükségünk! Addig is a visszamenőlegeseket és az új epizódokat is fordítjuk, gőzerővel!

Befolyásolt azért a projekt választásnál, hogy a közönség mit szeretne?

Egyirányúak vagyunk. Mivel csak egy animével foglalkozunk, ami azt hiszem, a világ egyik legismertebb, és leghíresebb animéje. Az elején dőlt el minden, hogy befolyásolta-e a közönség véleménye. Mivel volt érdeklődés, nem hagytuk abba, ez valószínűleg annak köszönhető, hogy mást is tudtunk nyújtani, mint a konkurens csapatok.

Jöjjön még pár munkával kapcsolatos kérdés. Hogyan dolgoztok? Hány ember dolgozik egy-egy fordításon?

A munkánk gyors és dinamikus a jó minőség érdekében. Megesik, hogy egy fordítás 4-5 ember munkáját is igényli, de olyan fordítás nincs, amihez ne kellene legalább 2 ember.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Weboldal:

www.konohagakure.hu

Profil:

Naruto anime+manga

Szokatok visszajelzést kapni a munkátokkal kapcsolatban?

Igen, szerencsére szoktunk. Nem sokat, de kapunk! Általában megköszönik, elmondják a véleményüket, néha istenítenek minket, olykor pedig kapjuk az áldást, hogy valami hibát vétettünk, bár ez nem gyakori, mivel nagyon figyelünk a minőségre. Valamint vannak azok a visszajelzések is, amelyek se jót, se rosszat nem közvetítenek felénk.

Melyik munkátokat szerettétek a legjobban? Mi volt a kedvenc projektetek?

Erre sajnos csak egy szavas választ tudok írni: Naruto!

Mik a jövőbeli terveitek a projektetek, oldalra, csapatra nézve?

Egyelőre nem tervezünk új projekteket, mivel még a jelenlegivel sem értük utol magunkat. Nem tervezzük a befejezést semmiképpen sem, tehát az oldalra még jó sokáig számíthatnak a látogatók. A csapatban folyamatosan bővül vagy csökken a létszám, de reméljük, hogy hamarosan elérünk egy olyan réteget, amely hosszútávon marad, és több alapember nő ki magát nálunk.

Sok sikert hozzá! Szokatok conokra vagy más hasonló rendezvényekre járni?

Nem. A csapat 99%-a nem vesz részt animeconos rendezvényeken, viszont a csapat zöme tervezi a közös nyári nyaralást. :)

Jól hangzik. :) Van-e olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok egy interjút az elkövetkezendő időben?

Naruto-kun.hu. :)

Köszönjük az interjút. Üzennétek valamit zárásként az olvasóknak?

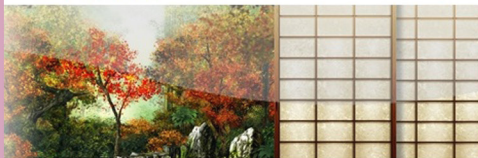
Mi köszönjük a lehetőséget és a kérdéseket. A látogatóknak pedig: Bátran nézzetek be hozzánk, nem fogjátok megbánni. Ha bármilyen ötletetek támad, jelezzétek bátran, ha valaki csatlakozni szeretne a csapatunkhoz, a weboldalon megtalálja a részleteket, feltételeket.

ÁLTALÁNOSSÁGOK JAPÁN RÓL

Cikkek száma: 1 | Általánosságok Japánról
ahol rengeteg új és számunkra szokatlan dologgal ismerkedhetünk meg.

Cikkek száma: 1 | Animék / Mangák
részese. Betekinthetünk a japánok keze által alkotott szennációba, ami az egész világon hódít.

Cikkek száma: 2 | Etikett

miért, amelyeket ajánlatos elfogadni, a saját magunk elfogattatása miatt is.

Mi is még egyszer köszönjük az interjút! Reméljük az olvasók is annyira élvezték ezt az interjút, mint mi. Ha van olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok, akkor küldjétek el az elérhetőségeiket szerkesztőségünkre az info@anipalace.hu email címre. Ezen felül ha van olyan kérdés, amit mi nem tettünk fel, de titeket érdekelne, mit válaszolnak rá a csapatok, akkor azt küldjétek meg nekünk emailben és betesszük az interjú kérdések közé.

Anime Series

// AniMagazin

A következő interjú áldozatunk az Anime Series csapata. Nekik tettük fel szokásos zaklató kérdéseinket.

Sziasztok! Köszöntünk titeket, kezdjük az elején! Honnan/Miből jött a csapat neve?

jibraB: Sziasztok és üdv az olvasóknak! Az oldal eredetileg nem fansubnak indult. Akkor még teljesen egyedül akartam egy animés oldalt, és mivel már akkor több kedvencem volt és nem is akartam egynél leragadni, jött az Anime Series elnevezés. Az elején csakis sorozatok gyűjtésével foglalkozott az oldal. Fansubon nem is gondolkodtam.

Ahhoz képest, jól belescaptál a fansubba.
Mikor alakult meg a csapatotok? Kik voltak az alapítótagek?

jibraB: Magát a csapattoborzást kb. az oldal indulása után másfél évvel kezdtem meg, hogy nekikezdhesünk a fansubozásnak. Pontosabban 2008. októberében. És ahogy az oldalt, a csapatot is egyedül alapítottam.

Nagy türelem kellett hozzá. Jelenleg hányan vagytok?

jibraB: Velem együtt 22-en vagyunk, plusz 4 külsős besegítő.

Az szép szám. Megfelelő a létszám, vagy szükségetek van még új tagokra?

jibraB: Még azért szükség lenne pár plusz kézre, hogy gyorsabban haladhassanak a dolgok. Jelenleg nagy szükségünk lenne manga szerkesztőre, mert így egy emberre egyszerre túl sok manga jut, és így jóval később kerülnek ki a művek. És ha már lenne több szerkesztőnk, akkor még 1-2 fordító is beleférne. Természetesen nem akarok megacapatot, ahol már azt se tudom, ki kicsoda és hogy mit csinál. XD

Térjünk át a munka részhez.
Milyen projekteken dolgoztok most? És eddig mennyit készítettetek el?

jibraB: Ajjaj, ennek komolyan utána kellett számolnom, hogy tudjam, hányadán is állunk valójában. XD Jelenleg szezonos anime projektünk 4 db van, amik a *Karneval*, *Devil Survivor 2 The Animation*, *Uta no Prince-sama: Maji Love 2000%* és a *Suisei no Gargantia*. Plusz 1 db, ami már lefutott: a *K*. Ezen kívül még van pár OVA és movie, amire várni kell a kiadások miatt. Ha jól számoltam, 31 aktív manga projektünk van, de ebben van több közös projektünk is. Befejezett projekteink anime téren: 57 mű írható a számlánkra. Manga téren pedig 26 mű.

Kukuru: Jelenleg az Uta no Prince-sama 2. évadán dolgozom, de ezen kívül eddig 30 animét fordítottam elejétől a végéig vagy a hiányzó részeit más fordítótól átvéve. :)

Mizeria: Animék terén még kezdőnek számítok, jelenleg két animén dolgozom – az egyik jelenlegi szezonos, a másik pedig már össze lefutott – és eddig csak egyet fejeztem be. A mangák terén már komolyabban képből vagyok, hiszen jelenleg 8 aktív manga-projektet van, de emellett lektorálok is és egy sorozatot szerkeszték is, így szinte mindenből kiveszem a részem. Főként hosszabb vagy még futó projekteket viszek, így eddig kevés a befejezett munkám.

Rendesen aktívkodtok, azt meg kell hagyni.
Mi a fő profilotok? A legújabbakat fordítjátok vagy inkább a régebbieket? Esetleg csak egy bizonyos témából válogattok?

jibraB: Anime téren nagyon ritkán kezdünk régebbi műbe. Ez inkább még a kezdet kezdetén volt jellemző. Ma már inkább az újakra specializálódunk. :D Több témájú művek találhatók meg nálunk, de mivel a csapat nagy része nőnemű, könnyen elhatalmasodik a romantikus vonal. Ez leginkább a mangáknál van így, shoujo shoujo hátán. De most már jobban oda próbálok, próbálunk figyelni, hogy ne csak romantikus művekbe kezdjünk bele.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Fansub riport

Mi alapján döntöttek el, hogy melyik animét fordítjátok? Befolyásol az hogy a közönség mit szeretne?

jibraB: Általában kinézünk magunkat több olyan művet, ami első látásra érdekesnek tűnik és utána ezt a listát az animék megnézésével szűkítjük, míg meg nem találjuk az igazit. Sokszor volt már, hogy „nincs kedvetek, ezt, meg ezt fordítani?”, de animéknél még nem volt rá példa, hogy emiatt választottunk volna egy animét. Mangánál már volt erre példa.

Következzen most egy-két technikai kérdés. Hogyan dolgoztok? Hány ember dolgozik egy-egy fordításon?

jibraB: Általában egy művön 3 ember szokott dolgozni, nem szoktak többen lenni. Az animék esetében, hogy a fordításon és a karaokie időzítésén kívül mindent én csinálók. Mangánál pedig mindig megvan a 3 fős csapat. Fordító, lektor és végül a szerkesztő.

Szokatok visszajelzést kapni a munkátokkal kapcsolatban?

jibraB: Szerencsére szoktunk és mind nagyon sokat is jelent számunka. Nagy átlagban pozitívak a visszajelzések. Negatív még elég minimális volt, de ha valóban jogos volt, akkor tudomásul vettük és próbáltunk javítani a problémán.

Kukuru: Igen, szoktunk. Általában a cseten vagy fórumokon köszönik meg a fordításokat :). De még skype-on is meg szoktak találni az ismerőseim. Igazából nem a köszönetekért fordítok egy adott művet, hanem hogy örömet okozzak a fanoknak. Viszont a pozitív visszajelzések mindig jólesnek az embernek :3.

Mizeria: Igen, szerencsére szoktunk. Azért szerencsére, mert engem ez motivál a legjobban, hiszen nem magamnak fordítom – bár fordítani nagyon szeretek –, hanem a fanoknak, így jól esik a köszönet. Általában csetes megjegyzésekben vagy egyéb fórumokon szoktunk visszajelzéseket kapni, de volt már rá példa, hogy e-mailben is felkerestek.

Kicsit személyesebb vizekre eveznénk. Melyik munkátokat szerettétek a legjobban? Mi volt a kedvenc projektetek?

jibraB: Fúúú ez jó kérdés. A top3 a projektek közül a Code Geass, Guilty Crown, Btooom!. De érdekes módon nem ezeken szerettem a legjobban dolgozni, mert mindig volt bennük valami extra, ami több munkát követelt.

Kukuru: Ez jó kérdés, igazából mindet szerettem, amin valaha is dolgoztam :). Volt már dolgom a mecha animéktől kezdve az otome game adaptációig szinte mindennel. Igazából az számít, hogy mennyire fog meg egy adott mű. De a legfőbb kedvenceim: Uraboku, Pandora Hearts és a 07-GHOST.

Mizeria: Az animék terén nincs túl nagy választék, de a mostani projektet – Suisel no Gargantia – imádom eddig a legjobban. Érdekes, mert én shoujurajongó vagyok és ezt mégis jobban élvezem, mint a Sükitte li Na Yo animét. A mangánál viszont nincs kimondottan kedvencem, mert abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy sikerült a legtöbb kedvencemre rátennem a „mancsomat” – mint például a Dengeki Daisy, Kaichou wa Maid-sama vagy akár a Barajou no Kiss, így nem tudnék csak egyet kiemelni közülük.

Az ilyen „melyiket szereted jobban” kérdések mindig kemény dió. Mik a jövőbeli terveitek a projektekre, oldalra, csapatra nézve?

jibraB: Projekt téren nem igazán tudok mit mondani, ez mindig a szezontól függ. Az oldalra pedig több újdonságot és komolyabb átalakítást tervezek. A csapatot pedig próbálok komolyan egyben tartani és még több embert toborozni.

Projektek

WWW.ESPADA.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Kérlek Válassz Mangát:

Szokatok conokra vagy más hasonló rendezvényekre járni?

jibraB: Én egyetlen egyszer voltam conon. Sajnos nem igazán fogott meg a dolog. Viszont a PlayIT-ekre már visszatérő vendég vagyok és egy időben még a HoldfényConnal tartották közösen, úgyhogy végül is mondhatjuk, hogy több conon is voltam. XD De nem a con miatt mentem.

Kukuru: Életemben egyszer voltam csak conon. De az tetszett, így ha az egyetem és egyéb teendőim mellett van időm, akkor még szeretnék pár conra ellátogatni :). Csak egyet sajnállok, hogy messze lakom a fővárostól, ahol a nevesebb eseményeket tartják.

Mizeria: Életem első conja egy szintén otaku barátommal egyszerűen forgeteges volt, bár sajnos nem mostanában történt. Majd volt szerencsém segítőként résztvenni a 2010-es nyári animecon lebonyolításában, az is hihetetlen jó volt! Azóta pedig ritkábban látogatok ki, de már valahogy másnak érzem, mint akkor régen. Így egyre kevesebbszer vagyok kint, de ha sikerülne összebarterolnom hozzá egy jó bandát, biztosan többször lehetne engem is meglátlni ott.

OK

Végezetül a szokásos lezáró kérdés. Van-e olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok egy interjút az elkövetkezendő időben?

jibraB: Hát, akitől szívesen olvasnék: a LiritBarnave és a Red Light Yaoi Team. :)

Kukuru: Hát csak azokat tudnám megemlíteni, akiknek olvasom/nézem valamelyik munkáját. Csapatok közül a Barukirii és a Nem csak mangák. Egyéni fordítókból pedig Bunny (azaz a LiritBarnave) munkáit olvasom rendszerebben. :) Róluk szívesen olvasnék interjút.

Köszönjük az interjút. Üzennétek valamit zárásként az olvasóknak?

jibraB: Mi köszönjük a felkérést és a lehetőséget. :) Azoknak pedig, akik hétről-hétre követnek minket, köszönjük és reméljük, hogy még nagyon sokáig velünk tarthatnak. ^^

Mi is még egyszer köszönjük az interjút! Reméljük az olvasók is annyira élvezték, mint mi. Ha van olyan csapat, akiről szívesen olvasnátok, akkor küldjétek el az elérhetőségeiket szerkesztőségünkre az info@anipalace.hu email címre. Ezen felül ha van olyan kérdés, amit mi nem tettünk fel, de titeket érdekelne, mit válaszolnak rá a csapatok, akkor azt küldjétek meg nekünk emailben és betesszük az interjú kérdések közé.

Rendezvény neve:
Tavaszi Mondocon
2013.

Idője: 2013.04.06-07.

Helyszín: Hungexpo

További képek:
AniPalace Facebook

Tavaszi Mondocon

// Hirotaka&Balcsida

Ennyi év után nem is tudom mi a biztosabb jele a tavasznak, a nyíló virágok vagy a tavaszi con. Úgy vélem, hogy a virágok nyernek, főleg hogy a mostani tavaszi conon nem éppen tavaszi volt az időjárás. Ettől függetlenül hiába volt hideggel előárasztva az országot, az animés társadalom így is százával dőngött a mondocon kapuját.

A helyszínre érve a szokásos tömeg fogadott, nem lepott meg, hogy elképesztően sokan jöttek el. A jegyárúsító/átvevő bódékat a fogadó elé tették, így jól elkülönült a befelé igyekvő emberek tengerétől, jó megoldás. Odabent a nagyteremben már ezerrel mentek az amv-k. A szükséges papírok megszerzése után (programfüzet, szavazólapok) ismét konstatáltam, hogy a szavazólapok sokszorosítására még mindig egy ragadozó állat tépőfogá áll rendelkezésre és nem az olló. A programfüzettel kapcsolatban még azt jegyeztem meg, hogy a nyomtatása után történt némi programváltozás, ami egyeseknek kisebb gondot okozhatott. A K pavilon első emeletén volt ismét az előadótér, a Kultúr Korner. Már korábban írtam, hogy nem a legjobb, ha az öltöző

mellett van, mert nagyon bezavar az átszűrődő zaj az előadásba. Amikor én voltam bent, akkor szerencsére ilyen eset nem történt. Az épület második emeletén volt a szuszibár, a workshopok, és a karaoke. A vásár a szokásos helyén a 25-ös csarnokban volt, itt az emeleten szokásosan a DDR és a jegylevásárló pult kapott helyet.

A konzol és fantasy szekció ismét a fogadó épületben került elhelyezésre. Itt lehetett Facebookos nyereményjátékokon részt venni. Ki lehetett próbálni az ismert konzolokon az ismert játékokat. A lelkesek indulhattak *Naruto Storm 3*, *LoL* és *Just Dance 4* versenyen.

Programok tekintetében a hagyományos harcművészeti bemutató indította a napot a nagyteremben. Úgy vélem, ezt nem kell magyarázni

Majd a magyar amv rettenet ötödik epizódja keltett nagy érdeklődést. Egyébként személyes véleményem, hogy jó volt, és ráfért a nagy szünet a negyedik rész után. Ezt az AMV verseny követte. A kihagyhatatlan cosplay craftmanship versenyen ismét volt több jó jelmez is, ami tetszett, meg pár, ami nem. Kevesebb lett az original kosztümben fellépők száma is, aminek örülök, de még így is sokan voltak. Bár most először láttam olyat közülük, amire azt mondtam hogy jó. Aki érzett magában elég elhivatottságot és bátorságot, az a Kultúr Kornerben az évőpálca használó versenyen mérhette össze erejét másokkal. Itt említeném még a már fent leírt programváltozást, ugyanis a Miyazaki előadás szombat délről vasárnap késő délutánra került át.

A tömegkvíz szokatlanul szívatósra sikerült. Úgy látszik, a szervezők szeretik kiejteni az embereket, ezért random amv-s kérdéseket tesznek fel. Ez elég bosszantó. Sokkal jobban érezném magam, ha úgy esnék ki, ha például nem ismerem az adott animét, vagy magát vagy ezek készítőjét, mint egy olyan kérdéstől, aminél sem a kérdést, sem a választ nem is értem.

Folytatás a következő oldalon!

A Lara Croft hasonmásverseny felesleges, de jó időhúzó program volt és talán a közönség is tudta volna értékelni, ha olyan képet vetítenek ki referenciának, amire hasonlítani kell, és nem egy másikat. Ez persze csak azoknál érvényes, akik nem ismerik az új játékokat. A táncos amv-k és a parapara ugyanolyan volt, mint eddig. Ugyanazokkal a zenékkel. Újakat légszű! Nincs több jó zenéjü amv!

A Kultúr Kornerről még annyit, hogy volt előadás a manga nyugati térhódításáról, AMV workshop, és Getto cosplay (szerintem ezt nem kell ecsetelni).

A másnap egy tipikus conos vasárnap volt. Sokkal kevesebben érkeztek. A Kultúr Kornen előadások sora várta az érdeklődőket. Japán gasztromónia előadás, teaszertartás bemutató,

megismerkedhettünk japán nyelvjárásokkal, és Murakami Takahashi képművészetével. Aki szeretett volna, beöltözhett yukatába és ezután volt a Miyazaki és a japán fametszetek előadás. Azért azt megjegyezném, hogy a yukatás előadástól sikerült egy óras csúszást produkálni. De mondhatjuk, hogy most kitétek magukért a szervezők, sikerült jó és érdekes témájú előadásokat összehozni, ami többieket érdekelhetett és érdekelt is. Remélem, sikerül megtartani ezt a változatosságot.

A nagytérben ismét harmcművészekkel kezdtek a napot. Ezt követte a cosplay performance, jó és rossz előadások váltották egymást, bár most kicsit mintha jobb lett volna a színvonal. Az anime felhozatal, amikből beöltöznek a versenyzők viszont egyre gyébrebb. En már unom a Naruto, One Piece duót. Egy-egy aktuális volt még. De komolyan nincs több anime? (Ez most itt nem a hype ellen beszélék.)

Ezután egy taiko koncert következett, a Taiko Hungary jóvoltából, ami jó volt és élvezetes. Ezt egy vetítés követte a *Light Up Nippon!*, ami egy, a 2011-es földrengés évfordulójára készült dokumentumfilm. Volt most is Eurocosplay, majd az eredményhirdetésig a Just Dance 4-gyel lehetett játszani a Just Dance padon.

A zenetéréről még nem ejtettem szót. Itt természetesen karaoke verseny volt, meg zenekvíz, meg gamer zenekvíz.

Végezetül a vásárlós részlről írnék pár szót. Az árukészlet a szokásos volt, bár úgy tapasztaltam, hogy kezd egyre több handmade cucc lenni. Nincs vele bajom, nem zavar, amíg nem megy más rovására, de jó,

hogy conon támogatják az ilyesmit. Végre hosszú várakozás után megjelent a *Darker than Black* első kötete, és ha minden igaz, nyáron már a második is a kezünkbe vehetjük. Azért azt egy kicsit sajnálom, hogy a *Kenshin* kötetek lassabban jönnek ki, mint ahogy az univerzum tágul. Szintén új kötetként jött a *Berserk* 6.s, ami hosszú szünet után folytatódott.

A két napos ereszd el a hajam az eredményhirdetéssel és tombolával zárult, ami alatt egyesek szeretik megszivatni a tombolahúzókat a fals színpadhoz rohanással. Nem említettem a Randi.Con nevű programszámot. Ezt korábbi számunkban már röviden bemutattam, de most a következő sorokban egy részletesebb beszámoló olvasható Balcsida jóvoltából.

Randi.CON beszámoló

Kezdem az elejéről: Amikor megtaláltam a lehetőséget, hogy van Mondocon (tudvalevő én elég friss husi vagyok, kb. 3 hónapja nézek animéket), akkor az volt a célom, hogy lehetőleg minél többet kihozzak belőle. A menüben is teljesen véletlenül bukkantam rá az opcióra. Gyorsan jelentkeztem, mert jelezték az oldalon, hogy korlátozott a helyek száma, majd rá kb. 2 napra kaptam egy választ, hogy már rég elfogytak a helyek. Kérdésemre, hogy akkor miért nem tudták ezt az oldalukon közölni, azt a választ kaptam, hogy a Facebookon kiírták. A szervezők itt kaptak nálam egy fekete pontot.

Az esemény előtti nap 21:54-kor kaptam egy emailt, hogy ha válaszolok, akkor még benne lehetek a programban. Nem haboztam, és így be is kerültem végül.

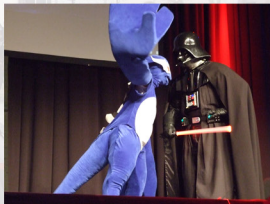
A Mondocon (ami az első conom is volt, ahogy sejtethetik) kellemesen telt, majd háromnegyed négyre kellett odamenni a helyszínre, ami a Fogadóépületben egy eléggé elkerített rész takart a LoL-osok mellett. Bemutattad az igazolványod, lecsekkoltak, választottál nevet, aláírtad a nyilatkozatot, kaptál számat, mindez kb. 2 perc volt emberenként. Majd a két szervező hölgy elmondta a „szabályokat”, leültette a lányokat, majd a fiúkat, és indult az ismerkedés.

Minden lánynál 5-5 percet tölthettünk, észrevételeinket egy – még az elején kiosztott – táblázatba jegyeztethettük. Szomjunktak és éhségünknek az asztalokon elhelyezett ásványvizsekkel és ropikák olthattuk, amiért egy pluszpont jár a szervezőknek.

A végén pedig mindenki kapott egy üres papírt, amire rá kellett írnia a becenevét és sorszámát, majd két csoportra osztották a jelentkezőket nemük szerint, és az ellenkező neműek papírját odaadták a csoportnak, hogy ráírják a számukra szimpatikus delikvensére az elérhetőségeiket.

Összességében pozitív tapasztalatokkal gazdagodtam, ráadásul kiderült, hogy súlyosan alulérteltem önmagamat. :D

Ennyi volt tehát a Tavaszi Mondocon. Jó sikerült és tényleg mindenki remekül érezhette magát, aki eljött. Jók voltak a programok is. Sikerül mindig tartani egy jó színvonalat, persze akadnak bakik, de összességében sosem esik csorba a hangulat.

A Dunántúli legnagyobb Fantasy, Gamer, Anime, Manga Találkozója!

"VELÜNK AZ ERŐ"

TO MA CON

Július 13.
09:00-18:00

TAMÁSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

52. YE-GI-ULI TAMI CHAMPIONS #17 2013

- >>501-ES LÉGIÓ
- >>SZEREPLÁTEKOK
- >>COSPLAYEREK
- >>DDR
- >>AMV
- >>XBOX-PS3 DISPLAY
- >>RETRO GAME CORNER
- >>ORIGAMI FA
- >>VERSENYEK
- >>KIÁLLÍTÁSOK
- >>HOME MADE ASIA KONCERT

Belépő: 500 Ft

Támogatóink:

Kövess Minket Facebook:
M.A.K.S.Z. Fan Klub 2012
ToMA-CON

A programváltozás jogát fenntartjuk!

■ Szigetországi napló

Nyári animepremierék (TV sorozatok másik része későbbi oldalakon külön ismertetve):

Június:

7-én:

- Shinryaku!! Ika Musume (OAD)

8-án:

- Hal (Film)
- Kingdom 2 (TV)

17-én:

- Fairy Tail (OAD)

18-án:

- Magical Star Kanon 100% (OAD)

19-én:

- Chuunibyou Demo Koi ga Shitai!: Kirameki no... Stapstick Noel (Special)

20-án:

- Rescue ME! (OAD)
- Re-Kyu-Bul: Tomoka no Ichigo Sundae (OAD)

22-én:

- Ghost in the Shell: Arise 1: Ghost Pain (Film)
- Glass no Kamen Desu ga Onna Spy no Koi! Mura-saki no Bara wa Kiken na Kaori!? (Film)

25-én:

- Papa no Iu Koto o Kikinasi! (OAD)

26-án:

- Busou Shinki (OVA)

még júniusban:

- Tonari no Kaibutsu-kun (OVA)

HÍREK

// AniMagazin

Rendezvények

Idén ismét nagy conáradat vár ránk, és természetesen Hirota-ka továbbra is beszámol nektek minden rendezvényről.

Lássuk, mik várhatók:

Holdfénycon: május 18., Budapest, Millenáris D csarnok és Teátrum

ToMA CON: július 13., Tamási, Tamási Művelődési Központ. PLAKÁT

Nyári Mondocon: július 20, Budapest, Hungexpo

AnimeCon: augusztus 17., Budapest, Petőfi Csarnok

Érdemes tehát a magazin és az oldal híreit is követni, mert mindig értesülhetünk egy újabb eseményről.

Példaként álljon itt, hogy az elmúlt vasárnap (május 12.) három érdekes program is várta a rajongókat. A Millenáris Teátrumában sor került a 9. Budapesti Nemzetközi Képregényfesztiválra; az Átrium Film-Színházban Rajzfilmünnepeket tartottak, ahol egész nap anime vetítésen (Ghibli filmek, Satoshi Kon film) és előadásokon vehettünk részt; valamint este a Toldi moziban az ingyenes Japán Filmhét zárásaként megtekinthettük a Cyborg 009 című retro sci-fi animét (eddig itthon még nem adták, és tetszetős alkotás volt). Sajnos az ilyen mozi vetítés az utóbbi időben ritkán fordult elő (szerencsére Analogue valamennyire kárpótol), reméljük még sok hasonló programban lehet részünk. Figyeljük tehát az eseményeket!

Magi folytatás

Talán nem meglepő, hogy második évad lesz a *Magi* animéhez. A folytatás idén ősszel várható és a helyszín Magnostadt.

F: Moetron

12. Tokyo Anime Awards

Az év animációja: *Ookami Kodomo no Ame to Yuki* (cik: AniMagazin 12. szám)

- **TV kategória:** *Sword Art Online*, *Kuroko no Basket*

- **Játékfilm kategória:** *Ookami Kodomo no Ame to Yuki*

Legjobb rendező: Mamoru Hosoda (*Ookami Kodomo no Ame to Yuki*)

Legjobb eredeti történet: Reki Kawahara (*Sword Art Online*)

Legjobb forgatókönyv: Satoko Okudera, Mamoru Hosoda (*Ookami Kodomo no Ame to Yuki*)

Legjobb látvány rendező: Kouji Oono (*Ookami Kodomo no Ame to Yuki*, *Momo e no Tegami*)

Legjobb karakter dizájn: Yoshiyuki Sadamoto (*Ookami Kodomo no Ame to Yuki*)

Legjobb szinkronszínész: Yuuki Kaji (*Aquarion EVOL*, *Accel World*)

Legjobb zene: Youko Kanno (*Sakamichi no Apollon*, *Aquarion EVOL*)

F: MAL

HotD one shot

HotD rajongóknak a figyelmébe ajánlom, hogy egy szösszenetre visszatér a manga. Egy egyszeri különkiadás fog érkezni, aminek még a megjelenési ideje sem biztos. Így tényleges hosszabb folytatásra egyelőre nincs kilátás, és amíg az nincs, addig anime sem lesz. A manga amúgy 2011 márciusa óta szünetel.

F: Sankaku Complex

Valvrave 2

Ugyan még csak rövid ideje fut az első évad, már most bejelentette a Sunrise producere Hirooomi Iketani, hogy októberben érkezik a folytatás. Iketani elmondta, hogy erre azért van szükség, hogy megfelelően ki tudják fejteni a történetet és a karaktereket.

F: ANN

Első Persona 3 film

A *Persona 3* első filmje idén ősszel várható. A rendező Akitaya Noriaki (*Bakuman*) lesz. A karakter dizájn Watanabe Keisuke (*Black Cat*) munkája, az animációs stúdió az AIC A.S.T.A. (*Persona 4*). A zeneszerző pedig Kishi Seiji (*Angel Beats!*).

F: MAL

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Július:

2-án:

- Ark IX (OAD)

5-én:

- Seitokai no Shukujitsu (OAD)

6-án:

- Gekijouban Gintama Kanketsu-hen: Yorozuya yo Eien Nare (Film)

7-én:

- Tamayura: More Aggressive (TV)

13-án:

- Gekijouban Pocket Monster Best Wishes! Shinsoku no Genesect: Mewtwo Kakusei (Film)

20-án:

- Kaze Tachinu (Film)
- Short Peace (Film)

24-én:

- Corpse Party: Tortured Souls (OAD)

26-án:

- Mobile Suit Gundam AGE: Memory of Eden (OVA)
- Mirai Nikki: Redial (OAD)
- Suisei no Gargantia (OVA)

27-én:

- Toriko Movie: Bishokushin no Special Menu (Film)

Új manga Hiromu Arakawától

Idén nyáron érkezik Hiromu Arakawa *Silver Spoon* című mangájának animeadaptációja, így aktuális a hír, hogy a mangaka legújabb alkotásáról írunk. Arakawa manga formába ölti a *Legend of Arslan* című fantasy regényt. A bejelentés kissé vegyes fogadtatásra talált. Bár a regény nagy népszerűségnek örvend, de sok rajongó értelmetlennek tartja, hiszen az Arslan már kapott anime és shoujo manga adaptációt is a korai kilencvenes években. Nem is beszélve arról, hogy a regény befejezetlen. A manga július 9-én indul.

F: Sankaku Complex, ANN

Lupin vs Conan film

Lupin III vs Detective Conan film érkezik decemberben, megelőzve a 18. Conan filmet, ami 2014 áprilisában esedékes.

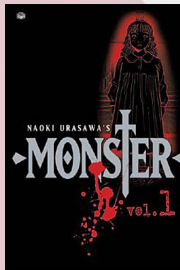
F: ANN

HBO adaptálja a Monstert

A HBO sorozatot készít a *Monster* mangából. A rendező Guillermo Del Toro (*Hellboy 1-2*) lesz és a forgatókönyvet Stephen Thompsonnal (*Doctor Who*, *Sherlock*) közösen írják. Eredetileg filmnek szánták az adaptációt, de a mű bonyolultsága miatt nehéz lenne megvalósítani, és a manga alkotójával Naoki Urasawával meggyőzték az HBO-t, hogy sorozatot készítsenek. A rendező elmondta, hogy a lehető legjobban szeretné követni a mangát és Urasawa ellenőrizni fogja az első évad munkálatait. A sorozat várhatóan a manga 18 kötetét dolgozza majd fel.

F: MAL

F: Japan Daily Press

Doraemon bélyeg

A mindmáig töretlen népszerűségnek örvendő *Doraemon* bélyegre kerül, hála a Japán Postának. A június 4-től kapható bélyegből egy 10 darabot tartalmazó csomag 85-ba kerül. Nem Doraemon az első, aki bélyegen szerepelhet. Egy sorozat része csupán, amelyben népszerű anime szereplők kerülnek "postai alkalmazásba". Van már bélyeg a *Pokémon*ról, a *Mobil Suit Gundam*ról, *Sgt. Frog*ról és legutóbb *Heidi, Girl of the Alps* hősei kerülhettek fel levelek milliőira.

Girls und Panzer ova és movie

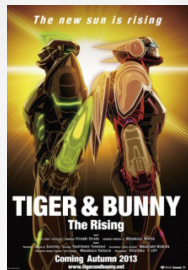
Film is és OVA is készül a *Girls und Panzer* című animéhez. A film valamikor 2014-ben érkezik majd és a TV sorozat folytatása lesz. Míg az OVA az Anzio Girls High School elleni csatára fókuszál.

F: Moetron

Tiger and Bunny 2. film eltolta

Kicsit késik a *Tiger & Bunny 2* filmje, a *Rising*. A készítőket eltolták a premiért 2014. február 8-ra. Eredetileg idén októberben kellett volna bemutatni a filmet, de a készítő úgy döntött, hogy a jobb minőség elérése érdekében elhalasztják a megjelenést. Ezenfelül a *Rising* egy teljesen új történetet kap.

F: MAL

Gantz manga a végéhez közeleg

Hiroya Oku a *Gantz* manga alkotója nyilatkozta, hogy hamarosan elérkezik az utolsó fejezet ideje. Egészen pontosan még két fejezet van hátra. A mangaka hozzátette, hogy mindent belead a végébe. A manga 2000 óta fut és jelenleg 36 kötetnél tart.

F: ANN

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Nyári szezonajnló -

Néhány animesorozat rövid bemutatása

még júliusban:

- Code Geass: Boukoku no Akitō 2 (OVA)
- Fate/Kaleid Liner: Prisma Illya (TV)
- Futari wa Milky Holmes (TV)
- Gatchaman Crowds (TV)
- Genshiken Nidaime (TV)
- Hakenden: Touhou Hakken Ibun 2 (TV)
- Hyperdimension Neptunia: The Animation (TV)
- High School DxD NEW (TV)
- Mondaiji-tachi ga Isekai kara Kuru Sou Desu yo? (OAD)
- Monogatari Series: Second Season (TV)
- Recorder to Ransel Mi (TV)
- Ro-Kyu-Bu! SS (TV)
- Rozen Maiden (New Season) (TV)
- Saint Seiya 25th Anniversary (Film)
- Senki Zesshou: Symphogear G (TV)
- Senyuu. 2 (TV)
- Teekyu 2 (TV)
- The World God Only Knows III (TV)

Június 16-án

Uchouten Kazoku

Kiotónak háromféle lakója van: emberek, tanukik és tenguk. A főszereplő Yasaburo a Shimogamo tanuki család tagja. Apja a kiotói tanuki közösség feje volt, amíg az emberek meg nem ették. Közben Yasaburou egy öreg tengurol gondoskodik, más tanukikkal harcol és ember lánnyal játszik, egyre közelebb kerül az apja halála körüli igazsághoz.

Stúdió: P.A. Works
Rendező: Yoshihara Masayuki
Pár seiyuu: Sakurai Takahiro, Suwabe Junichi, Yoshino Hiroyuki, Nakahara Mai
Epizód szám: ?

Július 13-án

Kimi no Iru Machi

Eba Yuzuki Tokióból vidékre költözik középiskolai tanulmányai miatt. Az új helyen együtt él apja alkalmazottjával és annak fiával, Krishima Harutóval. A srácnak nem tetszik, hogy Yuzuki velük él, így mindig elutasító vele. Képbé kerül egy másik lány, Kanzaki Nana is, aki Haruta szerelme lehet...

Stúdió: Gonzo
Rendező: Yamauchi Shigeyasu
Zene: Oku Keiichi
Pár seiyuu: Nakajima Megumi, Hosoya Yoshimasa, Ono Daisuke
Epizód szám: ?

Még júliusban...

Blood Lad

Staz a démonvilág egy részének vámpírfőnöke. Őt azonban kevésbé érdekli az emberi vér, inkább a világukba és a japán kultúrába szerelmes. Mikor megtudja, hogy egy japán lány, Yanagi Fuyumi véletlenül a démonvárosba téved, egyből a közelébe akar kerülni. De a lányt egy szörny megöli, így szellemként kell tovább bolyongania. Staz elhatározza, hogy mindenáron visszaszerzi Fuyumi életét, mert így átjuthatna az emberi világba.

Stúdió: Brains Base
Rendező: Miya Shigeyuki
Pár seiyuu: ?
Epizód szám: ?

Brothers Conflict

Hinata Ema apja, a kalandor Rintarou újraházasodik, így a lány családja új tagokkal, pontosabban 11 fiútestvérrel bővül (legfiatalabb 11, legidősebb 32 éves). Így Ema beköltözik a villájukba, ahol közte és a testvérek között romantika kezd kialakulni...

Stúdió: Brains Base
Rendező: Matsumoto Jun
Pár seiyuu: Suzumura Kenichi, Toriumi Kousuke, Hosoya Yoshimasa, Nakakawa Daisuke
Epizód szám: ?

Dangan Ronpa no Gakuen to Zetsubou no Koukousei The Animation

Az anime 15 elit, tehetséges középiskuláról szól, akiket bezártak egy iskolába. Csak úgy juthatnak ki onnan, ha megölik egy másik társukat és nem lepleződnék le. A gyilkosság után a túlélők nyomozásba fognak, hogy leleplezzék a tettest. Ha az illető megússza, kiszabadul, a többiek pedig meghalnak. Ha viszont sikerül kideríteniük, a gyilkost kivégzik...

Stúdió: Lerche
Rendező: Kishi Seiji
Pár seiyuu: Ooyama Nobuyo, Hikasa Yoko, Ogata Megumi, Saito Chiwa
Epizód szám: 13

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Augusztus:

6-án:

- Minami-ke (OVA)

9-én:

- Yowamushi Pedal (OAD)
- Attack on Titan (OAD)

16-án:

- Fairy Tail x Rave (OAD)
- Namiuchigiwa no Muroi-san (OAD)

19-én:

- To LOVE-Ru Darkness (OVA)

20-án:

- Kamisama Hajimemashita (OAD)

23-án:

- Aa! Megami-sama! (OAD)

24-én:

- Hakuouki Movie 1: Kyo-to Ranbu (Film)

28-án:

- Little Busters! (OVA)

31-én:

- Ano Hi Mita Hana no Namae wa Boku-tachi wa Mada Shiranai. (Film)

még a nyáron:

- Sukitte Ii na yo. (OAD)
- Kara no Kyoukai: Fukan Fuukei 3D (Film)

Fantasista Doll

Ez a történet aranyos babákról szól, akik különleges kártyákkal harcolnak.

Stúdió: Hoods Entertainment

Rendező: Taniguchi Goro
Zene: Takanashi Yasuharu
Pár seiyuu: Ohashi Ayaka
Epizód szám?:

Genei wo Kakeru Taiyou

Free!

Nanase Haruka imád úszni és általánosban Tachibana Makotóval, Hazuki Nagisával és Matsuoka Rinnel az úszó klub tagjai voltak. A középiskola óta a fiúk külön utakon járnak. Egy idő után azonban Rin megjelenik és kihívja Harukát egy mérkőzésre, melyen hatalmas győzelmet arat. Haruka ezt nem hagyja annyiban, ezért hogy Rint legyőzze, összezedi a másik két régi tagot egy új sráccal köröltve, és létrehozza velük az Iwatobi Középiskola Úszó klubját.

Stúdió: Kyoto Animation
Rendező: Utsumi Hiroko
Pár seiyuu: Yonaga Tsubasa, Miyano Mamoru, Shimazaki Nobunaga, Hirakawa Daisuke
Epizód szám?:

Ez az anime olyan lányokról szól, akik megoldják a világban előforduló rejtélyes ügyeket. Ehhez misztikus tarot kártyákat használnak, amikkel képesek olvasni a sorsban.

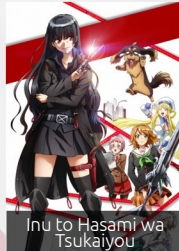

Gin no Saji

Yugo Hachiken vágya, hogy végre a családjától külön éljen, így beiratkozik egy mezőgazdasági iskolába. Úgy gondolja, mivel tehetséges tanuló, bármelyik suliban könnyű dolga lesz. De hamar rá kell jönnie, hogy városi fiúként a mezőgazdaságban elég rosszul mozog. A történet Hachiken nehézségeit mutatja be, hogyan próbál lépést tartani új barátaival, a gazdák gyerekeivel, akik már hozzászoktak a kemény munkához.

Stúdió: A-1 Pictures
Rendező: Ito Tomohiko
Zene: Murai Shusei
Pár seiyuu: ?
Epizód szám?:

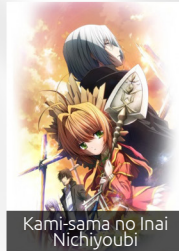
Stúdió: AIC
Rendező: Kusakawa Keizou
Zene: Kato Tatsuya
Pár seiyuu: Kitamura Eri, Tatsumi Yuiko, Kadowaki mai, Tokui Sora
Epizód szám?:

Inu to Hasami wa Tsukaiyou

Ez egy abszurd vígjáték, melynek főhőse Kazuhito, egy középiskolás fiú, aki a könyvek szerelmese. Kedvenc regényírója Natsumo Kirihime. Egy nap a fiút egy rablótámadásban meggyilkolják. Ezt követően taszkóként születik újjá, de ebben a formájában nem tud olvasni. Kazuhito így a szadista regényíróhoz, Kirihimehez kerül, aki kihasználja és egy ollóval sakkban tartja a szegény "kutyt".

Stúdió: Gonzo
Rendező: Takahashi Yukio
Pár seiyuu: Sakurai Takahiro, Inoue Marina, Serizawa Yuu, Asumi Kana
Epizód szám?:

Kami-sama no Inai Nichiyoubi

Isten vasárnap elhagyta a világot, így az emberek nem tudnak se meghalni se szaporodni. Az elhagyott sírózók feladata, hogy az embereknek békés halált nyújtsanak. A történet főszereplője egy 12 éves lány, Ai, aki saját falujában az egyetlen sírózó. Egy nap egy Hampnie Hambart nevű fiú jelenik meg, aki elkezd megölni a falusiakat. Hampnie beszeli Ait a sokkoló igazsággal...

Stúdió: Madhouse Studios
Rendező: Kumazawa Yuuji
Pár seiyuu: Toyosaki Aki, Namikawa Daisuke
Epizód szám?:

Folytatás a következő oldalon!

Kinro Mosaic

Egy 15 éves lány, Oomiya Shinobu Nagy-Britanniában élt és amióta visszajött Japánba, hiányzik neki a tengerentúli. Egy nap levél érkezik Alice-től, a vendég-látó család lányától, hogy ő is Japánba utazik. Ezzel kezdetét veszi a brit-japán barátnők, Shinobu és Alice, valamint más lányok életét követő vigjáték.

Stúdió: Studio Gokumi
Rendező: Tanaka Motoki
Zene: Kawada Ruka
Pár seiyuu: Nakada Manami, Uchiyama Yumi, Taneda Risa, Touyama Nao
Epizód szám:?

Love Lab

A Fujisaki lányakadémia nagyon szép lányairól híres. Legkiemelkedőbb Maki, a diáklány, akit nyugodt és udvarias viselkedéséről mindenki csodál. Egy másik lány, Riko is nagyon népszerű, bár ő eléggé pimasz és fiús személyiség. Riko véletlen meglátja, amint Maki gyakorlasként egy párnával csókolózik, így megtudja, hogy a lány más, mint gondolták. Riko kénytelen megtartani Maki titkát, és csatlakozik hozzá a romantika gyakorlásában...

Stúdió: Dogakobo
Rendező: Oota Masahiko
Pár seiyuu: Sakura Ayane, Numakura Manami, Akasaka Chinatsu, Taichi You
Epizód szám:?

Makai Ouji: Devils and Realist

William egy arisztokrata család tagja. Egy nap nagybátyja üzlete tönkremegy és minden vagyonát elveszti. William attól tartva, hogy a családjuk hírneve bemocskolódik, hazatér és insukkal megpróbál mindent pénzre tenni. A helyiségek közt kutatva rálelnek egyik ősenek földalatti szobájára, ahol egy mágikus pecsét van. A fiú véletlen megidézi egy ördögöt, Dantaliont, aki tudatja vele, hogy William a jelölt, aki kiválasztja a démon világ uralkodóját.

Stúdió: Studio Pierrot
Rendező: Kon Chiaki
Pár seiyuu: Terashima Takuma, Matsuoka Yoshitsugu, Kakiyama Tetsuya, Fukuyama Jun
Epizód szám:?

Servant x Service

A történet központjában egy hokkaidói városi hivatal áll. Bepillantást nyerünk az egészségügyi és jóléti osztály új alkalmazottainak (Hasebe Yutaka, Yamagami, Miyoshi Saya) és felügyelőjükhöz (Ichimiya Taishi) mindennapjaiba.

Stúdió: A-1 Pictures
Rendező: Yamamoto Yasutaka
Pár seiyuu: Suzuki Tatsuhisa, Nakahara Mai, Kayano Ai, Toyosaki Aki
Epizód szám:?

Stella Jogakūin Koutō-ka C3-bu

Yamato Yura még csak most érkezett a sulijába, és a C3 klub vezetője, a harmadéves Sonora máris letámadja, hogy csatlakozzon hozzájuk. A katonai túlélőjáték klub további tagjai két másodéves hallgató és két másik új diák. A lányok airoft fegyverekkel és BB gunokkal űzik hobbijukat...

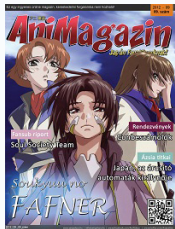
Stúdió: Gainax
Rendező: Zene: Nakagawa Kotaro
Pár seiyuu: Kayano Ai, Yonezawa Madoka, Sawashiro Miyuki, Nishizaki Rima
Epizód szám:?

Watashi ga Motenai no wa Dou Kangaetemo Omaera ga Warui!

Kuroki Tomoko egy rendkívül népszerű középiskolás lány, akinek már 50 évnél is több tapasztalat és 100 fiú van a háta mögött... az Otome játék világában. A valóságban egy zárkózott 15 éves lány. Mikor rájön, hogy nem népszerű és az iskola sem úgy megy, ahogy gondolta, pár év után először tükörbe néz, és megrázó élményben lesz része...

Stúdió: Square Enix
Rendező: Pár seiyuu:?
Epizód szám:?

Kedves Olvasók!

Reméljük, hogy élvezitek a magazint és találtok benne sok olyan cikket, információt, amit érdekes és élvezetes olvasni. Sok időt töltünk azzal, hogy milyen témájú cikkek, milyen összeállításban és milyen megjelenésben kerüljenek az aktuális számba.

Az AniMagazin elsődleges forrása Ti vagytok, mivel egyrészt olvastok minket, másrészt írtátok a cikkeket. Azonban szeretnénk még jobban rátok hangolódni, ezért megkérünk benneteket, hogy írtátok meg nekünk, milyen témáról szeretnétek olvasni a magazinban. Várunk tehát bármilyen Japánnal vagy Ázsiával kapcsolatos témákat, ötleteket. Akinek van ötlete és írni is szívesen, vagy nincs ötlete, de írni, és nem tudja, hogy kezdjen hozzá, az is bátran keressen fel minket és örömmel segítünk az indulásban. Röviden: agyaljatok ezerrel, vagy vetődjete rá a billentyűzetre és írtatok cikket, aztán dobjátok nekünk egy mailt. Ebből következik, hogy továbbra is várunk a magazin profiljába illő cikkeket. Nem biztos, hogy az írásotok rögtön a soron következő számba bekerül, de amelyiket elfogadjuk, az mindenképp meg fog a későbbiekben jelenni. További felhívásként említeném, hogy ha valaki egyéb írói vagy rajzolói vénával rendelkezik, az írjon nekünk fanfictiont, vagy küldje be régebbi történetét, fanartját és viszontláthatja a magazin oldalain.

Elérhetőségünk:

- Ha munkáitokat (cikk, fanart, fanfic) szeretnétek elküldeni, azt a **bekuldes@anipalace.hu** címre várjuk.
- Ha pedig ötleteket, kérdéseket, véleményeket szeretnétek, azt az állandó e-mail címünkre küldhetitek: **info@anipalace.hu**
vagy keressétek az anipalace.hu oldalon Catrint vagy Hirotakát.

**Nincs meg valamelyik szám? Kattints a hiányzó szám képére és töltsd le!
A korábbi számokért kattints IDE**

Merülj bele
jobban Ázsia
titka-iba, az
AniMaga-
zin korábbi
számaival:

Sintó
Gyorséttermek
Nindzsák
Bizarr állások

Apró szelet Japán:

A japán ember ezer arca

Bármennyire is rajongunk Japánért, lássuk be, hogy mindenkinél meg van az a pont, amikor azt gondolja, hogy „ez már egy kicsit sok”. Ezt lehet, hogy azért érezzük, mert valami olyasmiről van szó, amit nem ismerünk igazán és talán elhamarkodottan ítélünk, vagy mert egyszerűen az adott szokás még nem terjedt el Európában. Ennek ellenére érdemes megismerni a japánok extrém arcát is, így hát összegyűjtöttem Nektek pár érdekességet.

Az első kapszulahotel az Oszaka Umeda körzetében az 1979-ben megnyitott Capsule Inn Osaka volt.

Elsősorban Japánban/ találhatók ilyen hotelek, viszont legalább egy kapszulaháló nyílt Varsóban (Lengyelország) és egy Sanghajban (Kína) is, bár az utóbbi megnyitását 2011. február 23-án a sanghaji hatóságok megtiltották, mivel az nem teljesíti az előírt biztonsági előírásokat. A kapszulahotel vagy kapszulaháló olyan hotel típus, melyben számos nagyon kis „szoba”, úgynevezett kapszula található és melynek célja, hogy olcsó és alapvető éjszakai szállást biztosítson az olyan vendégeknek, akiknek nincs szükségük vagy nincs pénzük a hagyományos szállók szolgáltatásaira.

Hogy mennyi az annyi? Magyar forintba átszámolva olyan 2-3 ezer

Az Extrém
// Lady Marilyn

forint, ami (lássuk be) valóban elhanyagolható összegnek számít a hotelek és szállodák csillagászati áraihoz képest. A pénzéért egy aprócska „szobát” kapsz, melybe épp, hogy belefekhetsz és esetleg tévét nézhetsz, pihenhetsz. Semmi sem feleslegesen túlméretezett, mint egy hotelszobában, minden pont akkora, amennyi kell. A kapszula hossza 2 méter, a szélessége pedig 1,5 méter, a magassága...nos felállni nem lehet benne, de ez amúgy is egy éjszakai menedék.

Azonban nem szabad elfelejteni, hogy természetesen itt is vannak bizonyos szabályok, melyeket be kell tartani: A szobát nem veheti ki az a személy, aki tetoválást visel, aki még nem töltötte be tizenhatalmadik életévét, esetleg alkohol vagy egyéb tudatmódosító szer hatása alatt áll. A vendégek nem vihetnek be magukkal sem ételt sem italt. A legfontosabb szabály pedig az, hogy másik nyugalomát megzavarni szigorúan tilos. A hotel szolgáltatásainak igénybevétele klausztróbiásoknak sem ajánlott.

Az AniMagazin előző részében is említés került az extrém álláslehetőségekre, most pedig bővíteném a sort még egyvel.

A reklámot ott kell elhelyezni, ahol a legtöbb ember szeme megakad rajta – ebből a gondolatból indult ki az a japán reklámgynökség, amely tavaly ősz óta csinos, fiatal nők combjait veszi berbe... reklámfelület gyanánt. A hirdetések lemosható tetoválás formájában kerülnek fel a lányok combjára, akiknek ezután nincs más dolguk, mint hogy napi nyolc órán keresztül miniszoknyában járják Tokió utcáit. Mindeközben fotókat is kell posztolniuk magukról a Facebookra, a Twitterre és más közösségi oldalakra, bizonyítva, hogy valóban rendeltetészerűen viselik a hirdetést. Mindezzel egy nap alatt nagyjából 26 500 forintnak megfelelő összeget kereshetnek meg.

Folytatás a következő oldalon!

Az ügynökséghez november óta több mint 1300 fiatal nő regisztrált, és a számuk fokozatosan növekszik. A jelentkezőknek legalább 18 évesnek kell lenniük, és minimum 20 ismerőssel kell rendelkezniük valamely közösségi portálon.

Különleges kávézók

A japán extrémítások közé soroltam a különleges kávézókat is. Ezek közül a cicás kávézó már Magyarországon is megtalálható, szóval lehet, hogy amit egy ideig extrémnek gondoltunk, az később nálunk is megjelenik és hasonló népszerűségnek örvend majd, mint Japánban.

Ahol szinkronszínészekkel találkozhatasz:

A japánok nemcsak a színészeket, énekeseket, hanem a szinkronszínészeket is igen nagyra becsülik. Talán ezért is jutott Matsukaze Masaya eszébe, hogy nyisson egy úgynevezett Seiyū cafét. Így a rajongók közelebb kerülhetnek kedvenceikhez.

Mindezt egy olyan helyen tehetik, ahová biztosan szívesen visszajárnak majd, ami a remek ízek és a jó italok mellett a hely fantasztikus hangulatának is köszönhető, mivel az egész kávézó valójában majdnem olyan, mint egy szinkronstúdió.

Profí hangtechnikai felszerelés, beépített hangfalak, egy színpad eredeti szinkronstúdiókban használt mikrofonnal... És mindezt még lehet überelni!

A vendégek nemcsak az ételek és italok, hanem a menühöz járó különféle szövegek közül is válogathatnak, és ha ez nem lenne elég, a kiválasztott darabot a színész elő is adja helyben, a színpadon!

Rendeléskor a vendég akár minden egyes részletet megszabhat: a szinkronszínész hangjától a karakter jelleméig szinte mindent. A karakterek listája nagyon hosszú, a legkülönlegesebb talán az, hogy akár állatkaraktert is lehet kérni. A közösségből pedig mindenki meghallgathatja a többi vendég által rendelt előadást.

A piszkos anyagiak tekintetében a kávézó árai elég magasak, hiszen tartalmazzák az óránkénti használati díjat, de ennyire közelről ilyen jellegű előadást sehol máshol nem hallhatnak a fanok.

Ha profí animés szinkronhang vagy, akkor akár munkát is vállalhatsz a kávézóban, de a feladataid közé nemcsak a színészi alakítás, hanem a felszolgálás is beletartozik majd méghozzá szobalány ruhában, vagy ha fiú vagy, kötényben.

Kikkel találkozhatasz az akihbarai tömbház egyik eldugott tetőterén? Matsukaze Masayán kívül még a One Piece, a Kaleido Star és az Inazuma Eleven Go hangjaival is!

COFFEE TIME

Nanzan:
1314-1429

Főváros: Ozato

Hokuzan:
1314-1416

Főváros: Nakidzsín

Csuzan:
1314-1429

Főváros: Uraszoe

Rjúkjú Királyság:
1429-1879

Japánul: 琉球王国
(Ryūkyū-ou-koku)

Főváros: Suri

Források:

<http://chicagookinawakenjinkai.blogspot.hu/2012/04/king-sho-hash-and-ryukyu-kingdom-era.html>

http://hu.wikipedia.org/wiki/Rj%C3%BAkj%C3%BAi_Kir%C3%A1lys%C3%A1g

http://wiki.samurai-archives.com/index.php?title=Kingdom_of_Ryukyu

http://www.uchinanchu.org/uchinanchu/history_early.htm

<http://en.wikipedia.org/wiki/Ch%C5%ABzan>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Nanzan>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Hokuzan>

A Rjúkjú királyság történelme

// Hirotaka

Most egy olyan szeletét fogom bemutatni Japánnak, amiről nem nagyon vagy csak keveset hallani. Természetesen mindig szeretünk informálódni a szamurájokról vagy a gésákról, de valljuk be, kicsit már elcsépeltek a témák. Nem azt mondom, hogy elég belőlük, mert mindig meg lehet tudni újabb kis információkat, de néha őket is békén lehet hagyni és Japán történelmének más részére is érdemes figyelmet fordítani.

Ha azt mondom Okinava, szinte biztos, hogy mindenkinek a gyönyörű tengerpart, a nyaralás jut eszébe, és hogy kedvenc anime vagy manga karakterei oda mennek kipihenni iskolai vagy egyéb fáradalmukat. De ez nem volt mindig így. Sőt többnyire nem így volt. Most időutazást teszünk és visszarepülünk abba a korbba, amikor még nem létezett olyan szó, hogy Okinava és a területén egy független királyság állt.

A XIV. században járunk, amikor is Okinava szigetén először csak kisebb, helyi törzsek uralkodtak, egészen 1314-ig. Ugyanis ekkor kezdtek megjelenni az első államok, pontosan három. Hokuzan, a sziget északi felén, Nanzan délen és Csuzan, amely a kettő között terült el. Mindhárom állam külön királlyal és nemességgel rendelkezett. 1372-ben Csuzan Kína hűbérese lett, aminek köszönhetően robbanásszerű fejlődésnek indult, ezáltal felvirágozott a kereskedelem, a diplomácia és a politikai együttműködés szilárd állammá változtatta az országot. Ez olyannyira hatással volt a sziget történelmére, hogy a 15. század elején Csuzan királya elfoglalta Hokuzant és Nanzant.

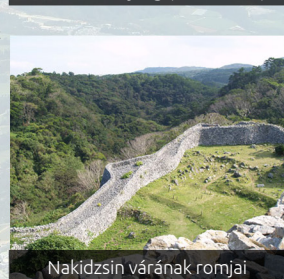
Előbbi 1416-ban, utóbbit 1429-ben. Így egy egyesült állam jött létre, a Rjúkjú királyság. Ettől kezdve majdnem két évszázadon át volt a térség kiemelt kereskedelmi központja. Mint ahogy a történelemben semmi, ez sem ment olyan könnyen.

Hokuzan

Hokuzan első említése 1314-ben történt, amikor Tamaguszuku (1314-1336) 19 évesen megörökölte a sziget vezetését apjától, Ejdzsitol (1309-1314). Őm az újdonsült vezért nem tartották alkalmasnak erre a feladatra és más nagyurak sem támogatták, ezért Nakidzsín és még néhány nagyúr északra húzódott ahol saját államot alapított, Hokuzant, ami a sziget legnagyobb országa lett. Ennek ellenére mégis a legszegényebb és legkevésbé lakott terület volt, és mind mezőgazdaságilag, mind halászatilag fejletlenebb volt. Ezt súlyosbította, hogy nem volt olyan szintű kikötője, mint Csuzanban Naha. Ennek ellenére a királyság kivette részét a térségben zajló kereskedelemről. A Nakidzsín kastélyhoz tartozó kikötőbe érkeztek a Jávából, Szumátrából és a származó áruk. Később Csuzan növekvő katonai erejétől Hokuzan okkal tartott, annak ellenére, hogy gazdasági erősödésnek indult. 1410-ben Hokuzan királya vitába keveredett hűbéreseivel, ami tovább gyengítette az országot. 1416-ban Csuzan elérkezett látta a pillanatot a támadásra, miután a vitába keveredett hűbéresei elhagyták az országot. Az erős védelem ellenére Nakidzsín vára elesett és a király, a hozzá lojális urakkal öngyilkosságot követtek el. Ezután 1422-ben Sô Hasi második fiát Sô Csut nevezte ki helytartónak.

A három királyság (1314-1429)

Nakidzsín várának romjai

Nanzan megalapítása is ugyanígy ment végbe, csak ebben az esetben Ozato és a hozzá lojális társai délre vándoroltak. Nanzan egy évszázadig maradt fenn és intenzív kereskedelmet folytatott Dél-kelet Ázsiával. Csuzan 1372-ben a kínai Ming-dinasztia vazallusa lett. Ezek után Nanzan és Hokuzan kereskedelmét korlátozták. Ezzel a lépéssel egy egységesített hivatalos kereskedelmet akartak kiépíteni Kína és a sziget vezetése között. Nem volt helye tehát személyes kereskedelemnek vagy kalózkodásnak.

1395-től kezdve mind a három királyság uralkodója pár éven belül elhunyt. Így az egész sziget az utódás problémájával küszködött. Ugyanez történt Nankingban is, a Ming-dinasztia fővárosában, Hongvu (1368-1398) császár 1398-as halálával.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Amikor Nanzan első királya Ofuszato meghalt, testvére Jafuszó szerezte meg a hatalmat és a másik két királysághoz hasonlóan békés kapcsolatot akart teremteni Kínával. Annak ellenére, hogy Kína már kijelentette, csak egy uralkodót hajlandó elismerni, mindhárom királyságból érkeztek követek a kontinensre. A válasz azonban több évig váratott magára.

1406-ban Bunej (1398–1406), Chuzan királya kapta meg a Ming-kormány bizalmát. Aazonban Taromaj, Nanzan királya is elnyerte ezt a megtiszteltetést 1415-ben, de a belső viszályok gátat vetettek Nanzan hatalmi növekedésének. Hokuzan viszont kiesett a kínai birodalom kegyeiből.

Később, 1420-ban Taromaj halálát követően újra az utódlás problémája okozta az ország további gyengülését. Sô Hasi, Cuszán ura számára, – aki már nem sokkal korábban meghódította Hokuzant – ekkor jött el a megfelelő alkalom Nanzan elfoglalására.

Ozato várának romjai

Cuszán

A sziget középső részét uraló Tamaguszuku 1336-ban elhunyt, öt fia, a 10 éves Szei (1336–1349) követte. Rövid uralkodása alatt főként anyja irányította az állam ügyeit, de meglehetősen rosszul, ezért sokan elpártoltak az ifjú királytól. Nem is kellett sokat várni a trónfosztásig, ami körülbelül 1349 és 1355 között következhetett be. Az új király Szatto (1350–1395) lett, akinek célja az volt, hogy Cuszán megerősítésével megmutassa, országa kicsi, de jelentős szerepet tölt be a régió politikájában és kereskedelmében. A hatékony bel- és külpolitika még a Rjúkjú királyság idejében is fennmaradt. Szatto diplomáciai és kereskedelmi kapcsolatokat hozott létre többek között a thaiföldi Ajut-haja királysággal és a koreai Csozsundinasztiával. Végül ez lett a Rjúkjú királyság kereskedelmi rendszerének alapja. A Ming-dinasztia követi először 1372-ben érkeztek a szigetre, így ezt tekintjük a hűbéresi kapcsolat kezdetének és a bürokrácia kialakulásának. Elkezdődött az emberek migrációja, ezért a kínai bevándorlók számára hozták létre a Kumemura negyedet Naha kikötővárosában.

Később leszámazottak váltak a Rjúkjú királyság diplomatáivá és hivatalnokaivá. Kumemura gyorsan fejlődött és később a rjúkjúi kultúra irányítójává vált, emellett politikailag kiegészítette a fővárost, Surit és Naha kereskedelmi központja is volt.

Szattót fia, Bunei követte a trónon 1395-ben és folytatta apja munkáját. A kapcsolat Kínával erősebb lett és számos intézmény alakult meg. A kereskedelem jobban virágzott, mint valaha.

Urasoe várának romjai

Emelkedett az írni és olvasni tudók száma is. Habár Kína elfogadta az adókat Hokuzantól és Nanzantól, de hivatalosan Cuszán királyát tekintették a sziget uralkodójának. Ami viszont megkülönböztette Cuszant a többi országtól, az az 1403 óta fennálló kapcsolat a japán Asikaga sôgunátussal. Mindezeknek köszönhetően Naha lett a régió legfejlettebb kikötővárosa.

Rjúkjún ebben a korszakban kezdett elterjedni a buddhizmus és a sintó. Minden erőfeszítés és növekedés ellenére a várt politikai stabilitás elmaradt, részben a korábban említett királyok halála miatt. Ez meglehetősen érzékenyen érintette a három királyság kapcsolatát, akik még mindig hiába várták a Ming-kormány elismerését. Végül 1406-ban Bunej megkapta Kína támogatását bár ő maga nem sokkal később meghalt. 1402 körül a bizonytalan politikai helyzet hatására több helyi nagyról elkezdte maga köré gyűjteni az embereket. Közülük Hasi emelkedett ki, akinek több területet is sikerült irányítása alá vonni.

Hasi öt évvel később lázadást szított, megfosztotta Bunejt trónjától és helyére apját Sisót (1407–1421) ültette. Hasi inkább a háttérben maradt és Cuszán seregét a másik két királyság ellen vezette.

1416-ben elfoglalta Hokuzant, majd tízenhárom évvel később 1429-ben Nanzant is beolvasztotta a birodalomba. A hadjáratok után Hasi átvette a trónt apjától és a Ming-kormány támogatásával megalapította saját dinasztiáját, Shang néven (japánul: Shou).

Ezzel a három királyság egyesült és megalakult a Rjúkjú királyság.

A Rjúkjú királyság lobogója (1429-1875)

A Rjúkjú királyság trónja - Suri kastély

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Rjúkjú - királyság

1422-ben Hasi (1422-1439), apja halála után Kína hivatalosan is elismerte utódjának és a Sô nevet adományozták neki. Ezzel kezdetét vette a Sô-dinasztia. Virágzott a kereskedelem. A rjúkjúi hajók számos területet bejártak a térségben, eljutottak többek között Koreába, Japánba, Kínába, Sziámba (Ajutthaja Királyság, ma Thaiföld), a Malakkai Szultánátusba, Indonéziába, Vietnámba. Japánból főleg nemesfémeket és képzőművészeti tárgyakat hoztak. Kínából és Koreából pedig kerámiákat, gyógyfűveket és textilákat vettek a szigeten élőknek. Cserébe fűszereket, egyéb állati eredetű termékeket és cukrot szállítottak. A rjúkjúi emberek rendkívül egyszerűen éltek és nagyrészként írástudatlan volt. Ez természetesen nem volt érvényes a nemesség tagjaira.

Sho Hasi (1422-1439)

A bürokrácia és a kormányzati rendszer főleg a Csuan által évek alatt kifejlesztett rendszerre alapult, igaz sok pontban kiegészítették a kínai mintára.

A kormányzatot egy 15 főből álló tanács vezette, de a király állt mindenek felett, akinek volt egy főtanácsadója (szesszei), ám ez utóbbinak a szerepe később jelentéktelenné vált. Sô Hasi 1439-ban, 68 évesen halt meg. Trónját második fia Sô Csü (1440-1442) vette át. Őt több király követte. Az első Sô-dinasztia utolsó királya Sô Toku (1461-1469) volt, akit egy államcsíny alatt megölték. Örököse nem volt, így a kormány Sô Ent (1470-1476) választotta új királlyá, és ezzel létrejött a második Sô-dinasztia.

1477-ben Sô Sin (1477-1526), Sô En fia került trónra, aki egészen 1526-ig uralkodott. Gyakorlatilag és ideológiailag is megszilárdította a kormányt. Arra kényszerítette a helyi rokon földesurakat (andzsi), hogy a fővárosba, Suriba költözzenek, amivel egy arisztokrata-bürokrata osztályt hozott létre. Az ország területét pedig kerületekre (magiri) és falvakra (sima) osztotta. Uralkodása végére minden katonai erő az ő kezében összpontosult. Ezzel az erővel megpróbálta kiterjeszteni Rjúkjú határait és seregeit más szigetekre irányította,

ám néha összetűzésbe keveredett a japánokkal. Ezt az időszakot sokan a Rjúkjú-királyság aranykorának tartják.

A szigeten a 16. századra centralizált monarchia jött létre és Suri lett a főváros. Talán nem meglepő, hogy a kínai etika és kulturális szokások akaratlanul is beszivárogtak a rjúkjúi emberek életébe.

A királyság területét katonai erővel Sô Gen (1556-1572) terjesztette ki a 15. és 16. században több szigettel, köztük az Amami szigettel (ma Kagosima prefektúra része).

A 16. század végén azonban a birodalom hanyatlásnak indult, a japánok fokozatos támadásai és a Kínával való romló viszony miatt, végül pedig a nyugati kereskedők, a spanyolok és portugálok egyaránt negatív hatással voltak a királyságra. Később ezt fokozta a holland és angol Kelet-indiai Társaság befolyása a 17. század elején.

A királyságba érkező kínai követség

Rjúkjúí pénz (1600-1870)

Tradicionális rjúkjúi öltözkék

Rjúkjúi hivatalnokok menete

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Rjúkjúi díszes, lakkozott edénykészlet

1590-ban Tojotomi Hidejosi el akarta foglalni Koreát és azt kérte a királyságtól, hogy fegyverekkel és műnővel segítse a hadjáratot, de Só Nei (1587–1620) király ezt elutasította és informálta a kínaiakat a sőgun tervéről. Tojotomi 1598-ban meghalt és az utána következő Tokugava Iejaszu vezette sőgunátus jóváhagyta Simazu Tadacunenak, Szacuma daimjójának, hogy hadsereget küldjön a Rjúkjú-szigetek meghódítására. 1609-ben Szacuma 13 dzsunkával és 2500 samurájjal megszállta Rjúkjút és átvette a hatalmat, az északon fekvő Amami szigetet közvetlen irányítása alá vonta, ezzel Szacuma egy nagy cukornád forrást is magánéba tudhatott. Bár a japánok kiterjesztették hatalmukat, Rjúkjú ennek ellenére igyekezett fenntartani függetlenségét és sikerült megőrizni a bürokráciai struktúráját.

A helyi lakosok igen kis ellenállást tanúsítottak, mivel nem rendelkeztek számottevő katonai erővel. A japánok sikerrel jártak, Só Neit Edóba szállították, majd két év múlva 1611-ben visszaengedték a kastélyába. Ezzel teljesen megszűnt a királyság úgynevezett szuverenitása,

A Han rendszer

A han elnevezés a 12. századból ered és egy harcos birtokát hivatott jelölni. Később a daimjók birtokait hívták hannak. Ez a rendszer kisebb átalakításokkal, de egészen a modern korig fennmaradt.

1871-ban a Meidzsi kor végén végleg megszüntették a han rendszert és helyébe a prefektúrák léptek.

mert már nemcsak Kínának, de Japánnak is adott fizeték. Ennek ellenére Kína igyekezett minél jobban elrejtetni a japán

irányítás jeleit. A rjúkjúiaknak meg kellett tölteni, hogy japánul beszéljenek vagy japán stílusú ruhákat hordjanak. Csak nagyon keveseknek adatott meg, hogy külföldre utazhassanak.

A királyság végül mind a Simazu klán, mind a sőgunátus politikai eszközévé vált. Fontos volt a függetlenség látszata, mert így Japán arra használhatta Rjúkjút, hogy az áruikat Kínába vigyék.

Mégis, az idegen uralom ellenére a királyi kormány kapott némi szabad kezét a hazai politikában. Ezt két ember használta ki a legjobban. Só Soken szesszei (1660–1673) írta le először Rjúkjú történelmét és számos reformot hajtott végre. Csökkentette a királyi és arisztokratikus kicsapongásokat, mindezt azért, hogy meggátolja a felesleges kiadásokat és nagyobb jólétet biztosítson a királyságnak. Elnyomta a politikai befolyásokat is. Emellett pedig lefaragott a királyi ceremóniák költségvetéséből is.

Később az 1750-es években Szai On királyi régens folytatta Só Soken politikáját, és több reformját újra megvalósította, nagy figyelmet fordított a mezőgazdaságra, aminek révén sikerült kimentenie az országot

a sorozatos tűzvészek okozta éhínségből.

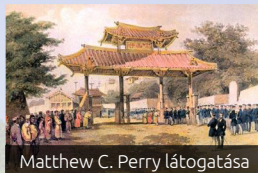
Matthew C. Perry – akit többen jól ismernek a japán elzárkózás megszüntetése kapcsán – azonban változást hozott a királyságba. Még mielőtt Japánba ment volna, kereskedelmi és diplomáciai szerződéseket kötött Rjúkjún. Igaz nem ez volt az első eset, amikor amerikaiak Okinava szigetére léptek. Viszont most először történtek bűncselekmények. Egy amerikai katona egy helybéli nőt erőszakolt meg, de a falusiak nem hagyták, hogy a katona élve megússza a bűnt. Perry engesztelésképp több méter szövetet adott az áldozatnak. Ez később is megismétlődött, amikor az amerikaiak megszállták Okinavát.

Perry látogatása elindította a Rjúkjú királyság nyugatiasodását. Nem sokkal később Japánban is ugyanez ment végbe 1868-tól, amit Meidzsi restaurációnak hívnak. Eredménye pedig az lett, hogy végleg eltörölték Rjúkjú szuverenitását és teljesen beleolvasztották a Japán Birodalomba.

1872. március 11-én létrehozták Rjúkjú tartományt. Kezdetben a külügyminisztérium felügyelte a területet, ám 1875-től már a belügyminisztérium vette át az igazgatást először, mint Okinava-han, majd a „han”-rendszer végével 1879-ben Okinava prefektúra lett. Az Amami-sziget pedig a Kagosima prefektúrához

A Suri kastély központi épülete

Matthew C. Perry látogatása

került. A beolvasztás egyik fő oka az volt, hogy mind a Szacuma, mind a Csozu klán központi szerepet játszott a restauráció feltételeinek megteremtésében és ezért folyamatos harcokat vívtak a Tokugava sőgunátussal.

Az utolsó királyt Só Tait (1848–1879) Tokióba vitték és márkí címet kapott, és 1901-ben bekövetkezett haláláig ez így is maradt. A kínaiak persze ezt nem voltak hajlandók elfogadni, de az 1895-ös japán-kínai háborút lezáró simonozsiki béke értelmében minden követelésükről lemondtak.

Kilátás Naha városára, a Suri kastélyból

SZUMO'

// Strayer8

Ha Japánra gondolunk, bizonyára nem a szumó neve ugrik be elsőként, azonban ha meghalljuk ennek a sportágnak a nevét, kétségtelenül a szigetország jut róla az eszünkbe. Nem is csoda, hiszen a szumó egy hamisítatlan japán sport.

Aki még nem látott szumó mérkőzést, az könnyen azt hiheti, hogy a szumó birkózók komikus figurák, akik feltotyognak a küzdelem helyszínére, kicsit húzzák-vonják egymást és néha nagyokat gurulnak. Legalábbis a karikatúrák és humoros vetélkedők ezt a képet sugallják. A szumó azonban valójában egy komoly sport, ami a japánok egyik nemzeti büszkesége, mivel talán ebben a harcművészeti ágban maradt meg a legtöbb a régi szamuráj elvekből. Ráadásul egy jó szumó birkózónak erősnek és fürgének kell lennie, ha sikereket kíván elérni. Még akkor is, ha jó pár kilónyi túlsúlyt cipel magán.

A szumó története

Olyan régi sportágról beszélünk, amelynek első írott emlékei a 8. században jegyezték fel. Egy legenda szerint a japán nép is egy hasonló mérkőzésnek köszönheti fennmaradását. Annyi azonban bizonyos, hogy a sinto vallásban létezett egy rítus, amelynek szereplői egy kamival (japán istenséggel) birkóztak. A 12. században a szumó olyan jelentőségre tett szert, hogy a szamurájok oktatásának kötelező részét képezte. A 16. századra sokat veszített fontosságából, ekkor már csak szórakoztató szerepe volt és főleg az elszegényedett szamurájok és róninok (úr nélkül maradt szamurájok) megélhetésének számított. A szumó versenyek egészen a 19. század második feléig töretlen népszerűségnek örvendtek. Ekkor azonban a császári hatalom megerősödését jelentő reformok ideje alatt félt volt, hogy halálra ítélik a sportágot, ám végül mégis sikerült fennmaradnia és továbbfejlődni. Ezután már csak a második világháború alatt szünetelt a szumó.

tornák, ám azóta megszakítás nélkül rendezik a versenyeket. Külföldön is megpróbálták népszerűsíteni ezt a sportot. Régebben például a Euro-sporton rendszeresen közvetítették a szumó versenyeket, de pár éve lekerültek a műsorról.

A nehézségek ellenére a mai napig fennmaradt a szumó, amit a nyugatiak inkább sportágnak, míg a japánok harcművészethez tekintenek, de természetesen számos változások ment keresztül. Az első mérkőzések akár halállal is végződhetek, ami egy mai tornán már nem fordulhatna elő. Emellett változott a versenyzők öltözéke és számos rituálé és szabály fonja be az összecsapásokat.

Napjaink szumója

Évente hatszor rendeznek honbasót (honbasho), vagyis szumóversenyt, amelyen a legjobbak vesznek részt. Ezek a versenyzők legalább olyan ismertek és népszerűek, mint a Forma 1-es pilóták. Külön név is illeti őket, ők a rikisik (rikishi).

A hat versenyből hármat a tokiói szumócsarnokban tartanak meg (Ryōgoku Kokugikan), méghozzá általában telt házzal. A csarnok előtt óriási lobogók hirdetik, hogy elkezdődött a 15 napos verseny. Maga a csarnok pedig hamisítatlan japán szellemben épült.

Természetesen középen található a küzdőtér, a nézőknek fenntartott helyek pedig körben helyezkednek el, minden egyes sor magasabban, mint az előző. Innen azonban hiányoznak a székek. Ha a néző megérkezik a neki kijelölt sorhoz, akkor első dolga levetni cipőjét és csak zoknijában, lábbelijével a kezében lép be az ülőhelyeknek fenntartott területre. Ezek után az sem meglepő, hogy a közönség kényelmét lapos ülőpárnák szolgálják. Még televízión keresztül is érdekes élmény volt, mikor egy izgalmas mérkőzés után a nézők igen látványos módon fejezték ki tetszésüket: a levegőbe dobálták az ülőpárnákat, mint a régi Európában a kalapokkal tették. Az egész csarnokot ellepték a hópelyhek módjára sűrűn hulló fehér párnák.

Maga a homokkal borított küzdőtér nagyjából egy méter magasságba emelkedik és dohjo a neve. Az emelvény homokból és agyagból készül, a kör alakú, majdnem 4,5 méter átmérőjű küzdőtér pedig rizsszalmából készült apró bálákkal, téglácskákkal jelzik. A kör és az emelvény szélei között csak keskeny területet hagynak, ezért megesisik, hogy egy hevesebb összecsapás következtében egyik-másik rikisi lezuhan róla. Esetenként éppen a többi versenyző vagy a szerencsés nézők, sajtósok közé pottyannak. Az emelvény felett egy, a sinto templomokra emlékeztető tető emelkedik, de persze olyan magasságban, hogy ne takarja el a versenyt.

Folytatás a következő oldalon!

A versenyek egész nap zajlanak, de a magasán rangsorolt rikisikre csak este kerül sor. A szumó versenyzők több osztályra vagy csoportra oszlanak. A legmagasabb rang a jokozunae (yokozuna), ami azt az indulót illeti, aki a legtöbb összecsapást nyerte meg. A többi rang számítási rendszere bonyolult, ahogy annak eldöntése is, hogy mely versenyzőknek kell kiállniuk egymással, hogy eldőljön a végső sorrend. Az bizonyos, hogy minden rikisinek napi két mérkőzése van, ám az már a saját és a többiek teljesítményének függvénye, hogy az utolsó napokban azonos selycsoport ellenfele akad vagy esetleg jóval alacsonyabban vagy magasabban rangsorolt rikisi ellen kell fellépnie. Rádásul a szumóban ismeretlen a selycsoport fogalma, tehát szélsőséges esetben akár 100 kg eltérés is lehet az indulók között. A versenyzők nagy nyomás alatt állnak, mivel egy vereség bármikor megfoszthatja őket a torna közben a rangjuktól; ezután újból meg kell dolgozniuk azért, hogy magasabbra verekedjék magukat.

Rítusok és küzdelmek

A rikisik pár órával első mérkőzésük előtt érkeznek a csarnokba. Itt a megszokott merev ágyékkötő felé fel kell öltöniük díszes selyemkötőiket, a késő-mavasit (keshō-mawashi). Ezután az egész csoport bevonul a csarnokba, ahol egyenként bemutatják a résztvevőket, majd a ceremónia azzal végződik, hogy mind körbeállják a küzdőteret és a közönség felé fordulnak. Az indulók magas száma miatt egy nap általában négy csoport is bemutatkozik.

A magasán rangsorolt szumósokat keleti és nyugati csoportra osztják, nekik külön öltöző jár, ezért a mérkőzések előtt nem találkoznak az ellenfelek.

A mérkőzéseket a bíró vezeti, aki tradicionális ruhában, legyezővel jelenik meg és hanghordozása is régmúlt időköt idéz. Az egyes összecsapások előtt a rikisik sinto rítusokkal tisztítják meg a küzdőteret. A leggyakoribb a tapsolás, illetve a lábdobbanás. Ilyenkor a birkózó teljesen egyik lábára helyezi testsúlyát, míg a másikat a magasán felemeli, majd teljes súlyával a földre dobban vele, hogy előzze a közelben ólálkodó démonokat. Persze a rizsszórás sem hiányozhat. A magasabban rangsoroltaknak további rítusai vannak. Ezután a két ellenfél legugol egymással szemben, tapsol és látványosan kitarja karjait, hogy jelezze, nincs nála fegyver. A profi honbasó mérkőzések abban a pillanatban indulnak, amikor mindkét versenyző legugol egymással szemben és ökleik egyszerre érintik a földet.

Mint látszik, az előkészületek gyakran tovább tartanak, mint maguk a mérkőzések, amelyek néha pár másodperc alatt eldőlnek.

A szabályok egyszerűek: az veszt, aki elhagyja a kört vagy a talpán kívül más testrésze is érinti a földet. A szumó technikák többsége a cselgáncshoz hasonló, hiszen ugyanaz a cél, mint a dszudóban. Gyakran láthatunk gáncsolást, de a merev ágyékkötőt is megfogadják, hogy a derekánál fogva bilentsék ki a másikat az egyensúlyából. Az erősebb rikisik pedig akár azt is megtehetik, hogy az ágyékkötőjükönél fogva felemelik ellenfelüket és így tesséklik körön kívülre. A cselgáncs-csal ellentétben azonban a szumóban megengedett pár ütés, ami leginkább nyitott tenyérrel történik és a másik felsőtestére, vállára vagy az arcára irányul. Egy-egy heves ütőrohammal nemcsak azt nehezítik meg az ellenfélnek, hogy fogást találjon rajtuk, de akár a kör széléhez is terelhetik így a másikat.

A mérkőzés eredményéről a bíró dönt és ha szponzorált összecsapás történik, a nyertes rögtön megkapja a győzelemért járó bónuszt, amit a bíró a legyezőjén nyújt át neki.

A versenyzők

A mérkőzések alatt a rikisik mawasi (mawashi) viselnek, ami gyakorlatilag egy ágyékkötőként megkötött keményített selyemöv. Az övek bármilyen színűek lehetnek, nincsenek korlátozások, ahogy megkötésük módjában sem. A versenyző lazán és szorosan is megkötöheti, illetve akár be is nedvesítheti, hogy még nehezebben lehessen rajta fogást találni. Mindez a taktikájától függ.

A rikisik hajviselete a samurájokét idézi. Igaz, hogy nem borotválják a fejük tetejét, de ugyanúgy varkocsba kötik a hosszabbra növesztett hajtincseket.

Ugyancsak a tradicionális Japán idézi, hogy a rikisik különböző rangokkal rendelkeznek, amelyek mintha egy különálló társadalom átjárható kasztjaiként funkcionálnának. Mindezt azt jelenti, hogy az alacsonyabb rangúak egyben alárendeltek is. Külön szumóiskolák és istállók működnek, amelyek életét talán *Az Egy gésa emlékirataiban* szemléltetett oktatási rendszerrel lehetne párhuzamba vonni. Az alacsony rangú tanulók és a már profi, magasán jegyzett rikisik is az istálló szállásán laknak, ám teljesen eltérő körülmények között. A tanulóknak hajnali 5-kor kezdődik a nap, később az edzés mellett a takarítást is el kell végezniük, segíteniük kell a konyhán, illetve valamelyik magasabb rangú rikisi utasításait is teljesíteniük kell.

相撲

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

A legmagasabb rangú és legrégebb óta az istállóhoz szerződött tanítványt pedig az a megtiszteltetés éri, hogy egy magasabb rangú rikisi személyi titkárként is dolgozhat.

Pár éve még maguk az istállók büszkélkedtek kemény bánásmódjukkal, amelynek a testi fenyltetés is szerves részét képezte (mondván, hogy attól válnak kemény férfivá a tanítványok), illetve kifejezetten elvárták a magasabb rangú rikisiktől, hogy keményen bánjanak a tanítványokkal és esetenként bántalmazzák őket. Ám a közvélemény nagyon felháborodott, mikor ez a módszer egy fiatal tanítvány halálát okozta, ezért a Szumó Szövetség állítása szerint azóta sokat enyhültek a szabályok.

A rikisik életét azonban még így is számtalan szabály korlátozza. Nemcsak a tradicionális hajviselést és a kemény edzést várják el tőlük, de még az öltözködésüket is előírják. Csak tradicionális ruházatban jelenhetnek meg a nyilvánosság előtt, méghozzá kizárólag a rangjuknak megfelelő öltözékben. Az alacsonyabb rangúak így télen-nyáron csupán hangos faszandál és egy szál pamut jukutát (yukata) viselhetnek. Az eggyel magasabb rangúaknak már a csendesebb szalmaszandál engedélyezett és magukra vehetnek egy tradicionális kintóst.

Az alacsonyabb rangúakat közös hálótermekben szállásolják el, a magasabb rangúaknak külön szoba jár, ahogy a nős rikisiknek is.

Reggelizni tilos, de a magasabb rangú birkózóktól elvárják, hogy bőségesen ebédeljenek, hiszen tartani kell a súlyukat. Emellett még számos szabálynak és tiltásnak kell megfelelniük.

Például tilos autót vezetniük. Ezt a szabályt azután vezették be, hogy az egyik rikisi életét veszítette egy közlekedési balesetben.

Mindez talán túl nagy árnak tűnhet a szumó birkózásért cserébe, de a magasán jegyzett versenyzőket mind erőlköszileg mind pénzügyileg megbecsülik. 2001-ben jokozena (vagyis az első helyezett) havi átlagkeresete 24.250 dollár volt. Emellett a jokozenának külön bónusz jár, ha végigharcol egy basót. 2011-ben ez az összeg 1.720 dollárra rúgott. És végül minden egyes rikisinek jár a juttatások egy harmadik formája, amelynek az a lényege, hogy a profi pályafutása alatt szerzett összes pontot nyilvántartják, majd ezeket a pontokat felszorozzák és ezt az összeget kapják meg jénben. A nyilvántartott pontok nem vesznek el akkor sem, ha valaki több csúfos vereséget szenved el egymás után. Mindezekon kívül a jokozenának még egy külön 150.000 jenes bónusz is jár négyhavonta. Mint látható, ezek csak az általános juttatások, amelyek mellé hozzáadódhatnak a szponzorpenézek, reklámbevételek és egyéb bevételek. Tehát elmondhatjuk, hogy valóban megéri a legjobbnak lenni.

Külföldiek és a szumó

Mint említettem, Japán megpróbálta külföldön is minél népszerűbbé tenni ezt a sportágat, ám nem sikerült áttörést elérniük. De még így is több országban megjelentek a szumó szövetségek, mint például az Amerikai Egyesült Államokban, Thaiföldön, Bulgáriában, hogy csak néhányat említsünk.

Emellett egyre magasabb lett a külföldi versenyzők aránya, akik szép eredményeket értek el. Főleg a mongolokat kell kiemelniük, akik több jokozenát is adtak (ami nem meglepő, hiszen Mongóliában nagyon népszerű a birkózás). Aszasórió (Asashöryü) külön megemlíteném, aki 2004 és 2007 között megszakítás nélkül birtokolta a jokozena rangot. Ám már ebben az esetben is megjelentek a kulturális különbségek. A Szövetséghez sokszor érkezett panasz Aszasórió viselkedésének kapcsán, amely nem volt összeegyeztethető a szumó szellemiségével. Végül 2007-ben az okozta az eltávolítást, hogy Mongóliában részt vett egy jótékonyági futball meccsen, miután sérülésre hivatkozva lemondott egy japán szumó versenyt.

De a mongolokon kívül egyéb nemzetek képviselői is magas rangra tettek szert, egyesek akár a jokozena rangot is elérték. A teljesség igénye nélkül érdemes megemlíteni az orosz, bolgár vagy örmény versenyzőket.

A Japán Szumó Szövetség azonban láthatóan megelégedte az idegenek előretörésével, ezért ha nem is zárta be előttük a kaput, jócskán megnéhezítette a bejutást: olyan szabályt hozott, miszerint egy istállóban csak egy külföldi versenyzője lehet.

A honosítások elkerülése érdekében pedig egy újabb szigorítás következtében már csak a valóban Japánban született versenyzők számítanak japánnak.

Az örök szumó

Rengeteget mesélhetnénk még a szumóról, ám talán ezzel a rövid írással is sikerült felkelteni pár ember érdeklődését. Remélem, hogy emellett sikerült ennek a különös sportnak/harcművészetnek sajátosságait is bemutatni dióhéjban. Két dolog azonban biztosnak tűnik. A szumó egy hamisítatlan japán sport. Már több mint 1000 éve létezik és jó eséllyel létezni is fog, amíg fennáll a Japán állam.

Magyar szumó

Magyarországon is sikerült megvetnie lábát a szumónak. Sőt, méltán lehetünk büszkéek sportolóinkra.

A Magyar Szumó Szakszövetség 1998-ban alakult, napjainkra már valóban hosszú múltra tekinthet vissza. A mostoha körülmények ellenére a szakszövetség és a sportolók is szép eredményeket értek el.

A hivatalos honlap listája szerint 27 városban/községben, 44 klubban lehet a sportnak hódolni. 2007-ben Magyarországon rendezték a szumó Európa-bajnokságot. A 2013. márciusi EB-n taroltak a magyar versenyzők. Az utánpótlás és felnőttkorú indulók létszáma 19 fő volt. Az utánpótlás versenyzői 13 érmet szereztek (ebből 5 arany). A felnőtté között Makari Erika és Sárosi János a dobogó legfelső fokára állhattak. A felnőtt csapatversenyen pedig a 2. helyen végeztek a magyarok.

Szereted
a japan nyelvet...

és tanulnád is?

- online oktatás

Itt a lehetőség!!!

- a diákokat a saját tempójuk-
hoz mértén tanítják (kezdő
szinttől haladóig)

- mindenkinek ajánlott, akik komolyabban
foglalkoznának a japán nyelvvel és azoknak is,
akik hobbi szinten szeretnék tanulni

- közvetlenül Japánból jön az okta-
tás és kellemes hangulat jellemzi

**Érdeklődni és
jelentkezni az alábbi
elérhetőségeken lehet:**

onlinejapanjelentkezés@gmail.com

vagy

+36/20/567-8428

Jahusc Zrt.

<http://jahusc-suport.main.jp/magyar/>

Pasta

// Catrin

Az M2-nek köszönhetően végre megismerhettünk a sok történelmi mellett egy modern koreai sorozatot is. A Pasta elég nagy túlzásokkal operál, de ennek ellenére/ezek miatt is rendkívül szórakoztató. Laza, boldog történet...

Adott egy szülői olasz étterem a La Sfera, ahol Seo Yoo Kyung konyhalényként dolgozik. Három év után végre ő is bekerülhet a szakácsok közé. Azonban új fiatal konyhafőnök Choi Hyun Wook érkezik az étterembe, aki Gordon Ramsay-s kiabálásokkal és szigorúságával riasztja újdonsült alkalmazottait. Az új séf olyannyira elégedetlen, hogy a nőket kirúgja az étteremből, az ő konyhájában nincs helye nőnek, ezzel Seo Yoo Kyung szakács jövője is véget ér a La Sferában. Vagy mégsem? Kezdetét veszi kettőjük "küzdelmé".

A sorozat a főnök és Yoo Kyung egyéniségére, kibontakozó kapcsolatukra fókuszál, általuk pedig megismerhetjük a konyha életét is. A főbonyodalmat Yoo Kyung szakácsválasza és a főnök kemény konyhareformjai mellett az ellenpáros adja, az étterem jóképű tulajdonosa és egy főzőműsoros szépség személyében. Szövetségük a kívánt főszereplők lenyűgözésére és megszerzésére irányul, de egymást keresztező terveik ellenére ők se válnak fekete karakterekké, inkább kellemesen, enyhén lökést adnak mindig az eseményeknek, így válnak a történet részévé. Mondhatni, senki sem tölt be igazán negatív szerepet (igazgató úr persze már afelé billen, de ő inkább egy bosszantó senki, mint egy kemény, ijesztő ellenfél),

sőt a pozitívabb karakterek is rengeteg rossz tulajdonsággal rendelkeznek. Ilyen szempontból tehát nem kell félnünk, a történet reális és igazán emberi kapcsolat és karakter lehetőségekkel bír. (Az alap tehát adott, de látni fogjuk, hogy a sztori mégsem az a hétköznapi történet.)

A La Sfera élete bonyodal-makkal, konfliktusokkal teli, de a hangsúly igazán a nevetésen és a

szórakoztatáson van. A részeket szín-te akarva akaratlanul is végigmosszolgjuk (na jó erős fejfogásokra is számítani lehet), ha épp nem a főnök érzéketlen szadizmusát vagy a lány "lököttségét", akkor a koreai és Olaszországban tanult szakácsfiúk rivalizálását, az áskálódó igazgatót vagy a kirúgott lányok hisztijét élvezhetjük.

Persze ezek a jelenetek és karakterek túlzásai miatt néha bosszantóvá válnak, legtöbbször azonban ezt könnyen elfelejtjük vagy épp ebben is valami nevetnivalót lelünk.

Jobbban tesszük, ha nem vesszük komolyan a sorozatot, különben nagy valószínűséggel nem felel meg az elvárásoknak. Aki azt hiszi, hogy ez egy reális, szakácsok életét bemutató slice of life romantikával fűszerezve, azt részben ki kell, hogy ábrándítsam. És ezzel szemben még direkt agyamenésnek, totális vígjátéknak sem mondható a dorama. Ez a sorozat egy könnyed mese, a lökött humornak, a túlzásoknak, a karakterek naivitásának és irreális tetteinek köszönhetően. Sokszor nem elég következetes a történet, a kapcsolatok pedig néha elég valótlanak. Főként a főnök-beosztott viszonyban és a szerelmi kérdésekben válnak túl bolondná, gyerekesé, bizonytalaná vagy épp konzervatívvá ezek az akaratok, macacs, kiabáló és végtelenig kitartó egyéniségek. Persze ezek mellett vannak valós, hétköznapi dolgok is, így mondhatjuk, hogy a maga módján megtalálta a sorozat a közép-utat.

Folytatás a következő oldalon!

Tehát ha lelkes nézők vagyunk és lazásra vágyunk, akkor a "na persze", a "mesehabbal" és a "de hülyeség" sem fog frusztrálni, így igazán élvezhetjük a Pastát.

Amiben kiemelkedően jónak találtam a sorozatot az az aktivitása. Ritkák az unalmasabb, eseménytelen részek/részletek, folyamatos pörgés van, ami megfelel az amúgy is rohanós éttermi tempónak. Főszereplőink pedig gyakran ütköznek, mindig eleget kapunk belőlük és nem tökölnek, nem nyafognak hosszasan. Teszik a dolgukat és kimutatják az érzéseiket, véleményüket, ahogy kell. (Ilyenkor örülök igazán, hogy ezek a sorozatok csak 10-20-30 részesek.)

Szerelmi ügyben kicsit más a helyzet, de a sorozat hangulatát figyelembe véve azzal is teljesen elégedettek lehetünk. Igazából kettősség jellemzi a sztorit ebből a szempontból: a határozott nyitottság és a gyerekes lassúság. Nagyrészt örülhetünk,

mert a vártnál pörgősebb a romantikus szál is, sőt... de aztán benne lehet az emberben a "na most miért ez a finomkodás?" gondolata is. Bár utóbbi erősen keveredik a karakterek "lelki szado-mazo"-jával. Érzelmek tekintetében a mellékszereplők magánéletileg nincsenek a toppon (ez nem is fontos, egyedül az ellen-páros inaktivitása lehet meglepő, de ez igazából jobb is így), szerencsére munka és célok tekintetében már határozottabban tudnak megnyilvánulni.

Karakterek

Seo Yoo Kyung:

Fiatal lány, aki egy olasz tésztaételekre specializálódott séf szeretne lenni. Naiv, gyerekes és elképesztően macak. Kitartása, határozottsága és nyitottsága viszi előrébb a rögsőn. Az étterem dolgozója kedvelik,

nagyon szociális, barátkozó, szeretetreméltó ember. Mindegy hányszor rúgja ki a főnök, mivel a célja mindennél fontosabb (és véletlenül a férfi emberből oldalát is megláthatta), újra és újra megpróbálja... A főzésben tehetséges, de még nagyon gyakorlatlan. Butácska és figyelmetlen viselkedése miatt pedig a főnök ráaggatta az Aranyhal (= 2 másodperces memória) becenevet. Csinos nő, de ügyeltek rá, hogy esetlenek, laza, kiforratlan stílusúnak tűnjön (lásd: szedett-vedett göncös távolkeleti divat^^).

Choi Hyun Wook:

Nagyon tehetséges séf, Olaszországban tanulhatott és rengeteg tapasztalata van már. Új főnökként érkezik a La Sfera-ba, ahol érzéketlenül kezdi kiépíteni a számára megfelelő konyhát, ha kell minden alkalmazottan átgázol.

Nem érdekli, ha megalázza az embereket, mivel keménysége mindig őszinteségből fakad. Bármilyen nehéz őt elviselni, igazán van, így kénytelenek a dolgozók alkalmazkodni hozzá. Sokaknak persze ez nem megy (könnyen), amiből rengeteg bonyodalom és komikus helyzet születik. Önző szadizmusa mellett emberi, érző oldalát is megismerhetjük, sőt, azzal találkozzunk legelőször, így a szokásos érzéketlenül érzéki pasi könnyen belopja magát még a férfi nézők szívébe is. Nagyon erős a karaktere, ha más nem is, ő talán még azt is a képernyő elé tapasztathatja, akit nem vonz a sorozat. Lee Sun Gyun nagyon sármos színész, mimikája és hangjátéka is nagy fegyvere. A Pastában lévő egyik fő ismertetőjegye pedig a ráaggatott bazinagy sálköltevények (amin még a sorozatban is viccelődnek).

Folytatás a következő oldalon!

Kim San:

Ő az étterem tulajdonosa, gazdag, jóképű fiatalember, aki minden-kivel rendes, mindenkinek jót akar (természetesen ez mind a saját maga jólétét is szolgálja). Sokáig inkognitóban, vendégként jár saját éttermébe, és figyelemmel kíséri Yoo Kyung tanulását. Tetszik neki a lány, de három évig csak titokban támogatja. Határozatlan, de olykor sunyi, mesterkedő típus, utóbbit azonban nem viszi túlzásba.

Oh Sae Young:

Vonzó, szép és tehetséges, de mesterkelt nő. Híres, népszerű tévészerelő, főzőműsorának köszönhetően, de kétségtelenül jó séf is. Ő Aranyhal példaképe, határozott nő, aki szemet vetett Hyun Wookra. Sannal való könnyed flörtjeinek és jóbarátságának köszönhetően együtt szövetkeznek, a kívánt személyek elérése érdekében. Sokszor érezzük önzőnek, műnek, kavarógépnek, de nagyon együtt érző is tud lenni.

Többiek:

A további szereplők a történet szempontjából mind egyenrangúak, de együtt alkotják a sorozat másik fő vázát, az étterem életét. Ez az alapja, háttere minden karakternek, ez köti össze őket és befolyásol-já céljaikat. A konyha sorsa mindegyik szereplőre kihat, így a kapcsola-tok és egyéni célok mellett a La Sfera "működő családdá" válása vagy épp zétése a sorozat másik fő témája. Folyamatosan jelen van ez a szál, nem csak egy váz, a karakterek ebben élnek, és ezért mozognak. A főhősökön kívül is mindenki fontos adaléka az össz-képnek, a szórakoztatásnak. Ezzel persze lehet vitatkozni, és bizto-san sokan kiírnának pár szereplőt a sorozatból, de engem végül nem zavart egyik sem. Így jó volt megismerni a szakácsok különböző stí-lusát, ellenségeskedését, az új kisegítő fiút Eun Soót (néha nagyon poénos figura, de tud buta, hisztis, fárasztó is lenni - az biztos, hogy a lakásán lévő "édes hármás" jelenet csúcs volt), a tulaj és az új konyhafőnök mellett a korrupt étterem-igazgató is bemutatko-zott, a családott, kirúgott lányok helyzetéről sem feledkeztek meg, de tovább színesítették a történetet a rokonok is (Yoo Kyung apja, San nővére).

Magyar változat

A Pasta itthoni találása kicsit egyese sikerült. Talán az M1-en is leadják majd, azt hittem, a 21-es minden hétköznapi időpont sem lesz a legjobb, de végül ezzel nem lett problémám (bár az ismétlés lehetne jobb időben is). Amiért picit kár, hogy nem HD-ben adták, 4:3-as képarány helyett jó lenne látni tévében is teljes szélességben. Ez lehet szórzáshasogató, de a legutóbbi történelmi sorozatok is HD-ben mentek.

Maga a szinkron jó lett, nekem nagyon tetszett, szerintem min-denkit jól eltaláltak. Sokan, akik a séf színészét eredetiben is halloták, azok elégedetlenkedhetnek, hogy a magyar nem adta vissza azt az egyedi mélységet, de szerintem jól illett hozzá ez a változat is. Molnár Ilonát pedig én már unom főszereplőként hallani, de ismét megállapítottam, hogy zavarni még mindig nem zavar.

A fordítás, a szereplők szájába adott szöveg nem volt mindig a toppon. Ez már inkább gyengébbre sikeredett, lehetnek volna jobb megoldások, kevesebb hiba, de ezzel sem volt zavaróan gond (le-galább is nálam).

Amivel még probléma volt az a nevek ejtése, főleg a főszereplő lányét ejtették rosszul, de ez csak azt zavarja, aki ismeri az eredeti változatot is. Eredetiben "So-jukjong"-nak ejtik Seo Yoo Kyung nevét, magyarul pedig "Szu-jodzsong"-nak hangzott. Ez lehet a név másik, Seo Yoo Gyeong féle átírása miatt van (bár nem tudom ki fonetikázta ebből így félre), amit így sikerült a szinkronosoknak megoldaniuk (de hát hallják, mit mondanak az eredetiben vagy nem?!). Az biztos, hogy jobban és több mindenre kéne figyelniük a magyar változatoknál, de összességében örülhetünk az újabb szin-kronos sorozatnak.

A Pasta tehát egy kedves, szórakoztató történet, ami remekül kikapcsol minket és mosolyt csal az arcunkra. Izgulhatunk vagy épp lazulhatunk 20 részen át: vajon mi lesz az étterem sorsa? elviseli a főnököt? és a főnök úgy is maradni akar, hogy szinte mindenki utál-ja? a szereplők elérik céljaikat? Yoo Kyungból lehet valaha szakács? és a szerelem kinek mennyire fontos? A válaszok könnyűek, de nézni a legelvezetesebb.

Könyv- és honlap ajánló rajzosoknak

// Lady Marilyn

Nem ismered a különböző rajztechnikákat? Már egy ideje ceruzát ragadtál, és bár mindenki dicséri műveidet, te mégsem vagy elégedett? Szeretnél minimium szebb képeket alkotni? Ne aggódj! Van megoldás!

„Rajzolni egyszerű”

A rajzolás olyan egyszerűnek tűnik... mégsem az. Nem mindenki született Picasso, vagy (ha már a ma gák és az animék világában kell példát említeni) Yazawa Ai.

A nevtől és a nagy művésztől eltekintve, véleményem szerint bőven elég elmenni egy conra és megnézni mind a beküldött, mind a helyben rajzolt műveket és máris meginog művészi magabiztosságunk, kételkedni kezdünk tehetségünkben, pedig ez a legnagyobb hiba, amibe beleeshehetünk.

Gyakorolni, gyakorolni, gyakoroni!

Nem szabad kétségbe esni, Te is elérheted azt a célt, amit kitűztél magad elé!

Nincs más teendő, mint gyakorolni, gyakorolni és gyakorolni. Ne sajnáld a technikád finomítására szánt időt. Azonban fontos, hogy tudd, hogyan fejlődhetsz. Nos, mind-ebben segíthet neked ez a könyv-ajánló.

A technikák elsajátításához

Ha inkább a technikákkal szeretnél megismerkedni, akkor bátran ajánlom bármely Jobb agyféltekés könyvet vagy munkafüzetet. Tudom elsőre ez egy kissé „kilóg a sorból”, hiszen nem a

manga karakterekre összpontosító könyvekről és munkafüzetekről van szó. Akkor mégis miért merem ajánlani ezeket a könyveket egy animékkel és mangákkal foglalkozó magazinban?

Nos, ezekben a könyvekben és munkafüzetekben egy másfajta művészi gondolkodásmódot tehetsz magadévá úgy, hogy közben különböző technikákkal és hasznos tippek tömegével ismerkedsz meg.

Még nem fejeztem be annak a munkafüzetnek a tanulmányozását, amelyet ajándékba kaptam, de máris rengeteg tudást szívtam magamba hála ennek az új, művészi gondolkodásmódnak. A könyvvel gyors javulás érezhető a rajzaidon, hiszen azok sokkal élethűbbek lesznek. A Jobb agyféltekés szerzeményeket merem ajánlani kezdőknek és haladóknek egyaránt.

A kezdéshez

A kezdéshez a Mega Manga című könyvet ajánlom, hiszen ebben rengeteg póz vázát és annak kidolgozását egyaránt megtalálhatod, legyen szó emberi vagy állatkarakterről. A legjobb az, hogy részletezi, milyen eszközökkel dolgozhatsz, és ezek ismerete elengedhetetlen. Higgyétek el, akár haladók számára is tud újat mutatni ez a könyv.

Bátran merem ajánlani azoknak, akik képről szebben rajzolnak, ám maguktól már nem tudnak ugyanolyan szintet elérni, azoknak akik most ismerkednek a mangás stílusú rajzolásával, illetve azoknak is, akik bővíteni nék tudásukat.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

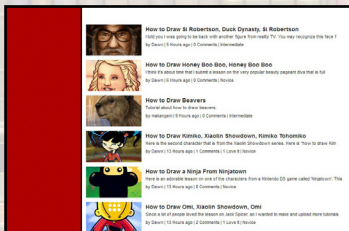
A számítógépre

A Készíts Mangát című könyvet főleg azoknak ajánlom, akik szeretnek számítógépen megalkotni egy original karaktert, persze ezután még bőven le lehet a karaktert rajzolni.

A könyvhöz egy speciális Photoshop program CD jár, amelyet azonban csak egy hónapig lehet használni. Talán ez a legnagyobb hátránya a könyvnek, hiszen alighogy megtanulod a számítógépes program használatát, már le is telt az a 30 nap.

Ennek ellenére nagyon jó kis könyv ez, hiszen sokat segíthet az original karaktertervezésben, miközben megismerteti a különböző mangás stílusokkal.

Honlap ajánló

Youtube

A népszerű videómegosztó portálon sok rajzos videót találsz, amelyben egy művész megmutatja, hogy hogyan dolgozik. Szerintem megéri nézegetni ezeket a videókat, hiszen így mások rajzstílusával is megismerkedhetsz. Angoltudás elengedhetetlen!

Posemians.com

Az angol nyelvű oldalon rengeteg emberi pózt találhatsz, melyek igen sokat segíthetnek a vázlatkészítéskor. A pózok különböző szövegekből is adtak, így még könnyebb dolgod lesz keresgélés közben. A pózokat a honlap jobb oldalán többféleképp csoportosítva találod meg, így egyszerűbben kiválaszthatod a neked megfelelő pózt.

Dragoart.com

Ezen az oldalon elsajátíthatod a rajzolás menetét, annak lépéseit. Már rengeteg videó is megtalálható az oldalon, amelyen szintén a különböző lépéseken van a hangsúly. Minden rajzos számára hasznos oldal lehet, hiszen a vázlatról a végképfélig minden apró mozzanatot megoszt velünk a honlap.

Rajzhangolva.blogspot.hu

A magyar nyelvű művészi oldalon sok hasznos tippel és tanáccsal látjuk el a magyar rajzosokat, bár ez szintén nem manga központú honlap, mégis merem ajánlani, hiszen az itt olvasottak hasznosíthatók. Egyetlen probléma, hogy az oldal sajnos 2011 óta nem frissült, és csupán kilenc poszt van, de ez a kilenc poszt is segíthet az alkotásban.

Tudokrajzolni.lapunk.hu

Ha szeretnél jobb ügyfélkérés rajztanfolyamra járni, akkor akár ezen a honlapon is jelentkezhet, sőt, a honlapon akár bővebben megismerkedhetsz a jobb ügyfélkérés gondolkodásmóddal. A galériában megnézheted, hogy az eddigi tanulók mennyit fejlődtek, milyen műveket kreáltak.

Hotdog.hu/manga-rajz-suli

Rengeteg hotdogos portál van, így könnyen elveszhetünk a rengetegben, de ezt az oldalt igen hasznosnak találtam, hiszen itt külön-külön megismerkedhet az ember a különböző stílusokkal, frizurákkal, ruházatokkal (satöbbi) és azok rajzolási technikájával.

PlayStation Történelem

// NewPlayer

A negyedik PlayStation 2013 végére várható a Sony-tól. De mi van az elődökkel? Mi van a nagyon népszerű PS2-vel? Vagy a kicsit melegebb PS3-mal? És mit várunk a PS4-től? Egy kicsit áttekintjük a négy konzolt. Valamint megnézzük azt is, hogy mi várható az újtól és mi lesz a régiekkel. Előre jelezni, hogy sok esetben száraz adatok lesznek és talán néhol már túlon túl szakmai lesz a megközelítés!

Az első

1994-et írunk, amikor a Sony bejelenti az 5. generációs konzolját, amit PlayStationnek nevezett el. A gép mai szemmel talán neveltség 33MHz-es RISC processzorral rendelkezett (amivel a jelenlegi telefonom vagy 30-szor gyorsabb), ami abban az időben igen nagy teljesítménynek számított és elég volt arra, hogy az embereket oda ragassza a képernyőhöz. A gépen található volt két nagy szürke gomb, ami mára már annyira beitta magát a köztudatba, hogy azok miatt bárki felismer egy PS-t. A bal oldali gomb szolgált a ki és be kapcsolásra, míg a jobb oldali teljesen mechanikusan felelt a CD olvasó nyitására. A gép nem rendelkezett belső memóriával, hanem egy az előlapon, a kontrollerék fölé és a kontrollerhez nagyon hasonló csatlakozó felelten kellett rá csatlakoztatni egy memória modul, amire

5. generációs konzol:

Szokás nevezni a 3D-s generációnak is, ugyanis ekkor jelentek meg az első 3D-s játékok, ahol már nem csak a jobbra-balra és felfelé léteztek. Az elődökhöz képest a legnagyobb fejlődést az okozta, hogy megjelentek a CD-k. Ez lehetővé tette, hogy még több adatot elfoglaljanak a játékok és eddig nem látott hanghatásokkal és képi világgal bővítsék el a játékosokat. Ebben az időben jelent meg még a Sega Saturn és a Nintendo 64 is.

menthettük a játékkálásainkat.

A PS1-et egészen 6 éven át, 2000 júliusáig gyártották, ez idő alatt több mint 2000 játék jelent meg rá, többek között olyan nagy sikerű sorozatok első részei is, mint a *Gran Turismo* vagy a korábbi számunkban is szereplő *Final Fantasy* (csak hogy a kedvenceimet említsem meg).

A legenda

A PS1 sikerei után egyértelmű volt, hogy a Sony ki fog hozni egy újabb konzolt, ami már az új kor új kihívásainak is megfelel. A PlayStation 2-öt 2000-ben mutatták be a nagyvilágnak és hihetetlen, de 13 éven át gyártották! A gép szívé az elődökhöz hasonlóan egy RISC processzor adta, ami mai szemmel még mindig neveltség első verzióban 294MHz-en, majd később 299MHz-en pörgött. A 6. generációra jellemzően megtalálható volt még a gépen belül egy 32MB-os ram és egy 147 MHz-es videó vezérlő is. Kellett is az erő a kicsikébe a több mint 3800 játék meghajtásához, ahol olyan klasszikusok szerepelnek, mint a *Grand Theft Auto: San Andreas*, *Gran Turismo 3-4*, *Kingdom Hearts 1-2*, *God of War 1-2*, *Tekken 4-5* vagy a személyes kedvencem, a *GUILTY Gear* sorozat.

A játékok mellett meg kell említenem a világtörténelem talán legjobb vezérlőjét is, a DualShock 2-öt, ami a szintén nagyon jó előd továbbfejlesztéséből született meg. A vezérlő nemcsak ergonomiailag lett kényelmesebb, hanem jó minőségű anyagokból is készült; így pl. az enyém 5 év kemény használat után sem ment még tönkre. Pedig már ejtettem le, tapostam meg, utaztattam buszon, vonaton, táskában, szatyorban és csak pórán a zsebemben is.

Amint már említettem, a gép annyira jól sikerült, hogy idén 2013. január 4-én állították le a gyártását véglegesen, de még egy utolsó hivatalos játék ezután jelent meg rá, március 27-én. Ez pedig nem volt más, mint a *Final Fantasy XI: Seekers of Adoulin*.

RISC processzor:

Anélkül, hogy nagyon a részletekbe belemennék: ezen processzorok kevesebb utasítást tudnak értelmezni, mint pl. az asztali gépekben, vagy laptopokban található társaik, ezáltal nem igazán kompatibilisek egymással. Kicsit bővebb magyarázat itt: <http://wiki.hup.hu/index.php/RISC>

6. generációs konzol:

Általános volt a 64 bites processzorok, a beépített memória és a külön álló videó vezérlő. A sort a Dreamcast nyitotta, majd PS2, GameCube és végül Xbox. Általános volt még az online, internetes kapcsolat, és a nem hagyományos kontroller is elkezdte terjedni: kamerák, pisztolyok és gitárok.

Folytatás a következő oldalon!

Az új korszak

6 évvel járunk a PS2 megjelenése után. A Moore törvényt többszörösen beigazolták, így a SONY is fejleszt a zászlóshajóját és kiadja a PS3-at, ami- ben az elődhöz képest egy hatalmas fejlődés ment végbe.

A DS3 kontroller immáron vezeték nélkül, Bluetooth technológiával csatlakozik a géphez. Már nemcsak a játékokat, hanem magát a gépet is irányítani tudjuk vele: egy gombnyomással ki és be kapcsolhatjuk. A DVD olvasót lecserélték egy Blu-ray olvasóra, így a játékok már 6-szor akkora, 25GB-nyi helyen foglalhattak helyet. (Persze szerintem ezt is hamar tele fogják pakolni; annak idején a cd-re is azt mondták, hogy 700mb már nagyon sok...)

Ami szerintem ennél még izgalmasabb, hogy a proci kicserélték egy több mint 4Ghz-es szörnyre, kapott egy külön a PS3-nak az NVIDIA-val közösen fejlesztett grafikus vezérlőt és még 256mb ram-ot is. Van egy kis ugrás a PS2-höz képest! Nem hiába 6 év alatt nagyon sok minden fejlődött. Rádásul a SONY el is volt "késve", ugyanis mire ők is beléptek a következő generációs konzolok piacára, addigra a legnagyobb riválisuk, a Microsoft már 1 éve jelen volt.

Am a gépnek van egy nagy hátulütője: nem lehet a PS2-es játékokkal játszani rajta. Ennek leginkább technikai okai vannak, ugyanis a ps2 és a ps3 már annyira különbözik egymástól, hogy ahhoz, hogy játszani lehessen, inni kellene egy ps2 emulátort a ps3-ra.

Ez nyilván esélytelen válakozás... már csak azért is, mert így nem lehet kiadni újra a ps2-es játékokat...

Azt nem lehet, hogy hagyjuk egy kicsit a hackereket, hogy játszanak a géppel és írjanak egy jól működő emulátort... inkább üldözzük őket és tiltuk le frissítéseken, amiket meg kötelezővé teszünk!

Moore törvény:

Moore-törvénynek nevezzük azt a tapasztalati megfigyelést a technológiai fejlődésben, mely szerint az integrált áramkörök összetettsége körülbelül 18 hónaponként megduplázódik. A megfigyelést Gordon E. Moore, az Intel egyik alapítója tette.

A jövő

Újabb 6 év telt el és a SONY máris bejelentette az új otthoni játék konzoltját a PS4-et, ami jelen cikk írása közben 2013 év végére lesz várható.

Kicsit játszottunk el a gondolattal, hogy mi lett volna ha a PS2 gyártását nem szüntetik be! Egyszerre 3 generációt forgalmaznának. :)

Erről a gépről nehezen tudok akármit is írni. Sok minden kiderült már róla, de előfordulhat, hogy ezek megváltoznak.

Amik eddig kiderültek, azok egy része nagyon tetszik, a többitől pedig leginkább a falra tudnék mászni. Tök jó, hogy architektúrát váltanak, ráadásul olyan irányba, ami hozzám is közel áll: x86-64-re. Magyarul egy olyan processzor fog benne dübörögni, mint ami bármelyik asztali vagy laptop számítógépben is van!

Ez nagyon lekönyvli a játékok fejlesztését a fejlesztők számára, így várhatóan több meg fog jelenni PC-re is és nem csak PS4-re. Az első dolog, ami erről eszembe jut: *GOW 4* és *Gran Turismo 6* (de inkább 7) PC-re?

A 8 magos proci egyébként az AMD fogja gyártani és a grafikus vezérlőt is ők adják, ami egy módosított ATI kártya lesz. Erről sajnos még többet nem lehet tudni. Ami viszont érdekes, hogy a PS3 fejlesztésében az NVIDIA vett részt, ebben akkor miért nem?

Ezt a teljesítményt még 8GB-nyi memória is segíteni fogja, ami szerintem egészen szép magas érték. Ezzel már nagyon sok mindent meg lehet tenni! A PS4 mellett viszont nem mehetek úgy el, hogy ne fi- kázzam le a kontrollert. Első körben, minek erre tap- pad? Mi ez, PSVita? Nagyon remélem, hogy a következő Gran Turisóban nem kell majd használni.

A másik, amitől egyszerűen fálnak megyek: mi a fészkes fenének kell rá share gomb? Nehogy azt mondjátok, hogy meg lehet osztani majd FB-n, hogy ki mennyi krumplit kapált a FarmVille 3-ban!

Összegzés

Aki idáig eljutott, az most már valószínűleg a fejét fogja: ennyi technikai adatot... kit érdekel ez? Arról beszélj inkább, hogy melyiket vegyem meg, vagy nézzem meg a többi konzolt?

En ezt nem fogom tudni megmondani senkinek sem! Ezt mindenkinek magának kell eldönteni.

Számomra egyértelmű a választás: kell egy ps3 és majd egy ps4 is! De én (nem tudom szebben mondani) márkabuzi vagyok, így ha a SONY kiadna egy tollat, már azért is oda lennék meg vissza. Igazából mindegyik gépnek megvan a maga előnye és hátránya. A PS2-m haldoklik, mert az olvasófej rossz benne. Egyszerűen pár évet bír és cserélni kell, ami ma már elég nehézkes. Amíg nálam volt haverom PS3-a, folya- matosan nyekergett és pattogott és hideg telti hónapban elmehetne kazánnak is, annyira bemelegedett!

Hogy gondolkodtam-e más konzolok vásárlásán? Egyedül talán a Nintendo gépeket fontoltam meg. Főleg a Zelda játékok miatt, de ennyi az összes indokom. Mikor annak idején az első fizetésem egy PS2-re költöttem, mindenki azt mondta, hogy felesleges volt és csak ablakon kidobott pénz. Azonban annyi játékot végigjátszottam rajta, hogy az valami hihetetlen. A haverokkal egy csomót ökrökdöttünk vele. Számomra az egy nagyon jó vásár volt!

Még mielőtt elindul a FLAME áradata: a sony nem kért fel, hogy írjak cikket rólu! Nem kaptam tőlük gépet tesztelésre meg semmit! Mint mondtam, márkabuzi vagyok. Viszont ha akarnak küldeni valamit, szívesen megadom a postai címetet. :)

Az Élet Melódiája

// Masa

Csak mozdulatlanul álltam a csatáról kellős közepén vérzattatva ruhámban, tekintetemmel az előtttem elhullottakat pásztázva. Nem hittem a szemeimnek... Ez egyszerűen túl abszurd és abnormális volt. Ennek nem így kellett volna történnie, nem?

Az a rengeteg harcos, kik szét-szórva kerültek el a földön, mint valami rózsakert, vérükkel színezve be az egész terepet, mind azért küzdöttek, mert muszáj volt, kötelezték őket és nem mondhattak nemet. Életüket áldozták valamiért, amiről sosem tudhatják már meg, hogy elérték-e vagy sem. Akárhány csatában vettem részt, soha, de soha nem éreztem azt, amit ez a látvány váltott ki belőlem. Az üresség és a hasznavehetetlenség keserves érzése keveredett össze búskomor lelkemben. Olyan felekkel kellett összesodornia a sorsnak, akikkel talán egyszer sem akartam szembekeverülni, és ezek után már teljes mértékben úgy gondolom, hogy egyáltalán, az ég egy adta világon semmi értelme nincs a háborúknak, amikben vért ontunk, embereket ölünk, kardokkal és fegyverekkel támadunk azokra, akikkel ez előtt - kitudja mennyi idővel - még mit sem sejtve a jövő rettenetes képéről és terveiről, tudatlanul és naívan éltük mindennapjainkat. Habár örülnék hangzik és valószínűleg az egész csak boldogság, lehet hogy az mégis egy szebb élet volt.

Üveges tekintetem hirtelen egy, a semmiből előtűnő ember arcán alapodott meg, méghozzá a szintén súlyos sebesüléseket szerzett Poroszországon.

Katonai egyenruhájáról megannyi piros folt és szakadás kacsingatott vissza a nagyvilágra. Jobb tenyerét vállára tapasztotta, hogy akadályt állítson sebének a további rohamos vérzésben. Biztos vagyok benne, hogy rettenetes fájdalommal küszködhetett. S sántikálva indult meg felém.

- Ausztria... - szólalt meg rekedtes, kimerült hangon,

majd végül, mikor alig pár méter választott el minket egymástól, megállt. Eddig lehajtott fejét rám emelte, jobb kezét lecsúsztotta a válláról, majd felém nyújtotta karját. Végtagjai remegtek, amit egyáltalán nem csodáltam eme rettenetes ütközet után.

Először fogalmam sem volt arról, vajon mit akarhat... Talán mindez csak egy trükkös elterelés, és pár másodperc múlva fegyvert ragad és az utolsó lélegzetvételével végez velem? Míg ilyesfajta ötletek villantak fel elmémben, addig félmosolyra húzta ajkait, hüvelykujját pedig felmutatta.

- Szép volt, Ausztria-san - suttogta, majd egy adag

vörös, nyálkás vért köhögött fel. Minden bizonnyal már a beszéd is nehezére esett.

- Mit akarsz ezzel mondani? - értetlenül meredtem rá, mire ő csak lágyan megrázta fejét.

- Ezt akartad, nem? Győzni, majd hazamenni és egy győzelmi darabot eljátszani a zongorádon, míg Magyarország mellett állva, büszkén teszi rá a harcoktól sebzett tenyerét válladra. Nincs igazam? - Szavai apránként értek el füleimhez, ami után egyenesen a szívembe vájtak. A felismerés pofonként csattant arcámon, égő nyomot hagyva maga után, és szívembe mintha egy kést dőfték volna bele, majd miután milliószor megforgatták benne, ott hagyták, hiszen úgysem számít már, megmérték az azok, amiknek nem kellett volna...

- Nem, rosszul hiszed! - vágtam rá egy kis idő után. Nem, nem, nem és nem! - Szavaid hallatlanok és balgaság mindaz, mi elhagyja szád!

- Á, ne is próbálkozz, kérlek... Nézz csak szét - mutatott végig a holtakot. - Ők lényegében értéktelenek számodra. Csupán bábuk az élet sakkjátláján, kiket egy csettintésre lelőkhetsz a tábláról. De mindketten tudjuk,

hogy nem akarok semmi mást elérni ezzel a beszélgetéssel, csak... - újjabb adag vért köhögött fel. - Mondd meg nekem, hogy volt merész Magyarországot bevonnai az egészbe? - Mintha erőt vett volna magán, szavai olyan magabiztosan szeltek át a levegőt, és habár alig volt már benne életerő, valahogy újra azt az érzést tudta kelteni, mikor régebben nem egy ilyen borzalmashelyzetben vont kérdőre.

Folytatás a következő oldalon!

- Mégis... Mégis mikor döntötted el, hogy a házasság azzal jár, hogy okvetlenül belekeverjük a gyengébbeket pár ország bugyuta ügyébe? Habár nem pont a gyenge szó a legmegfelelőbb most, hiszen férfiakat megszégyenítő módon képes harcolni, de látod te is, mi lett az egészsébből! Én megvédehettem volna őt, és mindenki ebben a kíméletlenül agresszív és könyörtelen világban, ha nem mentél volna bele te sem a játékaiba! - Tekintetéből hihetetlen módon teljes őszinteség és elszántság tükröződött, persze felfedezni véltem a családottság jeleit is hanglejtésében. - Én csak egy erős nemzet szerettem volna lenni, ki nem a másikat teszi el láb alól, hanem aki mindenkit az égig emel. De miért lett a dolgok végkimenetele ilyen? Minden elpusztul, napról napra dől össze ez a borzasztó rosszul, de mégis mesterien felépített kárvavár. - Monológját meg kellett szakítania, mert alig bírta már szusszal. Lihegett, és kezét újra a sebére nyomta, aminek következtében egy röpké másodperc alatt újra véreseket lettek ujjai.

- Itt és most fejezd be az egészet! - keltem ki magamból, aminek jeléül hangomat felemelve dobálózni keztem a szavakkal. - Rettentően fáj nekem is látni, hogy minden összedől körülöttem, és minden vár, erőd, lövészárk, ahova elbújhattunk volna, vagy legalábbis még egy kicsivel több ideig védehetett volna, romokban áll. Nem vagyok vak, szintén látom az összes elesett katonámat, sőt, mindenkit, ki ezen a napon, nem is, hanem inkább, akik ezekben az időkben távoztak az élők sorából.

Ami meg egyetlen Magyarországotom illeti... - szívem összeszorult, gyomromban émelgő érzés lett úrrá, és amint folytattam volna tovább az elkezdett mondatom, egy váratlan puffanásra lettem figyelmes.

Az eső eleredt, és az akkor már földre rogyott Poroszország élettelen testét verdesték a cseppek. Saját vérének töcsájában feküdt, aminek látványa sokként ért. Arcmára meglepődöttség ült ki, de mit sem foglalkozva ilyenekkel, egy pillanat alatt mellé kerültem. Térdeim megremegettek, így pár másodperccel később már én is a sáros fűben térdeltem.

- Teljességgel igazad volt... - buktak ki belőlem igaz gondolataim, és az olyasfajta, lényegében mit sem érő dolgok, mint a büszkeség, egyáltalán nem érdekelték többé. Hiszen rádöbbenem, egyetlen felek voltunk mindvégig. - Nem kellett volna senkit sem belerángatnom ostoba cselekedeteimbe - folytattam, elfojtott érzelmeimet továbbra is visszatartani próbálva.

- Ezekkel a csatákkal céloom volt, legalábbis úgy indultam neki... Sajnálom, sajnálom...

A csend leszállt ránk, de mégsem csitult el minden teljesen. Agyamban folyamatosan játszódott le minden, amit az elmúlt pár napban éltünk át. Végül mikor már a helyzethez mérten fel tudtam fogni, hogy valami megint véget ért, óvatosan emeltem meg pihekönnyű testét, majd a hátára fektettem és fejét az ölembé helyeztem. - Olyan nemzetté váltál, kit soha nem fognak elfelejteni... - beszélttem hozzá, mintha csak eljuthattak volna hozzá szavaim. - Neved örökké élni fog, nemcsak könyvekben,

hanem valami sokkal fontosabb helyen. Többé már nem leszel magányos...

- Egy halovány mosolyt festettem arcomra, majd a nyakában lógó kereszt alakú láncot előhalásztam inge alól, és jól láthatóan kívülré helyeztem. Kezeit mellkasára tettem összekulcsolt állapotban, végül két ujjammal gyöngéden lezártam szemhéjait. - Auf Wiedersehen, Preußen*.

Amint felálltam, az ég hangosak dörrenve rántott vissza a jelenbe. Észre sem vettem, hogy ruhám teljesen elázott, hajamból szinte facsarni lehetett volna a vizet. És most merre tovább?

Még egyszer utoljára lepillantottam Poroszországra, aztán pedig a súlyos belső sérüléseimmel mi sem törődve indultam el előre. Fogalmam sem volt arról, merre kéne tartanom, ám eszembe jutott valami.

* Viszlát, Poroszország.

Folytatás a következő oldalon!

Talán egyetlen egy hely létezik még, ahol senkit nem érdekel megbélyegzett, romlott életem, és ahol senki sem foglalkozik az eddig vétett óriási nagy hibáimmal.

Egy poros tetejű, fekete zongora állt az üres, kihalt terem közepén. Nem volt egy drága darab, de annál értékesebb volt, főleg számomra. Még egész régen kaptam, már nem is emlékszem, pontosan kitől és milyen alkalmából. Miért is jegyeznék meg ilyesmit? Hiszen mindig körbe voltam véve másokkal, de mégis egyedül voltam... Az élet zajos forgatagában egymagamban kellett végségtálmom a gonoszagtól és az igazságtalanságtól megérzésegített, kitaposott utakon. Mégis ez a hangszer csendben és nyugodtan követte figyelemmel életem alakulását. Végignézte, mindenféle beleszállás nélkül, ahogyan egy-egy háborúból nyertesként kerülök ki vagy éppen vesztesként esek össze a csatákról, újra és újra ugyanazokat a szavakat szajkózva... „Élned kell...”

Lassan, komótosan sétáltam oda a zongorához. Minden egyes lépésemet a padló halk recsegése követte, mintha csak egy újabb keserűség, monoton remekművet akarna komponálni az élet megbízásából.

Tekintetemet végigvezettem a lemállott, fehér falakon, amik éppen csak hogy túléltek az idő harcát, és valamiféle emlékműként, a múlt eseményeire emlékeztető szándékkal maradtak fenn.

Ha az lett volna a céljuk, hogy büntudatot ébresszenek bennem, és megint elhitessék velem, hogy az, amit évekig tettem, hasztalan volt, akkor igen, belátom; sikerült nekik.

Egész eddigi léteimet a háború megnyerésének ütköztetésére tettem fel, és arra, hogy visszahozzam azt a békét, ami talán soha nem volt meg, és soha nem is jön el, csak egy apró ábrándként él az emberek elméjében, minden nap lángra gyújtva a remény gyertyáját.

Felfegyverkezve, magabiztosan álltam ki azokkal a személyekkel szemben, akik – bár ezt soha nem vettem észre eddig – a barátaim voltak, egy olyan cél érdekében, amit egyszer sem sikerült még csak megközelítenem se!

Hirtelen vesztettem el mindent... A két kezemmel megfogható dolgokat, az ép eszemet és azokat a megrendíthetetlen és igazságukat kétségbe nem vonható tényeket, amik mindig a segítségemre siettek, akárhánszor kellett szóba el-egyednem a kissé túlságosan is magától magára tartó Poroszországgal vagy netalántán Magyarországgal. O, drága Magyarországom... Oly gyönyörű egy nemzet, harcias és őszinte, ki a másik érdekeit a sajátja elé helyezve indul neki eme rettenetes háborúnak...

A megszokás hatalma elkapott és karmai kökés szorított, végül rávevett arra, amit eddig még nem is sejtettem volna. Napjaim részévé váltak ezek az országok, és azok a kalandok, amiket akaratom ellenére éltem át, mégsem bántam meg egyszer sem, hogy belevittek.

Hiszen meg sem fordult a fejemben, hogy az, amit cseleksznék, ami oly boldog emlékként ragad meg mindenki számára, egyszer csak csupán egy melankolikus hangulatú

visszaemlékezésben fog szerepelni.

Minden, ami ebbe a kilátástalan állapotba taszított és végül egy kalitkába lökött, itt köröz a fejem felett megállás nélkül. Mintha gyengének tűnő, ám erejükben lévő, energikus kis madarak lennének, kiknek egyetlen egy dolgot kell véghezvinniük... Méghozzá azt, hogy az örületbe keressenek!

Igen, nem tagadom, bolond módjára viselkedtem, de nem csak én! Könnyörgök néktek, kik ott Fent éltek, lássátok be végre Ti is, hogy nem csak az én hibám volt! Mindannyian, kik ezen a bolygón valaha is éltünk, felelősséggel vagyunk minden egyes

lépésünkért! Olyan törvények miatt hibázunk, amiket mi magunk hoztunk meg, még ha nem is vetettük papírra az összes szentnek hitt szót, és mindezt azért tesszük, hogy tanulhasunk belőle... O, Istenem, mily szálnalmasak vagyunk! A saját dolgunkat nehezítjük meg azzal, hogy balgatag módon ítélkezünk és döntünk el dolgokat, amiket még magunk sem vagyunk képesek tartani. Barátokat, szerelmeket szerzünk, azért, hogy a boldogságot elérhessük, majd egy békés világban, hierarchia nélkül élhessünk, végül éppen ezért az életért feláldozzuk magunkat és társainkat... Van ennek értelme?

Lábaimat gyorsabban szedtem, ezzel egy időben az immár egészen teret betöltő recsegés csengett csak fülemben. A zongora... a zongora... Mikor már majdnem nekiütköztem annak az ámulatba ejtően gyönyörű hangszernek, kezemmel felcaptam a tetejét és egy hirtelen mozdulattal vágtam le

magamat az előtte lévő puffra. A por megállíthatatlanul szállt fel, tört ki a szabadda, mintha egy ideje már erre várt volna.

Az ingem újját hanyagul gyűrtem fel, nehogy a vér eláztassa a még egyetlen megmaradt kincsemet, majd remegő kezemet kínzó lassúsággal érintettem hozzá a hideg billentyűkhöz és simítottam végig rajtuk. *Mily nosztalgikus...* Lenyomtam az egyiket, minek hatására egy gyönyörű hang szelte át a körülöttem rég megállt időt, ami már teljesen összeavart, kis nyugalmat teremtve ebbe az elátkozott jelenbe.

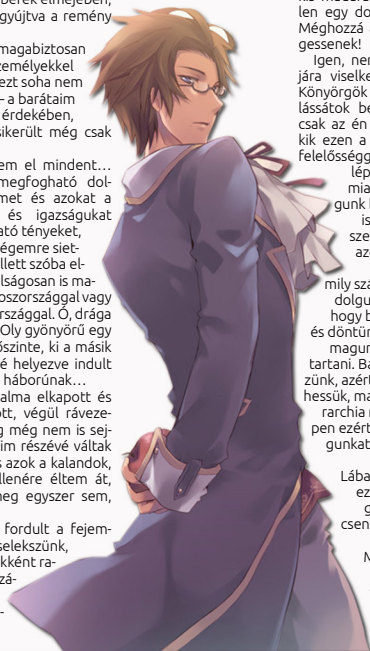
Gondolkodás nélkül jártak fel-alá a zenére kiéhezett ujjaim... Ahogy minden egyes perccel közelebb kerültem ahhoz a jövőhöz, amiben már végképp nem lesz helye azoknak a pillanatoknak, amiknek most még van, szemeimbe ólomsúlyú könnyek gyűltek, miközben zongorajátékom még jobban felerősödött.

Nemsokára a könnyek záporként hullottak alá arcomat átszelve, végig a vérázattal ruhámon, végül hangosan koppantak hol a padlón, hol a fekete-fehér billentyűkön.

Ez nem egy győzelmi darab volt, hanem melábus, gondterhelt, a háborútól és a sok szenvedéstől megfáradt melódia...

Az Élet Melódiája.

VÉGE

■ Fanart

A következő két
Psycho - Pass
fanartot, kedves
olvasónk, *Cloudy*
Mide (Manu)
küldte be nekünk.

Ha neked is van
kedved megosz-
tani az AniMagazin
olvasóival a rajzaidat,
akkor ne habozzl!
Küldd be nekünk a
bekuldes@anipalace.
hu e-mail címre és a
következő számban
viszontláthatod
munkádat.

KOUGAMI SHINYA

TSUNEMORI AKANE

A képeket készítette: Cloudy Mide (Manu)

Egy lány, egy rák, és a lét elviselhetetlen könnyűsége (A Bakemonogatari első két részének elemzése)

// Morwen

Tipikus három animébe illő kezdés, leplezetlen fanservice a fellibbenő szoknya alól élénk társuló dekoratív fehérnemű képeben, még ha talán túlzásnak is tűnik a mátrixos belassulás. Megszokott szintér: iskola, mégis inkább egy szürreális festménybe illő jelenet. Egy zuhanó lány, és egy fiú, aki elkapja, megállítva ezzel a zuhanását. Ez a mondat lényegében össze is foglalja az első két rész eseményeit, persze allegorikusan, de hogy miben is rejtett a lány zuhanása és mit jelentett a fiú részéről, hogy elkapta, csak később tudjuk meg.

Senjougahara Hitagi súlya 5 kg. Egy súlyproblémákkal küszködő lány. Egy zárkózott lány barátok nélkül. Nem elveszett, csak zuhan. Problémáinak oka látszólag az, hogy találkozott egy rákkal, aki ellopta a súlyát. Ha csak ennyiről lenne szó, ez valamiféle misztikus horror lenne, szellemekkel, vámpírokkal meg miegymással. De itt a rák nem (csak) egy speciális effekt, a súly pedig nem (csak) egy fizikai tulajdonsága a testnek. Ahogy a zuhanás és az elkapás aktusa, ezek is motívumok, amiknek jelentése idővel bontakozik ki a néző számára a történet során. Mikor először találkozunk ezekkel a dolgokkal, egyelőre csak önmagukban látjuk őket.

Elsődleges jelentés. A tapasztalt animefogyasztó persze rögtön kategorizál: három anime, tsundere, vámpírok stb., így minden nyer egy másodlagos jelentéssréteget, ami piszkos üvegként simul az elsődleges jelentéssrétegre. A srác elkapja a zuhanó lányt – valószínűtlen, giccses jelenet, tuti össze fognak jönni vagy valami. De rögtön érzékel a harmadik jelentéssréteget, ahogy a történet előrehalad. A súlyról kiderül, hogy valójában teher, hogy valójában gond.

És nem önkényesen jött jelentés, belemagyarázás ez, már a nyelvi jel magában hordozza ezt az értelmezési lehetőséget (legalábbis a japán nyelv). Nekünk egy kis absztrakcióra van szükségünk hogy eljussunk a testet a Föld középpontja felé húzó erőtlől az embert nyomasztó gondig. Eddig redben van, de mit nyerünk ezzel a plusz jelentéssel?

Könnyű és nehéz. Az emberi gondolkodás hajlamos ellentétpárokat hagynakozni: jó-rossz, pozitív-negatív, igaz-hamis. A könnyűt rendszerint a pozitíval, a nehezét pedig a negatívval hozzuk összefüggésbe. Van a nehéz matek példa és a könnyű. Sőt van a nehéz élet és a könnyű élet. A könnyű élet hangzik jobbnak, nem? A súly az nehéz, tehát elvileg negatív, rossz.

A súly olyan, amit cipelni kell. De mi van az adott szóval, aminek nincs súlya? Mi van a könnyen megkapható lányokkal? A másik véglet, a súlytalanság szintén negatív fényben tűnhet fel. Ezzel eljutunk az arisztotelészi bölcsességig, miszerint mindennek megvan a megfelelő mértéke, a szélsőségek kerülendőek. Ne ugorjunk azonban ilyen nagyot. Mitől van súlya egy életnek? Nyilván a tapasztalatától, amit a döntéseink vezérlelnek.

Folytatás a következő oldalon!

Cím: Bakemonogatari
(化物語)

Terjedelem:
15 rész, 24 perc/epizód

Megjelenés:
2009-2010

Rendező: Shinbou Akiyuki, Oishi Tatsuya

Zene: Kousaki Satoru

Stúdió: Shaft

Műfaj: vígjáték, misztikus, természetfeletti

Néhány szinkron:

Araragi Koyomi
- Kamiya Hiroshi
Senjougahara Hitagi
- Saito Chiwa
Araragi Karen
- Kitamura Eri
Araragi Tsukihiko
- Iguchi Yuka
Hachikujii Mayoi
- Katou Emiri
Oshino Meme
- Sakurai Takahiro

Döntéseinknek következményeik vannak, amiket meg kell tapasztalnunk, vagyis viselnünk kell őket. Ez jelenti a terhet, a súlyt az életben. Persze dönthetünk úgy is, hogy megszabadulunk a terheinktől. Úgy döntünk megházasodunk, de mikor szembesülünk a következmények súlyával, azt is választgatjuk, hogy megszabadulunk tőle. Elválunk, elköltözünk a városból, az országból, új életet kezdünk. Idővel a nehézség érzete elmúlik, a múltat feledtetik az új élmények, és sokkal könnyebbnek érezzük magunkat. Mások nevezhetnek felelősnek, emlékeztetve minket erre a terherre, amitől megszabadultunk. Az ilyen embereket kerülni kell, ha meg akarjuk őrizni viszonylagos súlytalanságunkat; a terherre, a nehézségre gondolni önmagában a nehézség érzetét kelti. Eljutottunk a lényeghez.

Maga a gondolat a terher. Ha felelőtlennek gondolom magam, gyávának, aki megfutamodik a nehézségek elől az életben, mindig a könnyebb utat választja, akkor ezek a gondolatok lehúznak súlyukkal. Ellenben ha kalandvágyónak vagy csak egyszerűen racionálisnak gondolom magam, aki ésszerűen mindig az egyszerűbb megoldást választja, akkor egy csapásra súlytalanná válok, sőt, még a testemtől is megszabadulhatok,

ha pusztán szellemi lényként gondolkodom magamra, letagadva a nagyon is valós testi vágyaimat és gyarlóságaimat. Viselni a terhet magasztos, nézzünk csak Atlaszra.

Viselni a terhet abszurd, nézzünk csak Sziszifuszra. Nézőpont kérdése: ahogy én látom magam – ahogy én magyarázom magam és ahogy mások látnak – amit mások gondolnak rólam. De a súlyt, a nehézséget mindenki a saját bőrén tapasztalja meg.

Ugyanezt látjuk az animében is. A lány meg akart szabadulni a terhétől. A terhet az anyjához fűződő érzelmei jelentették. A belső lelki folyamatok azonban itt külső fizikai következményekkel jártak, ezért a súly is lecsökkent. Nem arról van szó, hogy valami démonnal kötött üzletet, pusztán megváltozott a nézőpontja, ahogy Oshino is mondja.

A nézőpontja, vagyis a gondolkodásmódja. Nem akarta tovább terhelni magát azzal, hogy amiatt aggódik, mit gondolt róla az anyja. Nem akart többet megfelelni az anyjának, nem akart az árnyékában élni, és szenvedni az ő döntéseinek következményeitől. Teljesen meg akart szabadulni az anyjától, pontosabban az érzelmi kötődéstől, ami hozzá fűzte. Ezt el is érte, és képes lett objektív módon tekinteni az anyjára, pusztán mint biológiai szülőjére, aki rossz döntéseket hozott az életben. Már nem volt rá mérges, nem aggódott érte, de nem is szerette. Csak egy ember volt számára a sok közül. Senjougahara Hitagi ezáltal szinte súlytalanná vált, hiszen az anyjához fűződő érzelmei és gondolatai jelentették a legnagyobb terhet számára, ezt ő is beismerte.

Megszabadult tőle, így lett a súlya 5 kiló. Szinte súlytalan. De mint láttuk, a könnyű nem feltétlenül egyenlő a pozitíval.

A súly, bár sokszor negatív jelennel bír, olyasmiről alapot ad. A gravitáció nélkül elég egyetlen ember, szükségünk van rá a normális élethez, biológiaiilag így vagyunk felépítve. Szükségünk van a biztonságot adó, jól eső súlyra. Sőt az anyák hasában hónapról hónapra növekvő teher életük kiteljesedését jelenti sok esetben, és egy olyan terhet, amit egész életükben hordozniuk kell – már ha nem gondolják meg magukat valamikor és akarnak megszabadulni tőle. De már a terhesség előtt, a női testre nehezedő férfi test súlya is a beteljesülés örömet rejt magában.

Senjougahara Hitagi megszabadult a terhétől, legnagyobb gondjától, így elvesztette a súlyát.

Folytatás a következő oldalon!

Ez mégsem vezetett a boldogságához. Talán az egyik életvezetési útmutató könyvecskéjében is írják, hogy a gondtalanság nem egyenlő a boldogsággal. Valójában ez is csak egy döntés volt, aminek következményei lettek, főleg a szociális életét illetően. Ez csak egy tünete volt egy függőben hagyott belső konfliktusnak. A lány azt választotta, hogy megszabadul a problémától, ahelyett hogy megoldaná azt. Viszont azzal, hogy visszanyerte a súlyát, semmi nem oldódott meg. A kapcsolata az anyjával nem változott semmit. Csak egyszerűen újra fontos lett számára. Újra nyomasztotta, újra aggódott, újra félt, újra fáj neki mindaz, ami történt. Azt választotta, hogy megküzd ezzel a problémával, még úgy is, hogy fogalma sincs, lehetséges-e megoldást találni rá. A nehezét választotta a könnyűvel szemben. Hogy miért? Nyilván nem azért, mert ettől olyasmit várt, hogy majd megint lesznek barátai - hisz egyet már szerzett. Araragi Koyomi személyében. Az identitása megőrzése miatt döntött így. A múltban hozott egy döntést, ami több dologtól fosztotta meg, mint amennyire számított, és ezt szeretné volna visszakapni, hogy újra az lehessen, aki lenni akar.

Ezzel teljes lesz a történet, ez az epizód legalábbis lezárul. Mi pedig valami többet kaptunk egy giccses romantikus történetnél a bájba jutott lányról és az öt megmentő hősről. De ennek az elemei azért ott vannak. Többet kaptunk egy iskolás animénél, amiben a fiatalok természetfeletti rejtélyeket oldanak meg. De ennek is felismerhetők az elemei. Egzisztencialista regénynél azonban kevesebbet kaptunk.

Ám mint rámutattam, ebből is kapunk egy kis ízelítőt a párbeszédekben. Mindezek mellett a Bakemonogatari igencsak bőkezűen bánik a vizuális effektekkel, sőt, kifejezetten hatásvadász. A kameramozgást imitáló képsorok, a geometrikus absztrakt épületelemek, az erős fény-árnyék kontraszt nem feltétlenül és nem mindig cél nélküli rendezői eszközök, képek gazdagítani a párbeszédék jelentéstartamát, rejtett nüanszokra utalva, természetesen amellett, hogy fokozzák a befogadói élményt. A giccs rengeteg elemét, eszközét fel lehet fedezni a sorozatban, de giccsesnek nevezni a sorozatot annyira, mint Quentin Tarantino filmjeit főlöszlegesen erőszakos vérfürdőkné. Van benne igazság, de sokkal többről van szó. Valahogy úgy van ez, mint azokkal a kortárs installációkkal, amik hulladéktárgyak felhasználásával készülnek, mint pl. Várnai Gyula lírikus barkácsmunkái; mind egy-egy metafora önmagában, az egyes tárgyak elsődleges jelentését megváltoztatja a kompozícióba rendezésük, és egy új jelentésréteg jön létre. De még ha figyelmen kívül is hagyjuk a rendezői intenciókat és eszköztárat, akkor is ott van a minőség. A szereplők egyedisége és részletes ábrázolása dialógus útján, valamint az interakciók nyomán kibontakozó történet. A többi igazából csak külsőség, fokozás, ami azonban nem öntörvényű, hanem illeszkedik a szöveghez, elvégre adaptációról van szó. Ebben az esetben pedig egy eleve jól felépített, tartalmas szöveget adaptáltak, amit aztán nem rontott el a rendező, így kapunk egy történetet két középiskoláról. Egy történetet a döntéseink súlyáról. Történetet egy lányról, egy rákról, és a lét elviselhetetlen könnyűségéről.

Miket néz egy fangirl az aktuális animékból?

// Miichan (Su.An.Kai.)

Ismét folytatom pár anime ismertetését, véleményezését. Elsőként folytatom az Oreshura cikket, melynek második feléről és befejezéséről lesz szó, tehát figyelem! spoiler veszély. Majd két másik sulis anime, a Photokano és a Hentai Ouji rövid bemutatása következik a tavaszi szezonból, első pár részük alapján. Animézzünk együtt!

A vicces hárems történet lezárt-nak tekinthető, de egy-két speciál megjelenésében szabad reménykedni. Örülnek neki, ha még lenne pár rész, ami a szabadidőt kitöltheti. Nehéz írni az animéről, mivel én személy szerint állandó érzelemváltozáson mentem keresztül. Kicsit sajnálom is, hogy véget ért az Oreshura, de egyszer minden animének véget kell érni.

Rövid ismertető

Az egész történet alatt 4 lánnyal ismerkedhettünk meg (Chiwa, Masuzu, Himeka, Ai). Masuzu és Eita kapcsolata folyamatosan változik a 3 lány jelenlétével, plusz a néha felbukkanó Mana kijelentéseivel. Chiwa és Masuzu után Himeka bukkant fel, aki chuunibyouban szenved, úgy, mint Eita. Így Hime elgégé zárkózott, de legalább nem csak ő küzd a képzelgésekkel. A következő lány Ai, akinek a múltja, ami pár perc visszaemlékezés volt, nagyon megragadt. Miután mindenki a színre lépett, a történet az állandó harcból és versengésből állt. A féltékeny lányok folyamatosan Eitával szerették volna tölteni az időt, mindig találtak módot egy kis randira vagy éppen a végén a nagy kirándulásra. A kirándulást megelőzte a fürdőruha vásárlása, amit Chiwa Eitával együtt szeretett volna kiválasztani és megvenni.

Végül itt is verseny keletkezett a négy lány között. A végén pedig megjelent Saeko, Eita néniuké. (Őt már az Oreshura elején megemlítették, de egészen az utolsó részekig nem jelent meg.) Megdöbbenő volt a játékmánias felnőtt bőrébe bújó gyerek látványa. De mindig kell valaki, aki kicsit felkavarja az állóvizet. Gyors kijelentése a Hamis párról sokkoló volt a többiek számára. Mindannyian elkezdtek kételkedni, amit Masuzuék próbáltak eloszlatni a további színjátékkal. Végül Saeko ötlete, az Oredore verseny érvényesült, melynek az a lényege, hogy a nyertes feleségül mehet Eitához.

A lányok egyből megragadták a lehetőséget és a kirándulásuk helyszíne a verseny közelében lévő tengerpart lett. Itt felgyorsultak a történések és a fiú kezdett rájönni érzéseire, amik eredményeként véget ért az anime. A választott lány Masuzawa lett, aki a végén fel akarta szabadítani Eitát, hogy a többiek közül találja meg a hozzáillő lányt. De itt még sajnos nincs vége, hisz a végén egyik lány sem adja fel még annak ellenére sem, hogy a fiú már választott; Chiwaék folytatják a harcot.

Pozitívumok...

Kezdjük a pozitívumokkal, amik a szokásos poénok és az egyes részek eseményeiben ki is merülhetnek. De a karakterek személyiségének kidolgozottsága még tetszetősebb. A különböző szerelmes hajadonok viselkedése szórakoztató, ugyanakkor néhol könnyfakasztó is. Ha abból a nézőpontból figyeljük a történetet, hogy a többségében antiszoc lányok elkezdnek szocializálni és klubba járni, ami kihat az osztályban töltött idejükre és viselkedésükre, akkor az anime lezárult, hisz a lányok összebarátkoztak. Még ha harcban állnak is egymással, például Hime az osztályában is nyitottabbá vált.

Oreshura
(második fele)

Folytatás a következő oldalon!

■ Olvasói gondolatok

Igaz Masuzu néhol magányosan és egyedül volt, ami néha azt az érzést keltette, hogy Chiwa, Himeka és Ai nagyon jól elvannak együtt, Masuzut viszont nem szívesen látják. Ez az érzés ugyan eltűnt, amikor a telefondíszeket ajándékozták, mégis sokszor ez volt az erőteljesebb.

Negatívumok...

A befejezés a legnagyobb bajom, hisz ha a szerelmi oldalról nézzük, akkor Eita megmondta és kimutatta, hogy kit szeret, és ennél a pontnál le is zárhatnánk. De ahogy már korábban említettem, itt nem ért véget a történet, hanem még folytatták a harcot. Ez egy nagyon idegesítő szál, főleg ha azt nézzük, hogy barátok lettek. Chiwa, Himeka és Ai a végére tényleg jó barátok lettek, és bevették Masuzut is. Mégis, annak ellenére is, hogy tudták, Eita Masuzut választotta, nem adták fel. Ez egy nagyon idegesítő pont. Tudom, hogy a hármekek többségében nem lezártak, de itt egy jó pont lett volna, ha teljesen lezárják. A másik egy kisebb probléma, ami a visszaemlékezés hiánya. Ainál és Chiwánál volt némi visszaemlékezés, de Masuzu gyerekkorából nem sok mindent lehetett megtudni. A végén gyorsan Mana elmondta a lényegét és ennyi, vége is lett. Pici hiányérzetet keltett.

Összegzés...

Minden pozitívummal és negatívummal együtt, ez egy cseppet más, mint a többi három anime. Nem tökéletes, de szórakoztató és a szürke hétköznapokat megtölti egy kis pasztellszínnel. Remélem, hogy lesz még hozzá egy-két special, de ha mégsem, akkor remélem mindenkinek tetszett a rövid történet, amit Oreshura címen adtak ki.

Karakterek (többiekéről a cikk első felében – AniMagazin 12. szám)

Akishino Himeka: A chuunibyou egyik áldozata, aki ennek köszönhetően beleszeretett Eitába. Csendes, visszafogottnak csak néha mondanám. Szereti a játékokat, és mesterének tekinti Ait.

Szinkronhangja Kanemoto Hisako, aki a következő animék szereplőinek adta még a hangját: *Photokano* (Sakura Mai), *Zero no Tsukaima F* (Lukshana), *Suisei no Gargantia* (Amy).

Fuyuumi Ai: A legnagyobb tsundere az animében és a legviccesebb karakter is egyben. A füzetébe írja le a legvadabb fantáziáit Eitáról. Az iskolában folyosó-felügyelőként tevékenykedik és Asoi Kaoru barátja.

Szinkronhangja Kayano Ai: *AnoHana* (Menba), *Guilt Crown* (Inori), *Hyouka* (Ibara Mayaka), *Sukitte Ii na yo* (Tachibana Mei).

Saeko Kiryuu: Eita nénikéje és jelenlegi gyámlja. Egy játékgyártó cégnél dolgozik. Sajnálatos mód keveset szerepelt az animében de amíg szerepelt, mulatságos volt.

Szinkronhangja Nazuka Kaori: *.hack//Sign* (Subaru), *Amagami SS* (Ayatsuki Tsukasa), *Amnesia* (Heroine), *Code Geass* (Nunnally).

Natsukawa Mana: Masuzu kishúga, aki szintén tsundere beütéssel jelenik meg. Nagyon keveset szerepel, ami picit zavaró.

Szinkronhangja Touyama Nao: *Ikoku Meiro* (Yune), *Magical star kanon* 100% (Kanon), *Last Exile* (Collette Felicity).

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Egy újabb hárem anime, telis-tele ecchivel. A történet eléggé egyértelmű, szokásosnak mondanánk, de mégis más. Persze van közös pontja a többi hasonló műfajú animékkel, de ha nem lenne, akkor nem is ebbe a kategóriába sorolnánk.

Mi lenne ha...

...egy nap úgy ébrednénk fel, hogy egyik tulajdonságunk hiányzik. Főszereplőinkkel ez a szomorú dolog történt. Az első fontos szereplőnk Yokodera Youto másodéves gimnazista fiú, aki állandóan fürdőruhás lányokat bámul az atlétikai klubban. Egy szép napos időben Tsukushi az atlétikai klub elnöke közli Youtóval, hogy ő lesz a klub következő elnöke. Óriási sokk, Yokodera nagyon jó látszatot keltett egész évben, hiszen az elnök is azt hitte, hogy rajong a klub iránt, mert még hóban is edzett. Pedig az egésznek a lányok bámulása volt az oka. A veszélyes helyzetből ki kellett kerülnie, ezért elkezdett hazudni, aminek a következményeként nem tudott hű maradni saját magához és az elveihez.

Klubfoglalkozás után hazafelé menet beszélt barátjával, aki megtért és a „világbékeért küzd”, hála egy macska szobornak. A barátja mondta, hogy a hegyen lévő magányos cédrusfánál (ez a második anime ebben az évben, ahol egy magányos cédrusfa szerepel, szegény cédrusfa; anime conon még senki nem akart neki beöltözni, pedig lassan főszereplő lesz) van egy macska

szobor, ami teljesíti a kívánságokat, ha imádkoznak hozzá és áldoznak neki. Mivel Youto meg akar szabadulni a jófiús látszatától, így is tett, aznap este felment a szegény cédrusfához (áldozatként magával vitte a „guminójt” is). Időközben egy lány, akit Tsukikónak hívtak szintén felment a hegyre, és röpké 100 kör futás után tisztázni tudták a félreértésüket. A lány elmondta, hogy szeretné kevésbé kimutatni az érzéseit mások előtt. Így a két problémás gimnazista együtt imádkozott a macskaszoborhoz és áldozták fel a nyakörvet (ami a guminó párnán volt) és a nikumant. Másnap a két főhősünk rájött, hogy tényleg megszabadul-

tak a tulajdonságaiktól és másnakadták oda. Tsukiko ezentúl nem tudja kimutatni az érzéseit, ezért fapofával nézi végig Youto perverz megnyilvánulásait. Yokodera pedig nem tud hazudni és hamis látszatot kelteni, aminek következtében perverz hercegnek hívják az iskolában. A két tini eldönti, hogy megtalálják azokat a személyeket, akik olyan tulajdonsággal bírnak, amiket ők elvesztettek és jobb, ha visszaszerzik saját tulajdonságaikat. Ekkor jön a képbe Azuki Azusa másodéves gimnazista lány, akiről kiderül, hogy ő birtokolja Youto tulajdonságát, így a fiú „szerelmet” vall és állandóan Azuki nyomában van, hogy visszaszerezhesse, ami az övé. Így találkozik a történet három fontos szereplője és kezdetét veszi a féltékenykedés, barátság kialakulása és a szerelemért folyó harc az animében.

*Hantai Ougi
to Warawanai
Neko*

Folytatás a következő oldalon!

Cím: Hantai Ougi to Warawanai Neko.

Terjedelem: 12 rész

Megjelenés éve: 2013.

Studio: J.C. Staff

Rendező: Suzuki Youhei

Téma: vígjáték, ecchi, romantika, iskola

Néhány szinkron:

- Ishihara Kaori
- Ogura Yui
- Kaji Yuki
- Tamura Yukari

Karakterek

Yokodera Youto: Másodéves gimnazista fiú. Borzalmasan perverz, szeret hazudni és a lányokat bámulni.

Szinkronhangja Kaji Yuki: Accel Word (Arita Haruyuki), C3 (Haruaki Yachi), Guilty Crown (Ouma Shu), Magi (Saluja, Alibaba), No.6 (Shion), Over Drive (Shinozaki Mikoto).

Tsutsukakushi Tsukiko:

Kezdetben sírós, érzelmeit kimutató lány. A szüleit elvesztette, azóta fél a fiúktól.

Szinkronhangja Ogura Yui: Ro-kyu-bu (Hakamada Hinata), Yama no Susume (Kokona).

Azuki Azusa: Másodéves gimnazista. Tsundere és mivel nála van Youto látszata, így elég jól hazudik. Nincsenek barátai, de népszerű az iskolában lévő fiúk körében.

Szinkronhangja Ishihara Kaori: Ano natsu de matteru (Tanigawa Kanna), Kaichou wa Maid-sama (Ayuzawa Suzuna), Magi (Aladdin), Rinne no Lagrange (Kyouno Madoka).

Tsutsukakushi Tsukiko: Az atlétikai klub elnöke és egyben Tsukiko nővére is. Agresszív, kötelességtudó lány.

Szinkronhangja Tamura Yukari: Air (Michiru), Asu no Yoichi (Ikuraga Chihaya), C3 (Kubrick Fear), Da Capo (Yoshino Sakura), Kanon (Kawasumi Mai), Moetan (Nijihara Ink), Naruto (Tenten).

Zene...

Az opening nagyon dinamikus, passzol az animéhez. Szokás szerint spoileréz, de a zene és a képi világ jó. Az ending is eléggé dinamikus és kevésbé altatószerű.

Opening előadója Tamura Yukari, a szám címe *Fantastic Future*.

Ending előadója Ogura Yui, a szám címe *Baby sweet berry love*.

Grafika...

A grafika szép, mint mindig. Kéves anime van, aminek a rajzolása nem tetszik. A vicces jeleneteket is szépen megrajolták. Először az Ore no Imouto ga Konnani Kawaii wake ga nai rajzolásról emlékeztetett, majd utána néztem és a karakter dizájnért Iizuka Haruko felelt, aki az InuYasha SS karaktereit alkotta.

Végül...

Az első részek alapján egy egész humoros ecchi animének nézünk elébe. A karakterek jellemét remélem, még jobban kihozzák. Mivel ez is 12 részes lesz, lehet nem lesz az a tökéletesen lezárt történet. Igaz, itt „csak” két lány fog küzdeni a srác szívéért (vagy nem, majd kiderül). Kíváncsi leszek, hogy az openingben felbukkanó nyúl kicsoda vagy micsoda lesz. Az biztos, hogy nem fog unatkozni az, aki elkezd nézni az animét, mert minden percében Youto eszemint perverzsege feldobja az ember napját.

Folytatás a következő oldalon!

A Japánok idén is sok-sok romantikus és ecchi animével örvendeztetik meg a műfaj kedvelőit. A Photo Kano egy újabb remekmű, amit áprilisban kezdtek adni a televíziókban.

Az unalmas életből való kitorulás...

A történet főszereplője egy újabb srác, neve Maeda Kazuya. A nyári szünet végével indulunk, mikor Maeda apukájától egy fényképezőgépet kap. Az eddig unalmas élettel megáldott fiú, egyik napról a másikra kezd kinyílni, mint egy virág. A fényképezőgépnek hála a fiú más módon kezd megközelíteni az embereket. Új lányokkal ismerkedik meg és közben él a képkészítés lehetőségével. Persze ez még nem elég, Maedának köszönhetően a lányok nehézségeinek, szomorú perceinek vagy éppen boldog pillanatainak, szabályszerűségeiknek lehetünk tanúi.

Kudou Hiromichi senpai mint egy vadállat, úgy követte sunyi módon prédáját Maedát, hogy később megkérje, csatlakozzon a Fotográfusok klubjába. De nem csak ő fedezte fel a fiú tehetségét, Kurebayashi Katsumi is kiszemelte magának. Így hát főhősünknek választania kellett a két fényképész klub között. Az egyik erotikus fotókat készít, míg a másik normális, erkölcsös képeket. Persze egyértelmű, hogy csak úgy lesz izgi az anime, ha Maeda nem épp egy rendes klubhoz csatlakozik, így maradt az erkölcstelen fotográfusok klubja. Attól a naptól kezdve Maedának nemcsak az a célja, hogy képeket készítsen, hanem hogy megakadályozza saját klubját, hogy gyerekkori barátjáról, Niimi Harukáról és a többi lányról kinos fotókat készítsenek.

Ezért főhősünknek állandóan nyitott szemmel kell járni és folyamatos tervvel előrukkolni. Mindeközben hobbiának élni és egyre több emberrel megismerkedni.

Karakterek:

Maeda Kazuya: A Kouga Akadémia 2/b tanulója. Átlagos kinézetű, unalmas életet folytató srác. Rengeteg hobbija volt és egészen eddig egy klubba sem csatlakozott. Gyerekkori barátja Niimi Haruka. **Szinkronhangja Shimazaki Nobunaga:** *Ano Natsu de Matteru* (Kirishima Kaito), *Date A live* (Itsuka Shido), *Tari Tari* (Tanaka Taichi).

Maeda Kanon: Kazuya húga. Ugyanabba az iskolába járnak.

Szinkronhangja Ise Mariya: *Air Gear* (Noyamano Ringo), *Copihan* (Urino Hiromi), *Hidan no Aria* (Mine Riko), *Hunter x Hunter* (Zoldyck Killua).

Nonoka Misaki: A softball klub dobója. Energikus, pozitív gondolkodású lány. Kazuyával egy középiskolába járt.

Szinkronhangja Saito Chiwa: *Arakawa Under The Bridge* (Ichinomiya Kou), *Bakemonogatari* (Senjougahara Hitagi), *Bungaku Shoujo* (Inoue Konoha), *Inuyasha* (Miroku).

Maeda Kazuya

Nonoka Misaki

Maeda Kanon

Folytatás a következő oldalon!

Szinkronhangja Nakahara Mai: *Amae-naide yo!* (Nanbu Chitose), *Clannad* (Furukawa Nagisa), *Fairy Tail* (Lockser Juvia), *Higurashi no Naku Koro ni* (Ryuguu Rena), *Kaleido Star* (Wong May).

Niimi Haruka: Kazuya gyerekkori barátja. Népserű, jó tanuló, kedves és csinos. A két fiatal próbál újra több időt együtt tölteni.

Szinkronhangja Itou Kanae: *Asobi ni iku yo!* (Eris), *Boku wa tomodachi ga sukunai* (Kashiwazaki Sena), *Hanasaku Iroha* (Matsumae Ohana és Matsumae Satsuki), *Kami nomi zo shiru sekai* (de Lute Ima Elucia).

Sakura Mai: Kanon legjobb barátnője, osztálytársa. A gimnasztika klub új tagja. Nagyon igyekszik, hogy minél jobb legyen.

Szinkronhangja Kanemoto Hisako: *Durarara! Special* (Orihara Kukuri), *Kore wa Zombie Desu ka* (Yoshida Yuki), *Oreshura* (Akishino Himeka).

Sanehara Hikari: A fotó klub tagja. Csendes, keveset mosolygó lány. Állandóan fényképeket készít.

Szinkronhangja Mizuhashi Kaori: *Baka to test to Shoukanjuu* (Shimada Minami), *Busou Shinki* (Altines), *Futakoi Alternative* (Shirogane Sara), *Genshiken 2* (Ogiue Chika), *Hellsing Ultimate* (Intergra).

Yunoki Rina: Nonoka osztálytársa és a főző klub egyetlen tagja. Hobbija a főzés.

Szinkronhangja Oogame Asuka: *Denpa onna to seishun otoko* (Touwa Erio), *Kono naka ni Hitori, Imouto ga iru* (Yaegashi Rina), *Sora, no otoshimono* (Daedalus), *Yumekuri* (Tounosawa Tsutsuji).

Hiromichi Kudo: A fotográfia klub elnöke. Perverz és csapdába ejti prédáit. **Szinkronhangja Midorikawa Hikaru:** *Air Movie* (Kunisaki Yukito), *Angel's Feather* (Misonou Kai), *Earthian* (Messiah), *Fate/Zero* (Lancer), *Fushigi Yuugi* (Tamahome), *Great Teacher Onizuka* (Kikuchi Yoshito).

Kurebayashi Katsumi: A fotó klub elnöke. Ő is megpróbálta a saját klubjába hívni Maedát.

Szinkronhangja Mizuhara Kaoru: *Garai Zero* (Isayama Yomi), *Kanamemo* (Amano Saki), *Sket Dance* (Onoda).

Zene...

Az opening lassú, jól összerakott, mégis a szám nekem nem tetszett. Az ending viszont nagyon jó lett, az egy kicsit gyorsabb, olyan mintha megcsérélték volna az openinget és az endinget.

Az opening előadója Kaori Hayato és a szám címe *Koisuru Lens*. Az ending előadója Uta Kano és a szám címe *Smile F*.

Grafika...

A grafika nagyon tetszik. A színek élénkek. Az egésznek olyan „rendes történet” hangulata van. A karakterek is szépek, igaz néhol a mellékrajzolása nem éppen 10 pontos. Szerencsére ebből csak egyet találtam, de az nagyon észrevehetően rosszra sikerült.

Remélem mások tetszését is elnyerik ezeket a sorozatokat. A későbbi számokban tovább folytatom az animék bemutatását, véleményezését, természetesen időközönként új címekről is olvashattok majd.

Végül...

Az anime 4-5. percében már olyan érzést kelt, mintha normális történetű lenne. Utána jönnek persze a kínos helyzetek, de ez csak tovább javítja. Igaz, azt hittem kevesebb ecchi lesz benne, az első rész közepe felé én teljesen abban a hitben voltam, majd rá kellett jönnöm, hogy elég sok mutatás lesz, ami persze engem nem zavar. A fényképezés jelenetek nekem különösen tetszenek. A képeket szépen megrajzolták és nagyon jók háttérképek is. Kíváncsi leszek, hogy a hét lány történeteit mennyire fogják kidolgozni és végül mi lesz a csattanója. Aki szereti a fényképezős animéket, tele erotikával és lange öltöztető lányokkal, az biztos nem fogja unni ezt az animét.

Cosplay gyorstalpaló VI.

// Lady Marylin

Május közepén vár rád a HoldfényCon, de még nem tudod, milyen karaktert valósíts meg? Egyszerűen megvalósítható karakter után kutatsz, mely megvalósításához akár a szekrényed kinyitása is elegendő? Szeretted az egyszerű és olcsó megoldásokat? Akkor ez a cikk neked szól!

Nem csak Angry Birds Fanoknak!

Malac

A mérges madarak ellenségei, a zöld tojáslopó malacok bizony a könnyen kivitelezhető karakterek közé sorolhatók. Nem kell más, mint egy zöld ruha, egy a karakterhez illő színű, azaz szintén zöld paróka, zöld malac fülecskék, melyeket kartonból vagy pár öltéssel készíthetsz el. A füleket rögzíts a hajpánthoz. Ha gondold, készíthetsz koronát is (szintén kartonból)! Kész is! Ugye nem volt bonyolult?

Piros madár

Ha a „jó oldal” képviselőjeként szeretnél megjelenni és szeretted az Angry Birds klasszikus, piros kis madarát, akkor egy piros blúz, egy fehér szoknya, egy piros paróka kell a megvalósításhoz, plusz egy masni a hajba! Fiúk esetén rövid piros paróka, piros póló vagy ing és piros nadrág kombinációt ajánlom.

Egyébként hasonló egyszerűséggel kivitelezheted bármely mérges madarat!

Ha a punk-rock banda énekesnőjének bőrébe szeretnél bújni, akkor azt akár többféleképpen is megteheted! Az egyik legegyszerűbb módja, ha a fekete top felé egy bőrkabátot veszel és ezt kockás szoknyával és bakancssal esetleg csizmával kombinárod. Ha hosszú hajad van, azt elrejtheted cowboy kalap, sapka vagy paróka alá.

A Nana című animéből a lányoknak még ajánlom Hatchit is, akit szintén egyszerű megvalósítani, hasonlóan az animében szereplő többi karakterhez.

Oosaki Nana

Nana

Folytatás a következő oldalon!

K-ON!

A zenészlányok esetében akár a fellépőruhát, akár az iskolai egyenruhát választod, mindkét esetben könnyen megoldható a dolgot! Álljatok össze minél többen, legyen egy komplett bandátok!

Ha az iskolai egyenruhás változatot szeretnétek, akkor érdemes elgondolkozni azon, hogy az egységes látványkép érdekében legalább azonos felsőrészt varrassatok/készítesetek, de persze nem muszáj.

A karakter kiválasztásakor gondoljatok adottságaitokra, így akár egy parókavásárlást is megúszhattok!

Tippek paróka formázáshoz

1. Gubancelhárítás

Ha parókád a con alatt összegubancolódna, akkor egy kis testápolóval és alapos kifésüléssel teheted ismét puha tapintásúvá. Érdemes alacsony hőfokon vasalni, vagy enyhén nedves állapotban hajcsavarókkal formázni. Ezt a lépést tincsenként kell végigcsinálnod, tehát kissé hosszadalmas lesz a munkafolyamat, de megéri!

2. Party paróka

Olcsó megoldás a parókák terén, ha party parókát veszel, ezek azonban csillognak és egyszerűen műhatásúak. Azonban van egy fantasztikus módszer, amivel elérheted, hogy a paróka selymes legyen és ne csillogjon!

Vegyél egy kis öblítőt (a tapasztalatok szerint a Silan márkájú bevált) majd áztasd 4-5 napig a parókát. Miután letelt az idő, vedd ki és fésüld át hintőporos hajfésűvel.

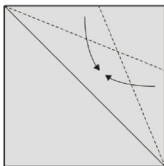
Tááá! Már kész a selymes tapintású, csillogásmentes paróka, mely most már illatos is lett!

3. Formázás

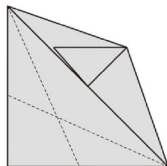
Mindig alacsony hőfokon történjen a formázás! A nyár folyamán akár a melegben megszárita is formázható a parókát. Fontos, hogy mielőtt megvennéd a parókát kérdezd meg az eladótól, hogy ő milyen hőfokot ajánl a formázásra.

Csikóhal

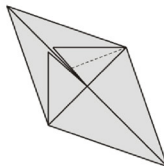
1

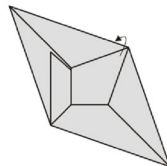
2

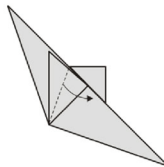
3

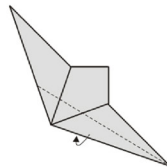
4

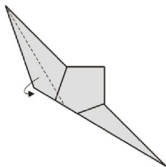
5

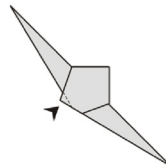
6

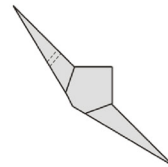
7

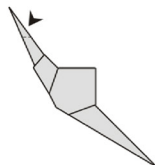
8

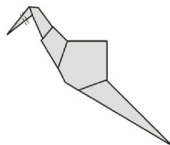
9

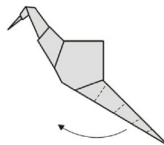
10

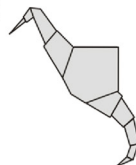
11

12

13

Hentai

Történeti áttekintés

// Iskariotes

Pornó? Erotikus? Szexi? Japán mesepornó? Mangapornó, vagy mi is az a Hentai?

Miközben a magyar animés és mangás kiadványok sorra foglalkoznak a yuri és yaoi témákkal, sőt esetleg még olyan témát is feldolgoztak, mint az ero-guro, addig magával a hentaijal senki se mert foglalkozni. Nos, magazinunkkal ebben elsőként megteszük azt, amire eddig senki sem volt hajlandó; ellátogatunk az animék és mangák Yoshiwara negyedébe, azaz a hentai birodalmába.

Megnevezési problémák

A **hentai** (変態 vagy へんたい) alatt leggyakrabban Japánon kívül a pornográf tartalmú animéket és mangákat értik. Maga a szó két írásjelből tevődik össze, 変, a „hen” a különöd, furcsát vagy változást takar, míg a „态” a „tai” hozzáállást vagy megjelenést jelent. Így a szigetországból leginkább a 変态性欲 - hentai seiyoku kifejezést használják, aminek a jelentése szexuális perverzitést jelent. A japán szlengben a szimpla hentait inkább sértésként használják, mely arra utal, hogy a személy perverz.

Hozzá kell tenni, hogy eredetileg a hentai szó a Meidzsi-korban még a nem normális pszichés állapotot jelölte, pl.: hisztéria. Csupán az 1910-es évek második felében kezdték el használni a **hentai seiyoku** kifejezést szexuális aberrációként és itt is főleg ugye a lelki eredetre vezették vissza a dolgot. Itt olyanokra lehet gondolni, mint az ero-guro-nansensu (bővebben erről majd a következő cikkben) vagy ide sorolták a női leszbiikusok kettős öngyilkosságát is. A szó tehát a huszas évekre a szexualitással foglalkozó lélektudósok szava lett, majd az 1930-as évekre – amikor az ország a háborúra készült – nem nagyon maradt

kapacitás az olyan luxusra, mint nemi kérdésekkel foglalkozó alap kutatások.

A II. világháború lezárása után az országra sok minden rászakadt, így pl. a nagyfokú vizuális szabadság. Ennek köszönhetően a szexuális tartalmú képek és filmek kezdtek egyre jobban elterjedni és ezzel párhuzamosan viszont a hentai szó is a közhasználatban.

Az 1950-es évek elejére a szó újra megjelent a mindennapi közhasználatban is. Sőt, több szexuális foglalkozó magazinban is egyre gyakrabban használták a hentai kifejezést, pl. a *Kitan Kirabu*-ban. Ezekben a magazinokban még az olyan témák is felbukkantak, mint a homoszexualitás, fétisizmus problémák vagy éppen a szerelmi (ön)gyilkosságok.

Az 1960-as években a szexuális forradalom idejére a hentai magazinok is változtak, egyre jobban előtérbe kerültek a heteroszexuális kérdések is, illetve a különböző nemi problémákat felvonultató kutatás és írás (jegyezzük meg, hogy a hatvanas évekre már egyre könnyebben megoldható volt a nemi átalakítás is például).

Japánban tehát nem is nagyon jelölik a hentai szóval a pornográf tartalmú animéket, mangákat és a hozzájuk kapcsolható

egyéb termékeket. Helyette inkább 18-kin (18 tiltott), *seijin manga* (felnőtt manga) vagy *seijin komikku*, esetleg *ecchi na manga* a használatos. Nem hivatalosan pedig az *ero-anime/manga*, *purono anime* vagy AV (adult video = felnőtt video) szavakat használják. A cikkben a hentait fogom használni, mivel itthon ez terjedt el a leginkább.

A hentai határai általában ott kezdődnek, ahol a normál (?) pornó abbahagyja. Mivel itt csak a fantázia szab határt egy-egy jelenetnek vagy karakternek, így semmi sem gátolja a készítőket abban, hogy az emberi lélek legtitkosabb, legsötétebb vagy legperverzebb vágyait, gondolatait is bemutassa. Sikerét többek közt az adja, hogy olyan szöveget tud bemutatni, ami az életereplős filmeknél kivitelezhetetlen, karakterei testi tulajdonságai megdöbbentőek, fizikai képességeik emberfeletti, céljuk a meghökkentés és extrémítás. A párok extrém pózokban való bemutatása és a nemi szervek eltűlése leginkább (azonkívül, hogy látványosak) a régi shunga művészetből maradt ránk. De mivel a karakterek rajzoltak így az egész veszít a realizmusából és hitelességéből.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Kis japán pornográf történelem

Érdekes ésszen tartani, hogy Japánban nem a kereszténység lett az államvallás, mint Európában, vagy mint a Közép-Keleten az iszlám, így a szexualitáshoz való hozzáállás is másképpen alakult. Ebből következik, hogy a közvélekedés eltér a miénktől. Egyrészt úgy gondolják, hogy mindenkinek a saját dolga, hogy milyen szexuális vágya vagy fétise van, tehát nem tartozik a közösségre, ugyanakkor még a mai napig is rossz szemmel nézik és elítélik, hogy ha egy szerelmes pár kézen fogva sétál az utcán (tessék összeszámolni, hány kéz a kézen sétáló szerelmespárt láttál már az animékben).

Természetesen, mint minden egyes kultúrában, így a japánban is megjelentek az erotikus tartalmú képek és történetek (sőt az érzéki szórakoztatást egészen a legmagasabb szintre emelték a gésa kultúrával). Japánban ennek egyik eszköze a shunga volt, mely falenyomatok útján készült, de ritka esetben festett kép is ránt maradt. Alapjait a Muromachi-korszakra lehet tenni, amikor a kínai orvoslás könyvei és így anatómiai képei is eljutottak a szigetországba. Hogy lenni szokott a fiatal orvos tanoncokat és festőket meghívták az ott látható képek és ki-ki a maga ügyessége szerint próbálta azokat tovább fejleszteni.

Bár a Tokugava sógunátus tiltotta az ilyen képeket, népszerűségük csppet sem csökkent. Ez leginkább három társadalmi csoportnak volt köszönhető. Először is a szamurájok éltek a shungával, hiszen sokan

kaszányákban éltek, ha volt is feleségük, ritkán láthatták őket, olyan hölgyeket pedig nem mindig tudtak meglátogatni, akik pénzért cserében szórakoztatták volna őket. A másik csoport a kereskedő réteg volt, ők szintén sokat voltak távol asszonyaiktól, így ők sem vetették meg a shungát (plusz kereskedtek is vele). A harmadik csoport pedig maguk az asszonyok voltak, hiszen a két tény példából egyenesen következik, hogy sokat voltak egyedül, és ha az ember sokat van egyedül, akkor nem marad más hátra, mint a shunga.

A shungák sokfajta fantáziát kielégítettek (természetesen nem annyira, mint a XXI. századi pornóipar). De közös jellemzőjük volt, hogy a szereplők ritkán szabadultak meg ruhájuktól, köszönhetően annak, hogy akkoriban rendkívül szexinek tartották, hogy keveset láthatnak a másik félből. Emellett ha az öltözközt rajtuk maradt, a művész több dolgot is üzenhetett vele: például, hogy külföldi kereskedő vagy hazai kereskedő férfiú szeretői éppen a szamuráj feleségét.

A shungák mellett meg kell említeni *Genji* regényéről is, mely a XI. században készült egy hercegről, akinek - mint megtudjuk - belső értékei helyén vannak, külleme minden hölgynek tetszetős és mindezek mellett pazar szerető.

A Heian-kori mestermű bár nem számít pornónak, de erotikus töltése és ismeretése a mai napig érezhető a japán férfi idealban.

A II. Világháború végéig erősen tiltották az erotikus képeket, filmeket stb. a szigetországban és a háború lezárása után is nagyon sokáig tiltva volt a pornó az országban. De hogy egészen pontos legyek: ez így nem igaz. Az amerikai nyomásra elfogadott alkotmány garantálja a szólásszabadságot, tehát mindenki arról beszél, és azt mutogatja, amit akar, így elvileg a szexet is. De ugyanakkor volt egy másik törvény is, mely tiltotta a

nemi szervek és a fanszörzet ábrázolását, így a készítőknak valahogy és valamilyen mértékben, ezt takarni kellett.

Rövid hentai törté

A japán animáció történetében a legelső olyan alkotás, ahol a nemi érzékiséget és az animációt összehozták 1932-re tehető, a mű címe *Suzumibune* (kb. Frissítő hajó) volt és rendezője a japán rajzfilm egyik megteremtője, Hakuzan Kimura volt. A filmet hamar betiltották az egyre jobban militarizálódó országban, így mondhatni marginális szerepe van a jelenkori ero animék kialakulásában.

Ugyanakkor az első erotikus anime sorozatot az *Animation World Magazine* 1963-ra teszi és a címe *Sennin Buraku* (kb. Remete Falva) volt.

Bár a 24 részes egyenként 15 perc hosszúságú filmek inkább voltak pajzának semmint erotikusak.

Az első hentai jellegű vagy inkább már ténylegesen erotikusnak szánt animékét Osamu Tezuka hozta szokás kötni. Hogy a manga atyja miért készített ilyen filmeket, azt leginkább három, egymással párhuzamos magyarázattal szokták említeni.

Az első és talán a szebbik, hogy a mester szeretne volna elmesélni a saját erotikus történetét és ebben inspirálta őt Nabokov: *Lolita* című regénye és Lawrence: *Lady Chatterley* szeretői című alkotása.

A második, hogy az éppen gazdasági nehézségekkel rendelkező stúdióját, a Mushit szeretete volna kisegíteni a bajból és így nyílt a biztos bevétel jelentő erotikához. A harmadik magyarázat pedig az, hogy az 1960-as években kezdtek megjelenni az úgy nevezett pink filmek (pinku eiga), melyek kis költségvetésből készültek és leginkább a soft és a hard pornó mezsgyéjén lévő láthatatlan vonalon egyensúlyoztak. Az első ilyen jellegű filmek közé sorolható az 1963-as *Vágy barlangja* (*Jōyoku no dōkutsu*) és az 1962-es *Húspiac* (*Nikutai no Ichiba*) és ezt a trendet akarta meglovagolni a manga-anime nagymester. Az, hogy pont az 1960-as évek kezdetére tehető ennek a hullámnak a megjelenése, több elemnek is köszönhető: többek közt annak is, hogy az 1950-es évek végére a prostitúció újra illegális lett.

Mindenesetre 1969-ben bemutatták a *One Thousand and One Arabian Nights* (*Senya Ichiya Monogatari*) alkotást, majd az egy évvel későbbi *Cleopatrát* (*Kureopatora*). Utóbbi

filmet még Amerikában is bemutatták, ez alatt azt kell érteni, hogy két manhattani mozi a műsorára tűzte. Végül 1972-ben befejeződött az *Animerama* nevezetű trilógia, az utolsó darab előkészületeiben Tezuka már nem vett részt, ezért ez a film erősen eltér a korábbi kettőtől. A *Kanashimi no Beradonna* mind képi világában mind pedig hangvételében inkább komolyabb és kifinomultabb, mint az előző kettő mozi. A Belladonnánál végül a rangos Berlini filmfesztiválon is bemutatták.

Érdemes megjegyezni az 1971-es *Yasuji no Pornorama Yacchimae!* című animét, ami erotikus volt, de sokkal fontosabb, hogy megalkotója, Tanioka Yasuji többek közt olyan ma már teljesen bevett motívumot honosított meg, mint a fiú karaktereknél az orrvérzés, amikor egy nagyon szexi lányt meglátnak.

Ezzel párhuzamosan a mangák terén is egyre jobban kezdtek elterjedni az erotikus képregények. 1964-ben elindult a *Garó avantgarde* magazin, mely lehetőséget biztosított ifjú és kevésbé konvencionális – így erotikus – történetek megjelenésére.

Így 1969-ben jelent meg a *Harenchi Gakuen* (*Szégyszegény iskola*), melyben értelemszerűen egy középiskola mindennapjaiban pillantattunk bele, ahol a férfiak többségének az a célja, hogy belessen a lányok szoknyája alá vagy bugyikat szerezzen. Bár maga a mű nem nevezhető pornográfának, akkoriban hatalmas felháborodást keltett és sokan tiltakoztak ellene, Vakajama prefektúra vezetői az erotikus mangák betiltását szorgalmazták.

Az 1970-es években az olyan mangák, mint a *Kekko Kamen*, *Oira Sukeban* (mindkettő 1974-ben jelent meg) vagy az 1979-es *Hanappe Bazooka* tovább tágitották az erotikus jelenetek elfogadottságát. Ezekben a mangákban jelentek meg és alakultak a ma már fanserviceként ismert rajzok és panelek, mondhatni ezek a művek alapozták meg az olyan későbbi sorozatokat, mint a *Golden Boy* vagy a *Queens Blade*. 1973-ban jelent meg a *Manga Erotopia*, mely az első gekigi erotikus manga antológia volt a piacon, ezt követően pedig megjelentek a *Manga Erogenika* (1975) és *Alice Manga* (1977) magazinok.

Szintén a hetvenes években kezdtek el megjelenni az olyan történetek, amik a lányok egymás közti szerelmét voltak hivatott elmesélni. Bár nem kifejezetten hentai történetek voltak, egy évtizeddel később egyre népszerűbbek lettek az erotikus vonalon is.

Természetesen a fiúk egymás közti szerelmi élete is előtérbe került az egyik legkiválóbb mű, a *Kaze to Ki no Uta* – mely Keiko Takemiya remekműve – által. Az első ilyen munka volt a *Moto Hagios Toma no Shinzo*, mely 1973-ban jelent meg. A yaoi, ami ekkor kezdődött kifejlődni, leginkább a *shonen-ai*-ból keletkezett, így ekkoriban a yaoi inkább volt a shonen-ai paródiája, semmint különálló stílus.

Az 1980-as évekre jelentős technikai fejlődés következett be, így megjelentek az első számítógépes játékok (kiemelendő az 1983-as *Lolita Syndrome*, amit a Nintendo készített), illetve megjelentek a videolejátszók az otthonokban; így mivel nem volt muszáj moziba menni a pornóért, a hentai is gyorsan átváltott a VHS kazikra – jegyezzük is meg, hogy a hentainak a mai napig a fő megjelenési területe az OVA-k világa.

Az első OVA hentai a *Lolita Anime* (*Rorita Anime*) fantáziadús címet viselte (hogy a lolita szegmens mennyire erős volt, azt lásd lentebb). Szintén 1984-ben kezdődött el a *Cream Lemon* (*Kurimu Lemon*) című OVA sorozat franchise is, mely egészen 1987-ig futott, a legfrissebb évada pedig 2006-ban jelent meg. A sorozat több dolognak is köszönheti, hogy időről időre hozzányúlunk. Egyrészt az eredeti történet grafikája meglepően művészi, és így elég igényesnek is mondható, másrészt a „főszálon” kívül (mely egy testvérpár egymás iránt érzett szerelemét mutatja be) több szexuális problémát is bemutat, ilyen például az is, hogy milyen viszonya lehet egy tinédzser lánynak a szexhez, ha családjában már többen is nemi erőszakot szenvedtek el. Valamint meg kell jegyezni, hogy ebből a sorozatból nőtt ki magát a *Project A-ko* sci-fi paródia mozi is, mely többek közt a *Macross* és *Gundam* animékre koncentrált.

Szintén ebben az évtizedben kezdte el működését a *Lemon People* magazin is, mely bár nem kimondottan hentai magazin volt, de úttörő munkássága hozzá segített a lolicon láz kialakulásához és terjedéséhez.

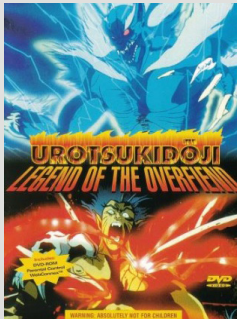
A nyolcvanas években tovább tárgult a hentai animék világa, többek közt az *Urotsukidōji*-val, melynek történelmi hóstette

abban állott, hogy első ízben mutatnak animében csápos polipos szexet. Illetve a manga és az abból készült anime Toshio Maeda nagyon precíz avant garde stílusának köszönhetően lett kiemelkedő darab.

A mű annyira nagy sikert ért el, hogy még a japán Playboy is foglalkozott vele, ahol megjegyezték, hogy a horror, az erőszak, a szadista jelenetek és persze a szexualitás mennyire erősen jelenik meg, de mégsem öncélúan és zavaróan.

Maeda mester későbbiekben megalkotta a talán leg híresebb hentai, a *La Blue Girl* címmel, ami leginkább a csápos pornót akarta

kifigurázni (mint fentebb említettem Japánban tilos a nemi szerveket ábrázolni, de pl egy csápot vagy

vagy éppen *Kuchiki Byakuya* és *Uchiha Madara* szeretné meg egymást, de nagyon.

Az évtized folyamán nem csak ezek formáltak a hentai és a rajzolt erotika világát. A késői hetvenes években és a korai nyolcvanas években jelent meg az első lolicon mangák a piacon, közülük is kiemelkedik Azuma Hideo, akit a lolicon atyjának neveznek, az első ilyen műve a *White Cybele* volt. Ezzel a stílus megjelenésével párhuzamosan egy új korcsoport is

robot tartozékát már simán lehet mutatni. Tegyük gyorsan hozzá, hogy mint közismert, a legelső ismert csápos pornó rajzot a zseniális festő Katsushika Hokusai hagyta ránk a *Halászasszony álma* címmel.

A nyolcvanas években fontos dolog történt, ami elősegítette azt, hogy a hentai egyre nagyobb népszerűsége legyen, így nyugaton is. Ez pedig az aniparok megjelenése volt, tehát olyan doujinshi alkotások, amelyek egy már meglévő mangát-animét figuráltak ki, vagy esetleg egy alternatív történetet meséltek el. Nem kellett sokáig várni és hamarosan megjelentek a H-doujinshi, melyekben a már jól ismert karaktereket lehet megismerni merőben új helyzetben. Így természetesen mindenki talál a saját fantáziájának megfelelő, avagy mi lenne ha *Matsumoto Rangiku* és *Tsunade* egymást szeretgetnék

megjelent: ez pedig a fiatal iskolás fiúk voltak, akik úgy érezték, hogy végre olyan erotikus (de nem pornó) mangákat olvashatnak, amelyekben korban jobban hozzájuk illő lánykák szerepelnek, nem pedig idősebb lányok vagy éppen a végzet asszonyai. A stílus olyan erőteljes dinamikával jelent meg a piacon, hogy a kor két legjelentősebb hentai magazinja is felvette a kínálatába, a *Lemon People* és a *Manga Burikko*. A későbbiekben olyan mangaka művészek is alkottak ebben a témában, mint a Tezuka-díjas Fujiwara Kamui vagy Miyasu Nonki. A kilencvenes évekre a lolit fogyasztók tábora alaposan kibővült, majd pedig beállt a ma is jól ismert 20-30 éves korosztályra. Természetesen ezzel párhuzamosan külön erre a területre specializálódott magazinok és antológiák is megjelentek, így a *Comic Rin*, *Comic Lo* vagy a *Hinakan Hi*.

Az utóbbi húsz év legnagyobb eseményét maga az internet megjelenése szolgáltatta, így ma már a műfajt szinte az egész világ ismeri és a nagyobb pornóoldalakon külön szekcióként emlegetik a hentai-t. Tehát a műfaj erősen globalizálódott, a jelenséggel olyan médiumok is foglalkoznak, mint a *Dolcer TV*, a *Playboy* vagy éppen az *[origo]*. Az *AniMagazin* következő számában pedig mélyebben belelünk a hentai típusaiba, műfajába és sajátosságaiba.

Körkérdés a szerkesztőkhöz 8.

Ebben a cikksorozatban megismerhettek minket, főszerkesztőket. Megtudhatjátok mi mit szeretünk, miket részesítünk előnyben az animék világában és persze a távol-keleti kultúrában. Ennek érdekében minden számban szerepel három darab kérdés, amikre válaszolunk!

Tanultál-e japánul vagy tudsz-e?

| LINKEK |

WOF TAGTOBORZÓ!

NewPlayer: Hát őőő. Nem tanultam sosem japánul, de annyi animét megnéztem már, hogy arra rájövök, hogy nagyjából mit mondanak és hogy mennyire lett jó a fordítás. Nem tudnék egy árva szót sem kinyögni, pláne nem leírni. Meg úgy egyébként is.... én még magyarul sem tudok!

Kicsiny csapatunk szeretné bővíteni tagjait. Várjuk olyan anime barátok, rajongók jelentkezését, akik a fordítási és lektorálási feladatokba be tudnának kapcsolódni. Mivel elsősorban angol feliratokból dolgozunk így a fordítónak jelentkezésknél kell a jó nyelvtudás. A lektorak pedig szintén nem árt a jó nyelvtudás, valamint jó szövegealkotás.

Strayer8: Nem, sajnos kimaradt az életemből. Régebben próbáltam tankönyvet találni, de hol könyv nem volt, hol nem tudtam lemásolni, ezért feladtam. Nem láttam annyi animét, hogy túl sok kifejezés megragadjon az emlékezetemben, ezért kb. csak az nem adna el Japánban, aki nem akarna.

DÁTUM 2013 MÁJUS 12, VASÁRNAP

Catrin: Nem tanultam, nem tudok. Bár többször olvastam már hobbiból japán nyelvtanról, szavakról, írásról, de komolyabban sajnos még nem volt időm foglalkozni vele. Persze hasonlóan Hirohoz és NP-hez az animékből több kifejezés, mondattörredék is rám ragadt, de ez nem sok.

Hirota: Leginkább én is NP-hez csatlakoznék, ennyi anime után megragadt a fejemben pár dolog, annyival mentem tovább, hogy vannak dolgok, amiknek utánanéznem nyelvtanilag. Emellett van egy kicsi nyelvtani összefoglaló könyvem, amit átolvastam mikor vettem.

A kérdéseket ide várjuk:

info@anipalace.hu

9. NEMZETKÖZI KÉPREGÉNYFESTIVÁL

A 9. Budapesti Nemzetközi Képregényfesztivál kiemelt témája az olasz képregény. Az év

AKTUÁLIS

Letöltés

ÜDVÖZL

ONLINE

Vendég

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Mi a kedvenc filmed (nem csak ázsiai)?

NewPlayer: Na ez egy nagyon jó kérdés, mert nekem ilyen nagy kedvenceim nincsenek. Nagyon nehéz lenne választanom egyet, mert igazából, amit megnézek, azt azért nézem meg, mert tetszik. Ha nem tetszene, akkor nem nézném...

Olyan nagyon kiemelten kedvencek nem igazán vannak filmek területén, inkább azt mondanám, hogy egy jó kis Jackie Chan film szinte bármikor jöhet. Szerencsémre lehet nem csak ázsiából választani, így még a Bud Spencer és Terence Hill párost és az ő műveiket emelném ki.

Catrin: Az én válaszom sem lesz valami változatos. Nincs kedvencem, nagyon sok filmet szeretek (párat belőlük már a többiek is leírtak) és bármit képes vagyok végig nézni (ez persze azt jelenti, hogy sok vacokot is láttam már). Szóval nem kezdek bele a sok cím és műfaj felsorolásába. Talán a *Mátrix* trilógia volt az, amiért anno eléggé rajongtam, de most inkább mondanám egyenrangúnak több más általam kedvelt filmmel.

Strayer8: Kifejezett kedvencem nekem sincs. Általában szeretem a történelmi filmeket, a keleti filmeket, a jó filmeket. Kedveltem a *Gyűrűk Ura* trilógiát, de ha kevésbé népszerű vagy ismert műveket kellene felsorolni, akkor ez lenne a listám: *Baigél* (igen, a magyar sorozat), *Silent Running* (amerikai film a 70-es évekből, az egyetlen film, amiben megszerettem a robotokat), *Az állatfarm* (Orwell regényének angol filmváltozata amiben tényleg állatok szerepelnek és meglepően jóra sikeredett) és *Seabiscuit* (nem emlékszem a magyar címére; igaz történet az amerikai Kincsemről, amiben szépen egybefűzik az akkori kor problémáit, több ember életét, a ló pályafutását és a hullámvölgyeket).

Hírotaka: Társulok a sablon szöveghez. Nincs kedvenc. Több olyan van, amit ha adnak a tévében, akkor szinte mindig megnézem. Ilyen a már említett *Gyűrűk Ura*, vagy az örök Bud Spencer és Terence Hill filmek, amit nem lehet megenni. De nagyon szeretem a *Da Vinci-kódot* és az *Angyalok és Démónok*at. Végezetül pedig az *Utolsó számurajt* említeném, mint általam szeretett film.

Mi a kedvenc könyved (nem csak ázsiai)?

NewPlayer: Még sokat vonatztam Pécs és Kiskunhalas között akkor elolvastam egy pár könyvet, menetközben, de igazából azóta kb. semmit sem. Az akkori időből számomra a legkiemelkedőbbek a *StarCraft* széria könyvei. A *Tűzkeresztségeket* és a *Novát* ezek közül lerakni nem tudtam. Maga a világ is nagyon tetszik nekem, de az írók is nagyon izgalmas történetet hoztak össze.

Magyar viszonylatban pedig, amit magamhoz képest valami eszméletlen gyorsasággal kb. 3 hét alatt olvastam ki (nekem egy könyv általában 1 év...), az *Rejtő Jenőtől Az elveszett cirkáló* volt. Zseniális az a könyv.

Az elmúlt három évben viszont tényleg semmit. Még csak mangát sem olvastam...

Catrin: Hasonlóan a filmes válaszomhoz könyvből sincs kedvencem és nagyon sok műfajjal, témával találkoztam már (plusz sulis szakokból kifolyólag sem kerülhettem el a könyvárdatot). Mostanság nem olvasok annyit, amennyit szeretnék, de egy-egy japán könyv, azért beiktatható (talán a magazinban is írok majd rólu). Tehát sok mindent szeretek, és mivel Strayer megemlítette a *Száz év magány* is, eszembe jutott róla, hogy az, mikor olvastam több okból is kimondottan fontos volt a számomra, vagy a *Monte Cristo grófia* is hasonló volt. De ez csak pár példa a sok közül.

Strayer8: Nehéz a választás, mert azóta olvasok, hogy megismertem a betűket. Alapvetően a történelmi (korhű) regényeket szeretem, de mostanában több jó fantasy is ajánlottak (éppen a *Trónok harcát* olvasom), és életrajzi könyveket, háttérinfókat tartalmazó könyveket is szeretek olvasni. Ha magyar könyv, akkor Kodályt említeném (*Özönvíz*, *Az égő csipkebokor*, *Boldog Margit* és még sokan mások), de az igazi klasszikusokat is szeretem, mint az *Agri csillagok* vagy a *Köszív ember fia*. A külföldiek közül sok művet olvastam Faulknerrel, de a török Pamuktól is több regényt olvastam, a finn Waltaritól, vagy ott van a *Száz év magány*. És most abba is hagyom, különben nem ér véget a felsorolás.

Hírotaka: Nincs nagy történelmem az olvasásban, csak kb. 6-7 éve kezdtem el rendszeresen olvasni. Azóta abszolút kedvenceim Dan Brown könyvei, mindet olvastam, kivéve a *Digitális Erdőt*, aminek épp most tartok a felénél. Nemrégiben pedig az *Assassin's Creed* könyvekre kattantam rá, mint lelkes játékos. Azokat is nagyon szeretem.

Ennyi volt a kérdés részleg e hónapra. A következő számban újabb kérdéseket zaklatjuk a szerkesztőket. Ezért szeretnénk megkérni titeket, olvasókat, hogy írjatok nekünk kérdéseket, hogy mire vagytok kíváncsiak a szerkesztőkkel kapcsolatban, vagy a magazinnal kapcsolatban is szívesen válaszolunk. A kérdés természetesen a kérdező nevével együtt lesz feltüntetve a magazinban. Úgyhogy támadjatok le minket mindenféle kérdéssel, amire az udvari etikett szabályai szerint válaszolni lehet.

Fanservice FACTORY

VIGYÁZAT!

MAGYAR DOUJINSHI, MAGYAR HENTAI!

PROJEKT, A JAPÁNBAN OLY NÉPSZERŰ DOUJINSHI KULTÚRA
MEGHONOSÍTÁSÁRA, KIS HAZÁNKBAN!

A KIADVÁNYOKAT KERESD A NAGYOBB ANIMÉS
RENDEZVÉNYEKEN, VAGY LÁTOGASS EL
A PROJEKT BLOGJÁRA:

<http://fanservicefactory.blogspot.hu/>

Legújabb alkotásom:

DOUJIN
Hentai
18+
CSAK FELNŐTTEKNEK

AniStation a Kötetlen rádióbeszélgetés.

Az AniPalace csapata - Hiko, NP, és Dani -
megmondja a magáét az animékről és
mangákról, meg ami még jön.

Töltsd le az eddigi felvételeket: **Innen**

***Repülj ránk minden
formában!***

anipalace.hu

facebook.com/AniPalace

twitter.com/AniPalace

BAKEMONOGATARI

// Fordította:
Morwen

HITAGI RÁK

001

Senjougahara Hitagit beteges lányként ismerték; ezért nem is meglepő, hogy felmentést kapott testnevelés órák alól. Még a reggeli gyülekezőkön is az árnyékban szokott ülni gyengesége miatt. Bár már három éve a gimnáziumban ugyanazokra az órákra járok, mint ő, még soha nem láttam aktívan mozogni. Gyakran látogatja az orvosi szobát, és a kórházi vizsgálatok miatt vagy későn jön órára, vagy korábban megy el, vagy be se jön. Több osztálytársunk is azzal viccelődik, hogy a kórházban lakik.

Bár beteges, mégsem olyan, mint egy szellem. Mintha olyan vékony lenne, akár egy szál cérna, olyan benyomást keltett, mintha a legfinomabb érintéstől is összetörhetne. Talán emiatt a fiúk az osztályunkban azon viccelődtek, hogy talán valami nagyvállalat örököse. Ez majdnem hihetőnek tűnt. Még szerintem is illene ez Senjougaharához.

A terem sarkában Senjougahara mindig egyedül olvas. Néha egy kemény fedeleles könyvet, de néha azokat az agysorvasztó mangákat. Úgy tűnik, nem nagyon válogat az olvasmányok között. Talán bármit olvas, de az is lehet, hogy figyel a minőségre.

Okos, és a legjobb tanulók között van az osztályban.

Mindig a legjobb tíz között van a vizsgák után kihirdetett listákon minden tantárgyból. Bár merész dolog lenne olyasvalakihez hasonlítani, mint én (aki mindenből rossz, kivéve matekból), de talán az agyunk máshogyan épül fel.

Úgy néz ki, nincsenek barátai.

Egyetlenegy sem.

Soha nem láttam beszélgetni másokkal. Az én szempontomból azzal, hogy könyvet olvas – magával az olvasás aktusával – egy falat von maga köré. Emiatt bár már kicsit több, mint két éve mögöttem ülök, magabiztosan ki tudom jelenteni, hogy egy szót sem váltottam vele. Sajnos. Ami a hangját illeti, csak annyit hallottam tőle hogy „Nem tudom.” a tanárnak adott válaszaiból órán. (Bár nem tudhatom, hogy tudja-e a választ vagy sem, mindig azt mondta, hogy „Nem tudom.”) Az iskolai környezetben megszokott, hogy a barátok nélküli emberek közösséget formáljanak a hozzájuk hasonlókkal (vagyis egy klikket). Valójában én is egy ilyen közösségben voltam tavalyig. Akárhogy is, Senjougahara kivétel a szabály alól. Természetesen nem is zaklatják. Bármilyen történet is, még soha nem láttam, hogy ő lett volna az áldozat. Már-már természetesenek vettem, hogy mindig ott ül abban a sarokban egy könyvet olvasva. Egy falat hozott létre maga körül.

A jelenléte természetes volt.

A hiányzásai megszokottak.

Bár nem számít.

Miután eltöltöttem három évet a gimnáziumban, kétszáz diákkal évfolyamonként elsőtől harmadikig, felsőbb évesekkel, alsóbb évesekkel, osztálytársakkal és az összes tanárral együtt körülbelül összesen ezer emberrel ugyanazon a helyen, elkezdtem gondolkodni, hogy vajon hány embert ismerek személyesen ezek közül. Valószínűleg mindenki lesújtónak találná a választ.

Még ha valami csoda folytán egy osztályban maradhatnál is valakivel három évig, nem hiszem, hogy magányosnak éreznéd magad, amiért nem beszélsz vele. Végül csak egy emlék marad, hogy az illető létezett. Bár nem tudom, mi fog velem történni, miután befejezem a gimnáziumot, valószínűleg semmi okom nem lesz rá, hogy emlékezzek Senjougahara arcára, és nem is leszek képes rá.

De ez nem zavar. Biztos ugyanez a helyzet Senjougaharával. Nem csak vele, biztos mindenkivel ez a helyzet az iskolában. Talán rossz lenne erre úgy gondolni, mintha valami nyomasztó dolog lenne.

Legalábbis én így gondoltam.

De.

Egy bizonyos napon.

Hogy őszinte legyek, épp véget ért egy pokoli tavaszi szünet, harmadikos lettem, és túl voltam egy rémálomba illő Arany Héten¹. Május másodika volt.

Ahogy már kiderülhetett, hajlamos vagyok a figyelmetlenségre, ezért rohantam felfelé a lépcsőn az iskolában. És akkor egy lány zuhant felém az égből...

A lány Senjougahara Hitagi volt.

Bár valószínűleg nem az égből zuhant. Biztosan csak elcsúszott a lépcsőn és hátrafelé esett. Kikerülhettem volna, de úgy döntöttem, hogy elkapom és megtöröm a zuhanását. Jobb döntésnek tűnt, mint kikerülni.

Nem, ez valószínűleg tévedés volt.

Mert...

Mert Senjougahara, akit elkaptam, ezzel megszakítva a zuhanását nagyon, lehetetlenül könnyű volt. Nem viccellek, rejtélyesen, hátborgongatóan könnyű.

Mintha ott sem lenne. Igen. Senjougahara olyan könnyű volt, mintha nem is lett volna súlya.

002

- Senjougahara? - Hanekawa félrebillentette a fejét, nyugtalansággal a tekintetében.

- Mi van Senjougaharával?

- Hát izé... - haboztam. - Csak kíváncsi vagyok.

- Nem mondom.

- Hát például elég furcsa neve van, nem?

¹ Arany Hét: május elsejével kezdődő időszak, melyre több ünnep is esik. Ez számít Japánban a leghosszabb nyaralási időszakknak.

Folytatás a következő oldalon!

- Senjougahara egy helységnevén.²

- Nem arra gondoltam, hanem a keresztnévére.

- Ha nem tévedek, a keresztnéve Hitagi, ugye? Nem olyan furcsa név. Ha jól tudom a közmonika szóhoz van valami köze.³

- Te tényleg mindent tudsz...

- Nem tudok mindent. Csak tudom, amit tudok. - Bár Hanekawa nem tűnt elégedetnek a válaszmommal, nem faggatózott, csak könnyeden megjegyezte: - Ritka, hogy érdeklődsz mások iránt.

Megmondtam neki, hogy semmi köze hozzá.

Hanekawa Tsubasa.

Ő az osztályfelelős.⁴

Körüllengi egy osztályfelelős aurája, szemüveges, követi a szabályokat, mindent komolyan vesz és jól kijön a tanárokkal, azon ritka egyedek közé tartozik, akik csak az animékben és mangákban léteznek manapság.

Égész életében osztályfelelős volt és a kisugárzása azt sugallja, az is marad egész életében, sőt, ő az osztályfelelősök osztályfelelőse. Azt pletykálják, hogy talán egy isten választotta ki, hogy osztályfelelős legyen (igazából csak én gondolom így).

Az első és a második tanévben más osztályban voltunk, csak a harmadik évben kerültünk egy osztályba. De már korábban is hallottam Hanekawáról. Adott tény volt számomra a létezése; ha Senjougahara osztályfelelős volt minden évben, Hanekawa az iskola legjobb tanulója. Szintiszta ötös mind az öt-hat közszereti tantárgyból olyan könnyedén, mintha csak egy séta lenne a parkban, szinte emberfeletti tudása még ma is lenyűgöz. A félévi vizsgákon a második évben a testnevelést és a vizuális kultúrát is beleértve csak egyetlen hibát vétett egy beugratós kérdésnél történelemből. Olyan híres volt, hogy még ha nem is akartam volna, akkor is hallok róla.

Es...

Sajnos, vagyis talán mégis inkább jó dolog, de akkor is zavaró. Hanekawa egy kedves ember, tördök másokkal. És tényleg sajnálatos, hogy emellett elég macacs is. Annyira komolyan veszi a dolgokat, hogy ha eldöntötte, mit akar tenni, semmivel sem lehet eltántorítani. A tavaszi szünetben pusztán egy ártatlanság miatt, aminek már vége kellett volna legyen, bár nem tudta, hogy egy osztályba fogunk kerülni vagy sem, azt mondta:

- Segíteni fogok neked megváltozni.

² Egy mitikus csatamező neve, ahol a Nantai-hegy és az Akagi-hegy istene összecsapott.

³ A közmonika kanjival: 土木 (termőföld+fa), a Hitagi név kanjival: 肥田木 (trágya+mező+fa). Ténél jelentésben hasonló, de a Bakemonogatari-ban minden szereplő neve hiraganával van írva, ezért nincs külön jelentésük, csak sima személynevek.

⁴ Japánul iinchou, nálunk nem létező iskolai tiszttség. Képviseli az osztályt a hivatalos gyűléseken, segít a névsorolvasásban és iskolai rendezvények szervezésében és lebonyolításában, valamint egyéb adminisztratív és hivatalos feladatokat bízna rá a tanárok. A sztereotípiá szerinti jó tanuló, rendszerető lányok töltik be a tisztseget.

Egy olyan embernek, mint én, aki nem bajkeverő és nem is problémás gyerek, hanem inkább csak egy disz az osztályteremben, ez a kijelentése sokkal volt. Bárhogy is próbáltam lebeszélni, rákényszerítet, hogy a helyettese legyek.

Ez az oka, hogy ma, május 8-án mindketten bent maradtunk órák után, hogy megtervezzük a kulturális fesztivált⁵, ami június közepén lesz.

- Lehet, hogy ez egy kulturális fesztivál, de mi már harmadikosok vagyunk. Nem engedhetünk meg magunknak semmi nagyszabásút, mert közel lesznek a vizsgák - mondta Hanekawa.

Ahogy az elvárható az osztályfelelősök osztályfelelőségétől, fontosabbnak tartja a vizsgákat a kulturális fesztiválknál.

- Ahelyett, hogy felmérések készítésével pazarolnánk az időnket, mi lenne ha kitalálnánk néhány ötletet, és aztán az osztály szavazhatna róla?

- Jól hangzik, elég demokratikus.

- Már megint olyan negatívnak tűnsz. Mintha vesztettél volna.

- Nem is vesztettem. Ne használ ki a gyenge pontjaimat.

- Szóval akkor csak példaként Aragi, ti mit csináltatok a kulturális fesztiválokra az előző két évben?

- Kísértházat és kávéházat.

- Értem... elég átlagos. Túl átlagos. Talán hétköznapiak is nevezhetnének.

- Azt hiszem.

- A hétköznapi talán megfelel.

- Ne mondd ezt.

- Hahaha.

- A legtöbb stand hétköznapi lesz, de mi a rossz ebben? Nem csak a vendégeket kell szórakoztatnunk, de nekünk is jól kell éreznünk magunkat... Erről jut eszembe, Senjougahara - ő nem vesz részt kulturális fesztiválokra, ugye?

Tavaly legalábbis nem - és azelőtt sem.

De ez nem csak a kulturális fesztiválokra igaz. Senjougahara valószínűleg semmiben nem vesz részt a rendes órákon kívül. A sportnapok érthetőek, de még az osztálykirándulásokon se vesz részt és táborba sem megy. Azzal a kifogással, hogy az orvosa megtiltotta vagy valami ilyesmi. Bár ha így belegondolok, ez furcsa. A testnevelés még érthető, de hogy semmi fizikai erőfeszítést ne végezhesen...

De mi van ha...

Mi van, ha tévedtem.

Mi van, ha Senjougaharának nincs súlya.

A rendes órákon kívül, mikor sok emberrel van körülveve, mint a tornaórákon is, nagyobb rá az esély, hogy hozzáérnek, és emiatt nyilván nem tud részt venni ezeken.

- Nagyon érdekel Senjougahara?

- Nem igazán.

⁵ Minden évben megtartott rendezvény a japán iskolákban. Minden osztály készülni szokott valami kis műsorral, programmal, amivel a többieket szórakoztathatja. Ezeken a napokon az iskolákba szabad a bejárás a szülők és más iskolák diákjai számára is.

Folytatás a következő oldalon!

- A férfiaknak a gyenge, beteges lányok tetszenek. Ez elég perverz - cukkolt Hanekawa.

Egy kivételesen kellemes helyzet volt.

- Beteges...

Talán nevezhetjük betegesnek.

De vajon ez betegségnek számít?

Tényleg le lehet ezt írni betegségnévként?

Érthető, hogy betegségtől az ember lefogja, de ez túlmeleg egy betegség szintjén.

A legfelső emeletről, mintha csak táncolna, egy karcsú lány leesett. Ez olyan helyzet volt, amiben az, aki el akarja kapni mindenképpen megsérült volna.

Ennek ellenére nem éreztem becsapódást.

- Nem kellene többet tudnod Senjougaráról nálam? Végül is te voltál vele egy osztályban három évig.

- Ez igaz, de a lányok többet tudnak egymásról.

- Nem is tudom...

Cinikus nevetés.

- Ha egy lánynak gondolj, nem beszél róla fiúknak, nem igaz?

- Ez igaz.

Persze, hogy igaz.

- Éppen ezért... vedd úgy, hogy helyettesként kérdezem az osztályfelelőstől. Milyen ember Senjougarára?

- Nos.

Hanekawa, aki eddig meg sem állt az írásban, miközben beszéltünk (leírta, kitörölte és újra leírta a „kisértékház” és „kávéház” szavakat az „ötletek a kulturális fesztiválra” elnevezésű listán), megállt és összefonta a karjait.

- Senjougarára, nos, a vezetékneve alapján elsőre veszélyesnek tűnhet, de valójában egy mindiadig problémák nélküli. Okos és nem bújik ki a takarítás alól.⁶

- Gondoltam. De ezeket már eddig is tudtam. Olyasmik érdekelnének, amiket nem tudok.

- De még csak egy hónapja vagyunk egy osztályban. Nyilván rengeteg dolog van, amit nem tudhatok. És ott volt az Arany Hét is.

- Ó igen, az Arany Hét.

- Történt valami az Arany Hétben?

- Nem, semmi, kérlek folytasd.

- Ja igen. Senjougarára nem valami beszédes, és nincsenek barátai sem. Bár próbáltam közeledni hozzá, olyan érzést kelt, mintha egy falat épített volna maga köré...

- ...

Ahogy sejtettem, keresztül lát mindenkin.

Persze vártam is ezt a választ a kérdésekre.

- Ez... elég nehéz dolog - mondta Hanekawa.

Egyfajta baljós szimpátiával.

⁶ Japán iskolákban a diákok takarítják az osztálytermüket órák után, erre minden héten másokat jelölnek ki az osztályból.

- Talán a betegsége miatt, gondolom. Középiskolában aktívabb volt és vidámabb.
- Középiskola alatt azt érted... Hanekawa, te egy középiskolába jártál Senjougarával?
- Hmm? Hát nem emiatt kérdezte? - Meglepettnék tűnik. - Mindketten a Kiyokaze Középiskolába jártunk. Bár más osztályban voltunk, Senjougarára híres volt.
Úgy érted sokkal inkább, mint te, akartam mondani, de nem tettem. Hanekawa utálta, ha hírességként kezelték. Habár úgy gondolom, lehetne magabiztosabb, ő úgy gondolta magára, mint „egy normális lányra, akinek az egyetlen kitűnő erőnye a szorgalma”. Számára a tanulás olyasmí, amire bárki képes.

- Nagyon szép volt és jó sportoló.

- Jó sportoló...

- Ő volt a futópálya sztárja. Több rekordot is megdöntött, ha jól tudom.

- Futópálya...

Ez azt jelenti...

Nem volt ilyen középiskolában.

Aktív és vidám - ez azt jelenti, hogy közvetlen, ami teljesen elképzelhetetlen, ha Sejougarára nézel; teljesen hihetetlen, ha a mostani Senjougarára nézel.

- Éppen ezért sokat halottam róla.

- Mit hallottál?

- Azt, hogy nagyon előzékeny. Hogy nem kivételez senkivel, mindenkit egyenlőként kezel, és hogy jómódú családból jött. Az apja egyike a vezetőknék egy külföldi vállalatban, egy villában lakik, és bár nagyon gazdag, egyáltalán nem sznob. Főlöttünk áll és még magasabbra tör.

- Olyannak hangzik, mint valami szuper nő.

- Hát valószínűleg van benne valami igazság.

A pletykák csak pletykák.

- Persze ilyesmiket csak akkoriban mondtak.

- Akkoriban.

- Miután bekerültünk a gimnáziumba, hallottam, hogy megbetegedett. Ennek ellenére meglepett, mikor idén egy osztályba kerültünk és találkoztunk. Végül is ő soha nem volt az a típus, aki a sarokban olvasgatna.

Csupán önző feltételezésem voltak, mondta Hanekawa.

Biztosan önző feltételezések voltak.

Az emberek változnak.

Természetes, hogy az emberek más milyenek gimnáziumban, mint középiskolában voltak. Én megváltoztam és Hanekawa is biztosan változott. Ezért érthető, hogy Senjougarára is megváltozott.

Bizonyára megvoltak a saját problémái, és ezért. Meglehetett az oka, hogy eltűnt a vidám Senjougarára.

⁷ A japán iskolarendszerben az első 6 osztály az általános iskola (shougakkou), ezután pedig a középfokú oktatás két 3-3 részes szakaszra oszlik. Az első 7-től 9-ik osztályt tart (chuugaku), majd a második a 10-12 osztályt foglalja magában (koukou). Az érthetőség kedvéért a chuugaku-t középiskolának, a koukou-t gimnáziumnak fordítottam.

Folytatás a következő oldalon!

Biztos elvesztette az életkedvét. Mindenki letört szokott lenni, mikor beteg. Főleg ha korábban vidám volt. Ezért a feltevésemnek helyesnek kell lennie. Ha nem történt volna az meg reggel. Csak ennyit tudok mondani.

- De... igazából nem lenne szabad ilyesmiket mondanom Senjougaharáról.
- Mit?
- A múltbeli énjéhez képest most sokkal szebb.

...

- A létezése olyan... törekennyé vált.

Csend... fején találta a szöveget. Pontosan.

Egy törekény lét.
Nincs... jelenléte.
Mintha egy szellem lenne?
Senjougahara Hitagi.
Egy lány... súly nélkül.
Szóbeszéddek tárgya.
Egy városi legenda.
Pletykák témája.

Minden csak félig igaz.

- Á... eszembe jutott még valami.
- Hmm?
- Oshino hívott.
- Oshino? Miért?
- Valamiért... gondolom szeretné, ha segítenék neki valamiben.
- Értelm - Hanekawa kifejezése kifürkészhetetlen volt.

A hirtelen témaváltás, vagyis inkább a nyilvánvaló törekvés, hogy lezárjam a témát felkelthette a gyanakvását. Az, hogy segítenem kell neki valamiben hirtelen jött ötlet volt. Ezért nem tudok könnyen kezelni okos embereket.

Valószínűleg átlát rajtam.

Felálltam és erőltettem magam, hogy őszintének tűnjek.

- Szóval mennem kell. Rád bízhatom a többi, Hanekawa?
- Ha beleegyezel, hogy pótolni fogod a mai munkát akkor rendben. Nincs sok hátra, úgyhogy mehetsz. Nem lenne jó, ha megváratnád Oshinót.

Hanekawa szíveséget tett nekem.

Úgy tűnik, Oshino nevét használni jó ötlet volt. Oshino segített már mindkettőnkön, és nem akartunk hálátlanok tűnni. Igazából erre is gondoltam, és nem is volt teljesen hazugság, amit mondtam.

- Akkor jó lesz, ha én hozom meg a döntést a kulturális fesztivállal kapcsolatban? Bár a papírokat úgyis együtt kell kitöltenünk később.

- Igen, rád bízom.
- Add át üdvözlétemet Oshinónak.
- Úgy lesz.

És kiléptem a tereméből.

003

Kiléptem a tereméből, fél kézzel becsukva magam mögött az ajtót, és tettem még egy lépést, mikor mögülem...

- Miről beszélél Hanekawával?

Kérdezte egy hang.

Megfordultam.

Miközben fordultam, még mindig nem tudtam megbizonyosodni a mögöttem álló személy kilétéről – egy ismeretlen hang volt. Bár már hallottam korábban... Igen, órák alatt, egy halk hang volt, ami mindig azt mondta „Nem tudom”...

- Ne mozdulj.

Ebből a két szóból rájöttem, hogy Senjougahara volt az.

Amint szemtől szembe álltam vele, azt is észrevettem, hogy egy papírvágó kést tett a számba, mintha direkt ez lett volna a célja, mintha a keresztülvágott volna téren és időn. A papírvágó kés éle.

Az arcom bal oldalát érintette belülről.

- !

- Hadd javítsam ki magam. A 'mozdulhatsz, ha akarsz, de veszélyes lenne' pontosabb felszólítás lenne ebben a helyzetben.

Bár nem hagyta, hogy mozduljak, ez még nem volt erőszak, de már annak a határán állt – a penge csak érintette az arcomat belülről.

Álltam egy helyben, mint egy idióta, nyitott szájjal, reszketve, de egyébként mozdulatlanul.

Arra gondoltam, hogy megijedtem.

Nem a papírvágó késtől.

Hanem Senjougaharától, aki, miközben egy késsel fenyegetett, hidegen, érzéketlenül bámult rám. Volt már...

Láttam már valaha ilyen veszélyes arckifejezéssel?

Most már biztos vagyok benne.

Senjougahara szeméből már biztos vagyok benne, hogy bár még nem vágott meg, a számat nem a papírvágó kés tompa oldala érinti belülről.

- A kíváncsiságod akár egy csótányé – beleásod magad mások titkaiba. Kibíráhatatlanul irritáló. A gyenge pontomra tapintottál, te szánalmas kis izeltlábú.

- H-hé...

- Mi azt a jobb orcád magányosnak érzi magát? Hamarabb is szólhattál volna.

Senjougahara felemelte a bal kezét.

Olyan gyorsan, mintha csak fel akarna pofozni. Felkészültem rá, de nem éreztem semmit. Nem, valami mégis történt.

Egy tűzőgépet tartott a bal kezében.

Mielőtt még felismertem volna a tárgyat, már be is helyezte a számba. Persze nem tette be az egészét a számba, csak úgy tartotta, mintha használni akarná a tűzőgépet a számon – mintha valamit hozzá akarna tűzni a számhoz belülről.

És finoman lenyomta.

Mintha valamit oda akarna tűzni.

Folytatás a következő oldalon!

...ah.

A nagyobb, nehezebb vége a tűzőgépnak teletöltve hegyes tűzőkapcsokkal a számba hatolt, képtelenné téve a beszédre. Ha csak a kés lett volna, nem tudtam volna megmozdulni, de beszélni még tudtam volna – de most még megszólalni sem mertem. Nem volt mit megfontolni.

Először kinyitotta a számat a papírvágó késsel, aztán jött a tűzőgép – olyan szintű előretökéltség volt a tervében, ami már ijesztő.

A legtöbb alkalom, mikor valamit a számba nyomtak akkor volt, mikor fertőzés miatt kezelték a fogamat. Hogy soha ne történhessen hasonló, minden nap fogat mostam és rágóztam, hogy eltüntessem a kórokozókat. De most egy hasonlóan rossz helyzetben találtam magam... csakhogy ezúttal nem volt olyan rágóm, amivel megszabadulhattam volna egy tűzőgéptől. Vagy egy késről.

Micsoda módszer egy ember ártalmatlanná tételére.

Egy szempillantás alatt teljesen csapdába estem.

Egy gimnázium folyosóján egy annyira abszurd helyzetbe kerültem, hogy lehetetlennek tűnt elképzelni, hogy a fal másik oldalán Hanekawa éppen az osztályunk kulturális fesztiválon tartott programjáról dönt.

Hanekawa...

Mit értesz az alatt, hogy „a vezetékneve alapján veszélyesnek tűnhet”?

Nagyon is veszélyes.

Furcsa, hogy Hanekawa rosszul ítélte meg.

– Miután kikérdezted Hanekawát az életéről a középiskolában, tovább akarsz menni Hoshina tanár úrhoz? Vagy kihagyod az osztályfőnököt és rögtön doktor Harukamihoz mész, az iskolaorvoshoz?

– ... Nem tudtam megszólalni.

Nem tudtam, Senjougahara mit gondol mit akartam mondani, de mélyet sóhajtott.

– Micsoda figyelmetlenség. Bár odafigyeltem, mert felfelé mentem a lépcsőn, ez történt. Egy olyan ócska baromság, amit mindenhol elsűtnék.

...

Talán a jó természetem miatt nem fűztem hozzá semmit a szóhasználatához, ami a legtöbb jól nevelt lányt zavarba hozta volna.

– Soha nem gondoltam volna, hogy egy banánehéj lesz a lépcsőn.

Az életem egy lány képeiben van, aki elcsúszott egy banánehéj. Egyáltalán mit keresett egy banánehéj a lépcsőn az iskolában?

– Most már rájöttél, ugye? – kérdezte Senjougahara veszélyes pillantásával.

Biztos egy gazdag családból származik.

– Igen, nincs súlyom.

Súlytalan.

– Bár ez nem teljesen így van, teljesen súlytalanok lenni lehetetlen. A magasságom és a testfelépítem alapján körülbelül negyvenvalahány kilónak kellene lennem. Valószínűleg ötven kiló.

A szám bal oldala fájdalmasan megfeszült és a jobb oldala is erősebb nyomás került.

– ...!

– Nem bocsátok meg semmilyen perverz fantáziát. Biztosan elképzeltél meztelenül, ugye?

Bár nagyot tévedett, a megtorlás hatása nem maradt el.

– Negyvenvalahány kiló lehetek – erőteltette. Nem engedett.

– De a súlyom jelenleg öt kilogramm.

Öt kilogramm.

Nem sokkal több, mint egy újszülött súlya.

Egy ötkilós súlyzó képe jelenik meg a fejemben, ami egyáltalán nem tűnt súlytalanak. De hogy öt kiló egy emberi testben oszlik el, a sűrűség – számára biztos olyan érzés lehetett, mintha súlytalan lenne. Könnyű lenne elkapni, ha zuhanna.

– Bár a mérleg szerint öt kiló vagyok, én nem úgy érzem. Nem érzem magam máshogy, mint amikor negyvenvalahány kiló voltam.

Ez azt jelenti, hogy...

Ez azt jelenti, hogy a gravitáció nem hat rá? Súly nélkül, de tömeggel rendelkezik – mivel az embert főleg víz alkotja, amire hat a gravitáció, mint egészre – vagy egyszerűbben fogalmazva, a sűrűsége egy tizede a normálisnak.

Ha a csontok sűrűsége egy tizede a normálisnak, akkor súlyos csonttritkulásban szenvedne. A szervei, az agya nem tudnának rendesen működni.

Szóval ez teljesen lehetetlen.

Nem a számokról van szó.

Ha ilyen könnyű lenne, meghalna.

– Tudom, mit gondolsz.

– ...

– Csak bámulod a melleimet, gusztustalan vagy.

– ...!

Esküszöm nem bámultam!

Úgy látszik, Senjougahara egy elég öntudatos lány. Nem elképzelhetetlen a külseje alapján – csak jó lenne, ha Senjougahara rendelkezne Hanekawa erőneveinek legalább egy ezredével.

– Ezért utálom a közönséges embereket.

Lehetetlennek tűnik, hogy tisztazzam a félreértést kettőnk között – de fontosabb, hogy már azon a véleményem voltam, hogy Senjougahara nem is volt igazából beteg, az egészet csak kitalálta. Öt kilós súlyl nem lehet beteg. Az ereje alapján talán egy földönkívüli egy másik bolygóról, ahol a gravitáció a földi tizszerese, és biztos nagyon jó a sportokban. Pláne, mivel futott. Habár nem tűnik harciasnak a testalkata...

– Azután történt, hogy elballagtam középiskolából, mielőtt gimnazista lettem – mondta Senjougahara.

– Abban a köztes időszakban, mikor nem voltam már középiskolás, de még nem voltam gimnazista sem, bár még nem volt tavaszi szünet, ilyené váltam.

– ...

– Találkoztam – egy rákkal.

Rákkal?

Azt mondta rákkal? Rákkal – mint amiket télen szokunk enni? Páncéllal és tíz lábbal – egy vízi izeltlábúval.

Folytatás a következő oldalon!

- Ellopta a súlyomat.

- ...

- Igazából nem is kell megértened. Zavarna, ha tovább kérdezősködnél, ezért most szólok. Araragi. Araragi, hé Araragi.

Senjougahara a nevetem ismételte.

- Nincs súlyom – nincs tömegem. Semmi, aminek köze lenne a súlyhoz. De egyáltalán nem zavar. Mint Yousuke Rejtélyes Világában. Szereted Takahashi Yousukét? *

- ...

- Egyedül az iskolaorvos tud erről az iskolában, doktor Harukami. Jelenleg csak doktor Harukami. Sem az igazgató, Yoshiki, sem Shima, sem a higgadt Irinaka. Csak doktor Harukami – és te, Araragi.

- ...

- Tehát mit kellene tennem, hogy megtartsd a titkomat? Mit kellene tennem a saját érdekemben? Azon túl, hogy szétépem a szádat, hogy ne tudj beszélni, mit kellene tennem, hogy rávegyelek, tartsd csukva a szád?

Papírvágó kés.

Tűzőgép.

Ez normális? Milyen erőszakos bánásmód egy osztálytárrsal. Egyáltalán, hogy viselkedhet valaki így? Ha arra gondolok, hogy egy teremben ültem egy ilyen ijesztő emberi lényvel több mint két évig, kiráz a hideg.

- Az orvosok szerint a kórházban az ok ismeretlen – vagyis inkább semmi oka nincs az állapotomnak. Miután kedvükre vizsgálták a testemet, milyen sértő válasz. Mintha már kezdettől fogva tudták volna, hogy semmit se tudnak majd kideríteni - mondta Senjougahara rosszallóan.

- Nem gondolod hogy ez abszurd? Egy teljesen normális, helyes lány voltam a középiskola végéig.

- ...

Hagyjuk figyelmen kívül, hogy helyesnek nevezte magát.

Tényleg volt a kórházban.

Késések, korai távozások, hiányzások.

És – az iskolaorvos.

Vajon ő mit gondolhatott erről.

Olyan helyzetben van, mint én voltam, pont mint én, de én csak a tavaszi szünet két rövid hetében, ő viszont általában.

Mit adott fel?

Miről mondott le?

Elég sok idő eltelte.

- Meg fogsz sajnálni? Milyen kedves tőled.

Mintha csak a fejembe látott volna, gúnyos hangnemben válaszolt. Mintha mocskos lennék.

- De nincs szükségem a sajnálatodra.

* Elsősorban horror mangákat készítő híres mangaka.

- ...

- Amire szükségem van, az a hallgatásod és a közönyöd. Gondolod, hogy képes vagy rá? Megbecsülöd a sértetlen arcodat, ugye?

Senjougahara mosolygott.

- Araragi, ha meg tudod ígérni a hallgatásodat és a közönyödöt, akkor bólints kétszer.

Minden más tettet támadásként fogok értelmezni és ennek megfelelően cselekszem.

Milyen egyoldalú beszélgetés.

Miután nem volt más választásom, bólintottam kétszer.

- Értem.

Senjougahara láthatóan megkönnyebbült a döntésemről. Bár nem hagyott más lehetőséget, bár egyedül ő alkudott, bár a kérésére nem mondhattam nemet – megkönnyebbültnek tűnt, hogy elfogadtam.

- Köszönöm - amint ezt mondta, kivette a számból a papírvágó kést, de nem óvatosan, hanem kínzóan lassan. Eltette a kést.

A következő a tűzőgép volt...

- ... Aúú!?

Katt.

Hihetetlen.

Senjougahara erősen lenyomta a tűzőgépet.

Mielőtt reagálni tudtam volna a fájdalomra, elvette a tűzőgépet.

A földre rogytam.

A számat markoláztam azon az oldalon, ahol belehasított a fájdalom.

- Aúú.

- Nem ordítasz? Bámulatos - mondta Senjougahara érdektelen tekintettel nézve rám.

- Most ennyivel megúsod. Ha gyűlölöd a tehetetlenségedet, akkor nem is lesz olyan nehéz megtartani az egyezségünket.

- ... T-Te...

Katt.

Mielőtt bármit mondhattam volna, Senjougahara lenyomta a tűzőgépet, mintha valamit össze akarna tűzni.

Egy tűzőkapocs hullott ki a szemeim előtt.

Ösztönösen megremegtem.

Feltételes reflex.

Egyetlen próbálkozással – létrehozott egy feltételes reflexet.

- Rendben, Araragi, akkor holnaptól vedd úgy, hogy nem létezek. Számítok rád.

Ezután anélkül, hogy megvárta volna a választomat lement a lépcsőn. Mielőtt feltápáskodhattam volna, már be is fordult a sarkon, eltűnve a látóteremből.

- Micsoda ördögi nőszemély.

Biztosan máshogy épül fel az agyunk.

A történet ellenére a tudatom egy része még mindig nem akarta elhinni, hogy képes ilyesmire. Bár a tény, hogy a tűzőgépet használta a kés helyett reménykedésre adhat okot.

Megdörzsöltem az arcomat, nem a fájdalom miatt, hanem hogy megbizonyosodjak az állapotáról.

- ...

Folytatás a következő oldalon!

Rendben.

Nem lyukasztotta át.

Ezután benyúltam a számba egy ujjal. A bal ujjammal, mert a jobb oldalon volt a seb. Megtapintottam a seb helyét.

A fájdalom nem múlt el, és elég erős volt, hogy meg tudjam találni a tűzőkapcsot – csak egyet találtam. Ahogy gondoltam, csak fenyegetésnek szánta, és ez még mindig békés megoldásnak nevezhető... de igazából ebben is reménykedtem.

Ez van.

Ha nem fúrta át teljesen az arcomat, az azt jelenti, hogy nem hajlott be a kapocs vége... még mindig az eredeti formájában volt, a hegyes végével kifelé. Ez azt jelenti, hogy nem teljes erőből nyomta le a tűzőgöpet.

A hüvelyk- és mutatóujjammal egy rántással kihúztam.

Az éles fájdalom a vér fémes ízével keveredett.

Úgy tűnik, vérezni kezdett a seb.

- Áú...

Rendben.

Ezzel nem lesz gond.

Megnyaltam a két lyukat a szám belsejében, behajtottam a kapocs két végét és az ingem zsebébe tettem. Felvettem a földről a kapcsot, amit Senjougahara leejtett, és azzal is ugyanezt tettem. Veszélyes lenne itt hagyni, valaki cipő nélkül beleléphetne. Hirtelen a kapcsokat olyan veszélyes tárgyakként kezeltem, mintha magnum lövedékek lennének volna.

- Hmm? Miért vagy még mindig itt Araragi? - kérdezte Hanekawa, mikor kijött a tereméből.

Úgy látszik, befejezte a papírmunkát.

Elég sokáig tartott.

Vagy úgy is mondhatnám, jó időzítés.

- Nem kellene sietned Oshinóhoz? - kérdezte Hanekawa.

Mintha nem tudná, mi történt.

A fal másik oldalán volt végig. A fal elég vékony. Ennek ellenére, anélkül, hogy Hanekawa bármit is észrevett volna, sikerült megfenyegetnie. Senjougahara Hitagi rászolgált, hogy rettegjenek tőle.

- Hanekawa... szeretet a banánt?

- Mi? Hát nem mondanám, hogy utálok. Táplálól és ha választani kellene akkor igen, azt hiszem szeretem.

- Bármennyire is szeretet, ne egyél banánt az iskolában!

- Mi?

- Vagy ehetsz, de ha a héját a lépcsőn hagyod, azt soha nem bocsátom meg!

- Te meg miről beszélsz Araragi? - kérdezte Hanekawa értetlenül.

Érthető volt az értetlensége.

- És mi lesz Oshino...

- Épp oda indulok - mondtam.

Ezután ott hagytam Hanekawát és elrohantam.

- Hé Araragi! Nem szabad futni a folyosókon! Szólok a tanárnak! - hallottam magam mögött Hanekawát, de nem törődtem vele.

Futottam.

Akárhogy is, futottam.

Befordulok a sarkon a lépcsőházba.

A negyedikem voltam.

Még nem lehetett túl messze.

Ugrás, lépés, ugrás, leugráltam a lépcsőkön, puhán landolva, mintha csak táncolnék.

A becsapódás érzése a lábamban.

A nehézkedés érzése.

Még ez a becsapódás is...

Senjougahara nem érezheti.

Nincs súlya.

Nincs tömege.

Bizonytalan lépek.

Egy rák.

Egy rákról beszélt.

- Erre – nem, arra.

Nem próbálna elbújni. Nem gondolná, hogy utána rohanok, úgyhogy biztos egyenesen az iskola kapujához tart. Nem jár szakkörökre, tehát azok közé tartozik, akik iskola után rögtön hazamennek. Még ha lenne is valami dolga, az iskolában már semmit nem lehet csinálni. Miután ezt végiggondoltam, lementem a lépcsőn a harmadik és a második emeleten hobbózás nélkül. Nagy ugrásokkal.

És a másodikról az elsőre.

Senjougahara ott volt.

A zajból, amit csaptam, biztos már tudhatta, hogy én jövök, mert bár a háta mögül érkeztem, már felém fordult.

Azzal a fagyos tekintettel nézett rám.

- Lenyűgöző - mondta.

- Nem, tényleg megdöbbentem. Te vagy az első, aki ilyen hamar meggondolja magát Araragi.

- Az első...

Tehát mások is voltak.

Annak ellenére, hogy ennyire vigyázott, hogy ne derüljön ki semmi.

Bár érthető, ha belegondolok, a titka, hogy „súlytalan” könnyen kiderülhet egy egyszerű érintéstől. Annnyira hihetetlennek tűnt.

Azt mondta, hogy eddig.

Talán tényleg ő az ördög.

- Igazából nem számítottam rá, hogy ilyen hamar összeszeded magad. Elvileg mozgásképtelenné kellett volna válnod.

A tapasztalat hangja volt.

Túl ijesztő volt.

- Rendben, értem. Megértelek, Araragi. A szemet szemért hozzáállásod nem jön be nekem. Remélem, felkészültél - mondta Senjougahara, amint kinyújtotta karjait.

- Harcoljunk.

Folytatás a következő oldalon!

A papírvágó késektől kezdve a tűzőgépeken át mindenféle írószer megjelent a kezeiben. Kihegyezett HB ceruzák, körzők, golyóstollak több színben, töltőceruzák, pillanatragasztó, befőttes gumik, gemkapcsok, foltcillok, biztosítótűk, töltőtollak, hibajavító, ollók, ragasztószalag, varrótűk, háromszög vonalzó, harminc centis vonalzó, szögmérők, ragasztó, favéső szerszámok, rajzeszközök, papírnehézekek, tintatartók.

Olyan érzésem volt, hogy már csak azért is üldöznének a jövőben, mert egy osztályban voltam egy ilyen emberrel.

Számomra talán a pillanatragasztó volt a legizgalmasabb.

- ... tévedsz. Nem harcolni akarok.

- Nem? - csodálodtnak tűnt.

De nem engedte le a karjait.

A válogatott fegyvertáron megcsillant a fény.

- Akkor mit akarsz tőlem?

- Ez csak egy lehetőség, de - mondtam -, talán segíthetek rajtad.

- Segíteni rajtam? - érezni lehetett a hangján, milyen nevétségnek tartja az elképzelésemet.

Nem, talán felháborítónak tartja.

- Ne nevetess. Biztos vagyok benne, hogy már mondtam, megvetem azokat, akik sajnálnak. Mégis mit gondolsz, mit tehetsz? Éppen elég lesz, ha befogod a szádát és nem teszel semmit.

- Mindenféle kedvességet a részedről támadásként fogok értelmezni - mondta, ahogy felém lépett.

A habozás hiányát már megszoktam tőle az előbbi találkozásunk során. Egy élmény, amit szívesen feledtem volna.

Éppen ezért.

Éppen ezért anélkül, hogy bármit mondtam volna, az ujjammal szélesre feszítettem a számat és megmutattam belülről.

A jobb ujjammal megmutattam neki a szám jobb oldalát.

Felfedve a belsejét.

- Mi?

Ahogy sejtettem, Senjougahara meglepődött. A fegyverei nagy csörömpöléssel hullottak a földre.

- Te... ez meg hogy... - nem tudta befejezni a kérdését.

Így van.

Egy csepp vér sem volt ott.

A seb, amit Senjougahara ejtett a tűzőgéppel már nyom nélkül begyógyult.

004

Az egész a tavaszi szünet alatt történt. The nature and origin of humanoid intelligence is of a... Megtámadott egy vámpír.

A mobiltelefonok és autók korában, mikor megszokott volt a tengerentúlra menni osztálykirándulásra... elég kinos ezt mondani, de megtámadott egy vámpír.

Lelegzetelátlítóan gyönyörű volt.

Egy gyönyörű szörnyeteg.

Egy nagyon gyönyörű szörnyeteg.

Általában az iskolai egyenruhám gallérija elrejt, de a nyakamon még ott van a harapás nyoma. Talán megnőveszttem a hajam, hogy eltakarja, mielőtt felmelegedek az idő, de emellett - valószínűleg sok történet van, amiben ha megtámad valakit egy vámpír, akkor vámpírráadások, szörnyek megölésére specializálódtak emberek, a keresztény egyház egy különleges szervezete vagy a sajátjukra vadászó vámpírok egy másik csoportja jelenik meg, hogy megmentsék; engem viszont egy arra járó idegen mentett meg.

Ezért tudtam újra emberré válni - nem zavar a napfény, a fészület és a fokhagyma - de maradtak mellékhatások, a testi képességeim jobbak lettek. De testi képességek alatt nem az erőt vagy ügyességet értem, ehelyett az anyagcserém lett gyorsabb; az öngeneráló képességem. Nem tudom mi történt volna, ha a papírvágó kés széttépte seb a számat, de kevesebb mint harminc másodpercbe telt, hogy a tűzőgép ejtette seb begyógyuljon. Ez más élőlényekhez viszonyítva elég gyors.

- Oshino... Oshino?

- Igen. Oshino Meme.

- Szóval Oshino Meme... úgy hangzik, mint egy mangaszereplő neve.

- Ne legyenek előítéleteid. Ő egy harminc feletti férfi.

- Értem. De fiatal korában biztos olyan volt, mint egy manga karaktertípus.

- Ne így ítéld meg az embereket. Egyáltalán tudod mit jelent az, hogy manga karaktertípus?

- Ezek alapvető dolgok - mondta Senjougahara higgadtan.

- Az én karakteremnek az elnevezése 'tsundere' - ha nem tévedek.

...

A személyiséged alapján inkább tundrának mondanám. Fecsegsz.

A Naoetsu Gimnáziumból, ahová Hanekawa, Senjougahara és én járunk, körülbelül húsz perc az út egy felkészítő iskolába, ami a lakónegyeden kívül működött.

Legalábbis a múltban.

Néhány éve a sok híres felkészítő iskola megjelenése következtében ez az iskola bezárt anyagi okok miatt. Mire megismerhettem ezt a négy emeletes épületet, már kísérletesen lerobbant állapotba került, a történetét csak pletykákból lehetett ismerni.

Veszélyes.

Magánterület.

Tilos a belépés.

Bár az épületet drótkerítés vette körül és hirdetőtáblák összevisszasága, rengeteg lyuk volt a kerítésen, ezért könnyű volt ki-be járkalni.

² **Tsundere:** olyan mangákban és animékben előforduló jellemű, aki látszólag goromba, sértő, de valójában csak így titkolja a vonzalmát valaki iránt.

¹⁰ **Gakushuu juku,** olyan japán iskola, amik vizsgákra, felvételihez készítenek fel. Délután és kora este tartják a csoportok óráit.

Folytatás a következő oldalon!

És a romok között élt Oshino.
Itt rendezte be a lakhelyét.

A tavaszi szünettel együtt már egy hónapja élt itt.

- Fáj a fenekem. És összegyűrődött a szoknyám.

- Nem az én hibám.

- Ne gyere a kifogásaiddal. Feldarabolom.

- Mit darabolsz fel?!

- Nem kellene kedvesebbnek lenned velem, ez az első alkalom, hogy másnak a bicikli-jére ülök.

Nem azt mondtad, hogy minden kedvességet támadásként értelmezel?

A szavai és a tettei ellentmondanak egymásnak.

- Rendben, akkor mit kellene tennem?

- Hát kezdenék ideadhatnád a táskádat, hogy párnának használjam.

- Másokra nem is gondolsz, ugye?

- Ki engedte meg, hogy ilyen közvetlen legyél velem? Csak mondtam egy példát.

Mit lehet erre mondani?

Remek kérdés.

- Marie Antoinette valószínűleg sokkal szerényebb és kedvesebb volt nálad.

- Ó a tanítványom.

- És mi van a köztetek eltelt évszázadokkal?!

- Lennél szíves nem félbeszakítani állandóan? Túl barátságosan viselkedsz velem. Idegenek akár azt is hihetnék, hogy osztálytársak vagyunk.

- De hát azok vagyunk!

Mennyire akarja tagadni, hogy bármi köze lenne hozzám?

Ez már túlzásnak tűnt nekem.

- Hát nem kevés türelem kell majd ahhoz, hogy elviseljelek...

- Araragi, ugye tudod, hogy ez a mondat úgy hangzott, mintha velem lenne a probléma, nem veled? - mondta Senjougahara.

- És egyébként hol a táskád? Nem láttam nálad. Nincs táskád?

Erről jut eszembe, még soha nem láttam Senjougaharát bármit is hordozni.

- A könyveket már fejből tudom. Ezért mindent az iskolában hagyok a szekrényemben. Ha az írószereim nálam vannak, nincs szükségem táskára. Még váltás ruhára sincs szükségem a tornaórák miatt.

- Értem.

- Ha nem tartom szabadon a kezeimet, akkor nem tudok harcolni, ha eljön az ideje.

...

Az egész teste egy fegyver.

Egy emberi fegyver.

- Nem tartom jó ötletnek, hogy tisztálkodási szereket tartsak az iskolában, de nem tehetek mást. Nincs kitől kölcsönkérnem, mivel nincsenek barátaim.

- Ne beszélj ilyenről ilyen fesztelenül!

- Mi a baj? Csak személyes higiéniairól van szó, semmi szégyellnivaló nincs ebben. Elhanyagolni meg gusztustalan lenne, nem gondolod?

Igen elhanyagolni se lenne jó.

Az egyéntől függ.

Nem az én dolgom, hogy hozzászóljak.

Ami viszont megragadta a figyelmemet, az az, ahogy a barátok hiányát említette.

- Erről jut eszembe.

Nem mintha annyira izgatott volna, de az előbbi megjegyzés a szoknyájáról eszembe juttatta, hogy Senjougahara mégiscsak egy lány, és nem szeretné bepiszkolni a ruháit. Ezért megpróbáltam egy nagyobb bejáratot találni, és mikor odaértünk felé fordultam.

- Majd én viszem az írószereidet.

- Mi?

- Majd én viszem őket, add ide.

- Mit mondtál?

Olyan arcot vágott, mintha valami lehetetlen dolgot kértem volna tőle. Mintha valami baj lenne a fejemmel.

- Lehet, hogy Oshino furcsa fazon, de megmentette az életemet.

És különben is.

Hanekawát is megmentette.

- Nem szeretném, hogy bármi gond legyen, úgyhogy majd én viszem az írószereidet.

- Nem gondoltam, hogy ezt fogod mondani, amint ideérünk - nézett rám Senjougahara. - Át akarsz verni, ugye?

...

Muszáj így fogalmaznia?

Senjougahara nem mondott semmit, de az arckifejezésén elmélyült gondolkodás és tépelődés tükröződött. Egy lábához közeli pontra bámult a földön, de többször rám vetette a tekintetét.

Már azt hittem, nem fogunk bemenni, mikor kis idő múlva Senjougahara megszólalt.

- Értettem - mintha döntést hozott volna magában.

- Tartsd a kezed.

Ezzel elkezdett hullani a sok írószer, mintha ezer virágszirm lett volna, mintha egy bűvész előadásán lennék és varázslatot látnék. Amikkel a folyosón megfenyegettek, csak a jéghegy csúcsa volt. A zsebei talán négydimenziósak lehetnek. Talán huszoneketedik századi technológia. Lehet, hogy azt mondtam, hogy majd én viszem őket, de a menyiség láttán elkezdtem aggódni, hogy be fog-e férni mind a táskámba.

A kormány elhanyagolhatja a közbiztonságot, hogy szabadon járhatnak ilyen emberek az utcákon.

- Nehogy félreértsd. Csak hogy tudd, ez nem azt jelenti, hogy megbízom benned - mondta Senjougahara, mikor odaadt az összes írószert.

- Mit értesz bizalom alatt...

- Ha azt hiszed, hogy egy elhagyatott helyre hozhatsz, hogy bosszút állj a tűzögéppel ejtett sérülésért, akkor nagy tévedésben vagy.

...

Végül is szerintem is tévedés lenne.

- Ide figyelj. Ha nem telefonálok öt percenként, ötezer szolgám fog a családomra vadászni.

- Nem lesz semmi baj.

- Azt akarod mondani, hogy neked egy perc is elég?

- Te valami kutyának nézel?

Folytatás a következő oldalon!

És különben is, hogy merészeled fenyegetni a családomat.
Felháborító.

Ötezer ember, micsoda átlátszó hazugság.
Mérész húzás valakitől, akinek barátai sincsenek.

- Van két középiskolás húgod, ugye?

...

Tud a családomról.

Még ha hazudott is, ez nem vicces.

Úgy néz ki, miután megmutattam neki a gyógyulóképességet, egyáltalán nem bízik bennem. Ha belegondolok, hogy Oshino azt mondta, a bizalom létfontosságú, nem állnak jól a dolgok.

De nincs mit tenni.

Innentől már ez is Senjougahara problémája lesz.

Én csak mutatom az utat.

A drótkerítés után beléptünk az épületbe. Bár még csak kora este volt, már sötét volt bent. Mivel az épületet már nem használták, a padló egyenetlen volt, könnyen meg lehetett botlani.

Ekkor jöttem rá.

Ha egy üres üdítő doboz leesik, az csak egy üdítő doboz, de Senjougahara számára ez egy tiszser nehezebb üdítő doboz lenne.

Ha mindent az ő szemszögéből veszünk...

Tízszerez gravitáció, egytized gravitáció, a probléma az, hogy nem lehet pontosan meghatározni, mint egy mangában. Az egyszerű megközelítés, miszerint a kisebb súly nagyobb gyorsaságot, ügességet jelent nem helyes. Ráadásul ez egy ismeretlen hely neki. Senjougahara nem tehet róla, hogy olyan, mint egy óvatossá vádál.

Még ha tiszser is gyorsabb, az ereje csak az egytizede a réginek.

Már értem, miért tévovázott annyit az írószerei átadásával.

És hogy miért nem hord magánál táskát.

- Erre.

Kinyújtottam a kezem Senjougahara felé, aki megállt a bejáratnál, megragadtam a csuklóját és mutattam neki az utat. Senjougahara üzött tekintettel reagált hirtelen mozdulatomra és morgott magában valamit, de aztán követett.

- Eszedbe se jsson, hogy megköszönöm.

- Persze, értem.

- Inkább neked kellene megköszönöd.

- Ezt nem értem.

- Végül is direkt úgy terveztem, hogy a seb a szád belsejében legyen, hogy ne látszon.

...

Nem számít, hogy nézzük, ez úgy hangzik mintha a támadód olyasmit mondana: „hogy ne legyen feltűnő, a gyomrodba húzod be az arcod helyett.”

- Ha átlukasztottad volna az arcomat, az is feltűnő lett volna.

- De úgyis vastag a bőröd, szóval gondoltam, hogy rendben lesz.

- Ettől nem vagyok boldog. És mi az, hogy 'gondoltad'?

- A megérzéseim tíz százalékban helyesek.

- Az kevés.

- Hááát... - mondta Senjougahara tartva tölem a távolságot.

- De úgy tűnik felesleges óvatosság volt.

- ... úgy tűnik.

- Sértőnek éreznéd, ha azt mondanám, a halhatatlanság hasznos dolog?

Senjougahara kérdése.

Azt válaszoltam:

- Már nem.

Nem így a tavaszi szünet alatt.

Ha valaki ezt mondta volna nekem... meghalhattam volna. Halálos sértés lehetett volna.

- Mondhatjuk, hogy hasznos. Mondhatjuk azt is, hogy nem hasznos. Ennyi az egész.

- Azt akarod mondani, egyik se? Ezt nehéz megérteni - vont a vállát Senjougahara.

- Ez is olyan, mint hogy a lehetséges veszély veszélyes-e vagy sem.

- A 'lehetséges' a lehetséges veszélyben rendben van, ugye? ¹¹

- Az lenne?

- Akárhogy is, már nem vagyok halhatatlan. Csak egy ember vagyok, aki az átlagnál gyorsabban gyógyul, ez minden.

- Hmm, értem - mondta unottan Senjougahara.

- Pedig kipróbáltam volna mindenféle dolgot rajtad. Milyen kiábrándító.

- Szóval mindenféle furcsa tervet szőttél a megkérdezésem nélkül...

- Micsoda sértő feltételezés. Csak szerettem volna _____ és _____ téged, ez minden.

- Mi az a _____?

- Csak szerettem volna kipróbálni ezt meg azt.

- Magyarázd meg a dőlő betűs részt!

Oshino általában a negyediket volt.

Volt lift, de ahogy várható volt, nem működött. Ezért csak úgy lehetett feljutni, ha a lift tetejére mászva a drótokon kapaszkodtunk fel a negyedikre, vagy a lépcsőn mentünk.

Ákárhogy is néztem, a második megoldás tűnt jobb ötletnek.

Senjougahara kezét fogva megmáztuk a lépcsőket.

- Araragi, még egy dolgot szeretnék mondani.

- Mit?

- A ruhámon keresztül talán nem látszik, de a testem nem éri meg a börtönbüntetést.

...

Senjougahara módfelett gyanakszik rám.

- Nem érted az utalást? Akkor világosabban fogalmazok. Ha felfedez a valódi énedet, levetkőzől és megpróbálsz megerőszkolni, akkor bosszút fogok állni rajtad, ahogy a BL ¹² mangákban szokták.

...

Semmi szégyenérzet nincs benne.

¹¹ *Lehetséges veszély japánul: ourai kikan. Az ourai úgy hangzik, mint az angol all right kifejezés (rendben van), amit egyébként a japánok egy az egyben átvettek, és pl. így jelzik, ha autóval lehet még tolatni.*

¹² *BL: Boys Love. Homoerotikus mangák egyik elnevezése.*

Ez ijesztő.

- Nekem úgy tűnik, de szerintem mások is így gondolhatják, hogy neked üldözési mániád van.

- Van amiről lehet beszélni és van amiről nem.

- Ezzel te is tisztában vagy?

- Viszont ez az Oshino barátod egy elég lerobbant helyen lakik.

- Igen, hát... eléggé furcsa figura.

Még mindig nehezen tudok csak válaszolni Senjougaharának.

- Nem kellett volna előre szólnunk, hogy jövünk – bár ezt már későn mondom – mivel mi kérünk szíveséget?

- Meglepő ilyen ésszerű javaslatot hallani tőled, de sajnos nincs mobiltelefonja.

- Úgy hangzik, mint aki nem fedi fel könnyen a valódi arcát. Elég gyanús. Mit dolgozik?

- Nem ismerem a részleteket, de egyfajta szakértője az olyan eseteknek, mint a miénk.

- Hmm.

Bár a válaszom nem sokat árult el, Senjougahara nem kérdezett tovább. Talán azt gondolja, hogy ilyis találkozni fog vele, úgyhogy felesleges kérdezni. Ésszerű hozzáállásnak tűnt.

- Araragi, látom a jobb kezeden hordod a karórát.

- Hmm? Igen.

- Valami baj van az agyaddal?

- Miért nem azt kérdezted, hogy balkezes vagyok-e?

- Értem. Tehát balkezes vagy?

...

Neki van valami baj az agyával.

A negyedik emelet.

Mivel ez eredetileg egy felkészítő iskola volt, három tanterem van az emeleten – mind egyiknek be van törve az ajtaja, így a folyosóra nyílnak. Benéztem az első terembe, Oshino után kutatva.

- Helló Araragi. Már vártalak.

Oshino Meme ott volt.

Törökülésben ült egy rögtönzött ágyon, ami műanyag szalagokkal összekötött leharcolt asztalokból állt.

Mintha tudta volna, hogy jövök. Már megszoktam – átlát mindenem.

Senjougahara pedig látványosan megrökönyödött. Bár említettem neki, Oshino rendetlen külseje elég mehökkentő lehet egy modern lány divatérzékének. Bárki, aki egy romhalmazon él elég lerongyolódottá válik, de Oshino még nekem is piszkosnak számított. Szóval őszintén megállapíthatjuk, hogy nem volt tiszta. Ezenkívül pedig a pszichedelikus mintázatú hawaii ing volt az utolsó csepp a pohárban.

Mindig megdöbbenett, hogy ez az ember a megmentőm...

Semmiben sem hasonlított Hanekawára.

- Ó látom, ma egy másik lánnyal jöttél. Soha nem látlak kétszer ugyanazzal a lánnyal, ugye? Búszke vagyok rád.

- Hagyd abba, tudod, hogy nem vagyok olyan.

- Hmm, tényleg nem?

Oshino Senjougaharát nézte átható tekintetével.

Mintha mögötte nézett volna valamit.

- Üdvözletem kislány, Oshino a nevem.

- Örülök a találkozásnak. Senjougahara Hitagi.

Legalább a bemutatkozáson túl voltunk.

Legalább nem mondott semmi sértőt. Úgy látszik, tiszteli az idősebbeket.

- Araragi osztálytársa vagyok. Ő beszélt magáról."

- Á, értem - mondta Oshino jelentőségtes hangon.

Lesütve a tekintetét elővette egy cigit és a szájába tette anélkül, hogy meggyújtotta volna. Az ablakok, amik már rég nem funkcionáltak ablakokként, csak üvegszilánkokból álltak, és Oshino elég messze elláthatott rajtuk keresztül.

Hosszú csönd után felém fordult.

- Araragi, szeretem a lányokat, akiknek egyenesre van vágva a frufrujuk?

- Már mondtam, ne tégy úgy, mintha olyan ember lennék. Csak pedofilok izgulnak fel az egyenes frufrutól. Ne keverj össze a te generációddal, akiknek kamaszkorában a Bír-lak¹³ ment a tévében.

- Hát persze - nevetett Oshino.

Senjougahara összevonta a szemöldökét.

Úgy tűnt, zavarja a pedofil szó.

- Szerintem jobb lenne, ha ő mondaná el, de ez a lány...

- Nem vagyok ez a lány - mondta Senjougahara elszántan.

- Akkor mit szeretnél, hogy nevezzelek.

- Senjougahara-sama.¹⁴

...

Ez normális?

... Sen-jou-ga-ha-ra-sa-ma – szótagolva, nem kevés szarkazmussal.

- Nem tetszik ahogy hangsúlyoztad. Mondd rendesen!

- Senjougaharácska.

Az ujjait a szemembe vájta.

- Megvakulhattam volna!

- Te tehetsz róla, mert bunkó voltál.

- Ez a kölcsönösség elve?

- A sértő megjegyzéseim negyven gramm rezet, húsz gramm cinket, tizenöt gramm nikkelt, öt gramm szégyénérzetet és kilencvenhét gramm megvetést tartalmaznak.¹⁵

¹³ Amerikai sorozat (Full House, 1987), melyet Japánban is vetítettek szinkronosan. A sorozatban többek között szerepeltek az Olsen ikrek (Mary-Kate és Ashley Olsen), akik 9 hónapos koruktól voltak a sorozat sztárjai, és végigkövethettük gyerekkorukat egészen 1995-ig.

¹⁴ A -sama tiszteletet kifejező utótag, melyet nevekhez toldanak hozzá.

¹⁵ Utalások a Fullmetal Alchemist című mangára/animére. A kölcsönösség elve (touka koukan) az alkimia egyik alapelve, lényegében azt jelenti, hogy nem lehet a semmiből új dolgokat létrehozni, csak meglévő dolgokat átalakítani.

- Ez nagyrészt megvetés, nem?
- Egyébként a szégyenérzettel csak vicceltem.
- De az a legfontosabb összetevő!
- Elég zavaró vagy. Ha nem veszed halkabba magad, akkor el foglak nevezni 'menstruációs fájdalomnak'.

- Ez úgy hangzik, mint egy öngyilkos szörny neve.
- Mi a problémád? Minden szót meg kell magyaráznom?
- Eközött és a megvetés között azért van különbség!

Senjougahara elégedettnek tűnt ennivel, ezért Oshino felé fordult.

- Szeretnék kérdezni valamit - a hangsúlyozásából inkább úgy tűnt, hogy mindkettőnket kérdez, ahogy a terem sarka felé mutatott.

A sarokban egy fiatal lány - annyira fiatal, hogy még általános iskolának tűnt - ült a földön térdeit átkarolva. Nyolcévesnek nézett ki, egy régi repülő sisakot viselt védőszemüveggel, a bőre fehér volt, a haja szőke.

- Mi az a gyerek?

"Mi" ahelyett hogy "ki", vagyis Senjougahara a kérdésfeltevése alapján jó megfigyelő volt. Még ha nem is Senjougaharáról lenne szó, a legtöbb figyelmes ember észrevette volna, hogy valami nincs rendben a lánnyal, aki Oshinót nézte bizonytalan tekintettel.

- Miatta nem kell aggódnod - mondtam, mielőtt Oshino megszólalhatott volna.

- Csak ott ül, nem fog csinálni semmit - szóval semmi gond. Nincs árnyéka sem alakja. Egy gyerek név nélkül, létezés nélkül.

- Nem, nem, Araragi - szakított félbe Oshino. - Abban igazad van, hogy nincs árnyéka, alakja, sem létezése, de tegnap adtam neki nevet. Szomorú lenne, ha nem kapna nevet.

- Hmm... egy név. Milyen nevet adtál neki?
- Oshino Shinobu.
- Shinobu... hmmm.

Igazi japán név.

Bár nem hiszem, hogy ez számítana.

- A pengében rejlik szív. Jó név, illik hozzá, nem gondolod? A saját vezetéknevemet adtam neki. A Shinobu névben lévő kanji az én nevemben is szerepel. Így három olvasata is van. Ugye milyen stílusos? Nekem tetszik.

- Tényleg olyan fontos ez?
- Pontosabban nem igazán érdekel.

- Elég sokat gondolkodtam rajta, és leszűkítettem a lehetséges nevek körét az Oshino Shinobura és az Oshino Oshinóra, de aztán azt választottam, amelyik jobban hangzik, ahelyett, ami inkább szójáték. Szerintem az osztályfelelős kisasszonynak tetszene a kanji, amit választottam.

- Jól van.

Nem igazán érdekelt.

Bár az Oshino Oshino név szóba se jöhetett.

- Ahogy gondoltam.

Türelmetlenséggel a hangjában Senjougahara még egyszer megkérdezte.

- Micsoda az a gyerek?
- Ahogy mondtam, semmi.

Egy vámpír maradványa.

Egy gyönyörű szörnyeteg kiüresedett héja.

Nem számít, hogyan fogalmazzuk meg. Lényegében semmi köze nem volt Senjougaharához, inkább az én gondom volt. Egy olyan teher, amit hordoznom kell ameddig csak élek.

- Szóval semmi. Rendben.

...

Milyen köszönyös.

- Az anyai nagymamám mondta, hogy nem számít, ha közömbös vagyok, ha közönségesen neveltek fel, akkor rendben van.

- Hogyhogy közönségesen?

Talán inkább azt akarta mondani, hogy tisztességesen.¹⁶

- Mintha a hagyományos helyett hatóságit mondana.

- Térjünk a lényegre.

Senjougahara levette a szemét az ex-vámpírról, a fehér bőrű szőke lányról, Oshino Shinoburól és Oshino Memérre nézett.

- Azt hallottam, tudna nekem segíteni.
- Én? Az lehetetlen - mondta Oshino nevetve.
- Csak te segíthetsz magadon kislány.

...

Hűha.

Senjougahara összevonta a szemöldökét.

Láthatóan gyanakszik.

- A mai napig öt ember mondta nekem pont ugyanezeket a szavakat. Mind csalók voltak. Ön is egy csaló, Oshino?

- Haha. Milyen élénk vagy. Csak nem történt valami jó dolog?

Miért használ szíven provokatív szavakat? Vannak, akiknél működik ez a stílus, mint például Hanekawa, de Senjougaharától nem.

Ő az a típus, aki ezt kihívásnak veszi.

- Jól van, jól van.

Kelletlenül közbeléptem.

Beléptem kettejük közé.

- Ne szakíts félbe. Megöllek.

...

Épp most ez a lány elég közvetlenül arról beszélt, hogy megöl.

Miért vagyok mindig a célkeresztjében?

Akár egy időzített bomba.

Nem tudom, milyen szavakkal lehetne leírni őt.

- Hát akkor... - mondta Oshino elég szórakozottan a korábbi feszültséghez képest.
- Ha nem fejtet ki a helyzetet, akkor nem tudok mit tenni. Nem vagyok jó a gondolatolvasásban. Ha nem beszélsz, nem tudok a dolgok végére járni. Megőrzöm a titkaidat, emiatt ne aggódj.

¹⁶ Lefordíthatatlan közmondás, de lényegében egy szótagot rosszul ejtett.

- ...
 - Jó, előbb én elmondom...
 - Rendben van, Araragi.
 Senjougahara megint félbeszakított.
 - Majd én megteszem.
 - Senjougahara.
 - Képes vagyok rá magamtól is - mondta.

005

Két órával később.
 Senjougahara lakásán voltam, miután Oshinót és Shinobut a romos iskolában hagytam. Senjougahara otthona.

Tamikura-lakótelepnek hívták.

Egy kétemeletes könnyű szerkezetű épület, amit harminc éve építettek. Bádog postaládák az ajtónál. Fürdőszoba és vécé mindegyik lakáshoz járt. Egy hat tatamis szoba¹⁷ egy kis mosdókagylóval. Húsz perc séta a legközelebbi buszmegállóhoz. A bérleti díj harminc és negyvenezer között mozgott a szobától függően (beleértve a lakbért, rezsit, és a közös költséget).

Nem épp az, amire Hanekawa elmondása alapján számítottam. Ez valószínűleg az arcomon is meglátszott. Kérdeztem sem kellett, Senjougahara egyszerűen ezt mondta:

- Az anyám egy szektához csatlakozott.
 Mintha egy mentség lenne.
 Egyértelmű volt, hogy sok mindent elhallgatott.
 - Nemcsak az összes pénzünket adta oda nekik, de nagy adósságokat is felhalmozott.

A házunk is erre ment rá.

- Egy szekta?
 Valószínűleg egy azok közül az új vallások közül.

Mind ugyanarra hajtának.

- Végül tavaly év végén elváltak a szüleim. Engem az apám kapott meg, és azóta itt élünk.

Legalábbis én... az apám éjjel-nappal dolgozik, hogy visszafizesse az adósságokat, amik a nevére kerültek, szóval ritkán van itthon. Kb. olyan, mintha egyedül laknék itt. Ez elég sok szabadsággal jár.

Jól hangzott.
 - De az osztálynaplóban még a régi lakhelyem van megadva. Hanekawa nem tudhatott erről.
 Ööö...

¹⁷ Japánban a szobák területét négyzetméter mellett úgy is mérik, hogy hány tatami borítja a padlót. 1 tatami 1m x 2m, tehát 2 négyzetméternek felel meg.

- Nem kellene megváltoztatnod?
 - Jobb így, hogy a lehetséges ellenségek nem tudják, hol lakok.
 - Szóval mindenki lehetséges ellenség?

Normális esetben ez túlzásnak hangozhatott volna. De ha van egy titkod, amit mindenképpen meg kell őrizned, akkor érthető az elővigyázatosság.

- Senjougahara, mikor az anyád csatlakozott a szektához... neked próbált segíteni?
 - Milyen borzasztó kérdés - mondta nevetve. - Nem tudom. Talán nem.

Borzasztó válasz.

Valószínűleg ezt érdemlem, amiért kérdeztem.

Tényleg tapintatlan kérdés volt. A gondolattól is összeszorul a gyomrom. Nem kellett volna megkérdezni, de mivel megkérdeztem, Senjougaharának igaza volt, hogy letorkolt.

Persze, hogy a családja észreveszi, hogy a lányuk súlytalan lett. Különösen az anya.

A család nem olyan, mint az iskola, ahol megvan a saját kis terünk az asztalunk körül. Ha valami történne az egyetlen lánygyermekkel, észrevennék. És mikor az orvosok nem tudtak segíteni, és a vizsgálatok csak folytatódtak, senki nem hibáztathatta az anyját, hogy máshová fordult segítségért.

Nem, talán mégis hibáztathatnánk.

De ezt nem az én tisztem volt eldönteni.

Nem kellene úgy beszélnem, mintha mindent értenék.

Tehát.

Tehát ott voltam Senjougahara lakásán, Tamikura-lakótelep 201, egy párnán ülve, előttem gőzölgő tea, amit ő adott.

A személyisége alapján azt feltételeztem, hogy kint kell majd megvárnom, de behívott, és teát is főzött nekem. Ez meglepett.

- Meg foglak kínózni.
 - Ööö...
 - Úgy értem, isten hozott.
 - Persze...
 - Nem, azt hiszem, mégis inkább meg foglak kínózni.

- Nekem jobban tetszett az isten hozott. Más nem fogadok el. Nem mindenki tud ilyen gyorsan helyesbíteni. Szép volt Senjougahara.

És mindössze ennyit beszélgettünk. Ezután csak ültém idegesen a helyemen. Nehéz volt beismernem, hogy zavarban voltam, amiért egy lány lakásán vagyok, akit épp csak megismertem. Csak bámulni tudtam a teára.

Senjougahara zuhanyzott.

Megtisztította a testét.

Oshino mondta, hogy zuhanyozzon le hideg vízzel, és öltözzön át – nem kell semmi új ruha vagy ilyesmi, csak legyen tisztá.

Én pedig hazakisértem. A biciklimen utazott az iskolából Oshinóhoz, ezért érthető volt a szerepvállalásom, de Oshino még néhány utasítást is adott.

Körbenéztem a szobában. Elég kopár volt – nehéz elhinni, hogy egy tizenéves lány lakik itt. A fiókos szekrénynek dőltem a hátam mögött.

Oshino diagnózisára gondoltam.

Folytatás a következő oldalon!

Miután Senjougahara elmagyarázta neki az állapotát, Oshino bólintott, a plafont bámulta egy darabig, és végül azt mondta:

- A Teher Rákja.
- És az micsoda? - kérdezte Senjougahara.
- Egy népmese Kjúsú hegyeiből. Néhány helyen a Teher Rákjának hívják, máshol Néhéz Ráknak vagy Holtsúly Ráknak, és néhány helyen akár istennek. Isten és rák nem hangzik annyira másképp. A részletekben eltérések vannak, de mindegyikben megjelenik a motívum, hogy emberek elvesztik a súlyukat. Azok, akik találkoznak velük – és a találkozás rosszul sül el – már nem úgy léteznek, ahogy eddig.
- Megváltoztatja az emberek létezését?

Törékeny leszel.
Kifinomult.
És szebb.

- Néhány esetben az emberek meg is szűnnek létezni. Ha északabbra megyünk az országban, megjelenik a Teher Sziklája, de nem hiszem, hogy köze lenne hozzá. Az egyik egy rák a másik egy szikla.

- Szóval... tényleg egy rák?
- Buta vagy, Araragi - Oshino türelmetlennek tűnt. -, A Miyazaki prefektúráról van szó... talán Oitáról is. Itt nincsenek rákok. Ez csak egy történet. És olyasmikről, amivel ritkán találkozunk, könnyebben találunk ki dolgokat az emberek. Ahogy könnyebben terjednek a pletykák és álhírek is.

- Egyáltalán japán Rákról van szó?
- Talán ettől már amerikai rákot. De többet kellene olvasnod japán történeteket Araragi. Nem ismered A rák és a majom történetét? Oroszországban is van egy történet egy rákról és Kínában is. Japán sem kivétel.

- Ja igen, azt a történetet ismerem. Vagyis hallottam róla. De... miért Miyazaki?
- Kit támadott meg egy vámpír egy kisvárosban? A hely nem nagyon számít. Csak a körülményeknek kell megfelelőnek lenniük.

Bár még Oshino is elismerte, hogy a helyi tényezők szerepet játszottak.

- Igazából nem is kellett ráknak lennie. Lehetett volna nyúl is. Néhány történetben egy gyönyörű nő – persze nem olyan, mint Shinobu, de ilyen történetek léteznek.

- Hmmm... mint a hold mintái.

Máris Shinobunak hívja?

Hirtelen megsajnálta.

Valaha egy legendás vámpír volt...

És most így beszélnek róla.

- De ha azt mondom, egy rákkal találkoztl, akkor tegyük fel, hogy egy rák volt. Úgyis az a leggyakoribb.

- De mi az? - Senjougahara türelmetlen volt. - Nem érdekel, hogy nevezik.
- Dehogynem érdekel. A név minden. Ahogy Araraginak is mondtam, Kjúsú hegyeinben nincsenek rákok. Északra vannak, de nem sok jut el Kjúsúig.

¹⁸ Isten: kami, rák: kani

- Édesvízi rákok azért vannak.

- Talán, de ez nem lényeges.

- Akkor mi a lényeges?

- Hogy nem rákok voltak. Régen istenek voltak – kami nem kani. A teher istenéből rák lett. Bár ez csak az én feltevésem. A legtöbb ember azt gondolná, fordítva történt. Vagy legalábbis feltételeznék, hogy mindkettő jelen volt már a kezdetektől.

- Egyikről se hallottam.

- Dehogynem - mondta Oshino -, Hiszen találkoztál egygel.

Ettől elhallgatott.

- És még mindig veled van.

- Maga látja?

- Nem látok semmit - mondta Oshino kuncogva. Egy rosszul időzített kuncogás, ami rossz hatással volt Senjougaharára.

Ahogy rám is.

Láthatóan ingerelte.

- Nem ez lenne a dolga?

- Ez lenne? A szellemek lényege az, hogy nem lehet látni őket. Sem látni, sem megérteni. Ez a normális.

- Normális, de...

- A kísérteteknek nincs lábuk, a vámpíroknak nincs tükörképük, de nem ez a lényeg, ugye? Az ilyen lényeket nem lehet így körülírni. És erre válaszolj – ha senki nem látja és senki nem érintheti őket... akkor vajon léteznek?

- Vajon... épp most mondta, hogy léteznek!

- Igen. De mivel senki nem láthatja és senki nem érintheti meg őket, ezért tudományos értelemben nem léteznek. Igazából nem számít, hogy valódiak vagy sem.

Ezt akarta mondani.

Senjougahara nem tűnt elégedettnek.

A gondolatmenet logikus volt, de nem tudta elfogadni.

Az ő helyzetében nem.

- Hát kislány, talán balszerencsés vagy, de azért mégiscsak volt egy kis jó szerencséd is.

Araragi nem csak összefutott valamivel, őt megtámadták. Rádásul egy vámpír. Hát van ennél zavarba ejtőbb dolog egy mai ember számára?

Hagyd abba.

Ezt most hagyd abba.

- Jobban jártál, mint ő.

- Miért?

- Mert az istenek mindenhol ott vannak. Mindenhol és sehol. Már azelőtt veled volt, hogy ebbe az állapotba kerültél volna... de azt is mondhatnák, hogy nem volt veled.

- Ez valami zen bölcsesség?

- Sintó. Pontosabban sugendó - mondta Oshino. - Meg kell értened. Nem valami más miatt kerültél ebbe a helyzetbe. Csak megváltozott a nézőpontod.

Mindig ez történt vele.

Majdnem ugyanaz, mint amit az orvosok mondtak, mikor bedobták a tüdőközöt.

- A nézőpontom? Mit akar ezzel mondani?

Folytatás a következő oldalon!

- Azt akarom mondani, hogy ne viselkedj úgy, mint egy áldozat - vigyorgott Oshino hirtelen hévvel a szavaiban.

Ilyen volt velem is.

És Hanekawával is.

Aggódtam amiatt, Senjougahara hogyan fog reagálni, de nem mondott semmit.

Csak elfogadta.

Ez egy kicsit meglepte Oshinót.

- Helyes. Úgy néz ki, nem csak egy önző kislány vagy.

- Miből gondolta, hogy az vagyok?

- Ilyen a legtöbb ember, aki a Teher Rákjával találkozik. Nem olyasmi, amivel csak úgy összefuthatsz, ha akarsz, de nem is ártalmas. Nem mint a vámpírok.

Nem ártalmasak?

Nem ártanak neked... vagyis nem támadnak meg?

- Nem szállnak meg. Csak léteznek. Ha nem akarsz te magad megváltozni, akkor semmi nem változik. Persze nem akarok a magánéletemben turkálni. Végül is nem is akarok segíteni.

Neki kell segítenie saját magát.

Ahogy Oshino mondta.

- Szólj, ha már hallottad ezt. Van egy történet a tengerentúlról. Volt egyszer egy fiatalember. Jó ember volt. Egy nap a fiatalember találkozott egy öregemberrel a faluban. Az öregember megkérdezte a fiatalembert, hogy eladná-e neki az árnyékát.

- Az árnyékát?

- Igen. Az árnyékát, ami a lábaitól nyújtózott ki a földön, mikor a nap rásütött. Tíz garast adott érte az öregember. A fiatalember rögtön belement az üzletbe. Eladta az árnyékát tíz garasért.

... és?

- Te mit tettél volna?

- Nem tudom. Nem tudom, mivel még nem történt ilyesmi velem. Talán eladnám, talán nem. Attól függ, mennyit adnak érte.

- Ez a helyes válasz. Ha megkérdeznék, mi a fontosabb a pénz vagy az életem, akkor... de ez alapvetően egy rossz kérdés. A pénz semmit nem jelent. Elég nagy különbség van egy jen és egy trillió jen között. Az egyik többet ér a másiknál. Az élet többet jelent egyeseknek, mint másoknak. Minden élet egyenlő? Ezt az elképzelést megvetem. Szóval a fiatalember nem gondolta, hogy az árnyéka többet érne tíz garasnál. Miért érne többet? Mégis miről maradnál le az árnyékod nélkül? Milyen gondokat okozhatna a hiánya?

Oshino megborzosongott.

- De miután elvesztette az árnyékát, mindenki a faluban, még a családja is megutálta. Nem tudott kijönni senkivel sem. Az árnyék hiánya... ijesztő. Persze, hogy az volt. Nagyon ijesztő. Az árnyékok is elég ijesztőek tudnak lenni, de ha valakinek nincs, az még ijesztőbb. A hiánya valaminek, amivel rendelkezned kellene. Vagyis a fiatalember eladott valamit, amivel rendelkeznie kellett volna... tíz garasért.

Egy ideig lebegni hagyta ezt a gondolatot.

- A fiatalember próbálta megkeresni az öregembert, hogy visszavásárolja az árnyékát.

De bármerre is járt, bárkit kérdezett, soha nem találta meg az öregembert. Itt a vége, fuss el véle.

- Tehát - kezdte Senjougahara kertelés nélkül - ennek mi a tanulsága?

- Semmi különös. Csak gondoltam, jelenteni fog valamit számodra. A fiatalember eladta az árnyékát, te elvesztetted a súlyodat.

- De én nem adtam el.

- Nem. Nem azt tetted. Elcserélted. A súlyodat elveszíteni nem olyan nagy dolog, mint ha az árnyékodat vesztetted volna el... de sok problémát okozhat a közösségi életben. Ez minden.

- Hogy érti?

- Úgy értem, befejeztem a beszédet - mondta és tapsolt egyet. - Oké. Ha szeretnéd visszakapni a súlyodat, megteszem, amit tudok. Végül is Araragi mutatott be nekem.

- Segít nekem?

- Nem segítek. Csak megteszem, amit tudok - mondta Oshino az órájára pillantva... A bal kezén.

- Még világos van, szóval menj haza. Zuhanyozz le hideg vízzel, és vegyél fel valami tisztát. Nekem is el kell végezni néhány előkészületet. Ha Araragi osztályába jársz, akkor valószínűleg jó diák vagy, ezért megkérdezem... el tudsz jönni otthonról éjszaka?

- Igen, ha a helyzet megkívánja.

- Akkor találkozunk itt, amint éjfél üt az óra.

- Rendben. A tiszta ruha pontosabban mit jelent?

- Nem kell újnak lennie. De nem is az egyenruhád. Azt mindennap hordod.

- És mivel tartozom?

- Hmm?

- Ne játssza a hülyét! Nyilván nem pusztá jó szándékból segít.

- Hmm... Oshino rám pillantott, mintha csak felmérné. - Hát ha ettől jobban érzed magad, akkor legyen mondjuk százezer jen.

- Százezer jen - mondta megerősítésképpen.

- Ha egy gyorsétteremben ledolgozol egy-két hónapot, könnyen megkeresel ennyi pénzt. Így tűnik igazságosnak.

- Jó üzlet az enyémhez képest.

- Jó üzlet? Az osztályfelelős lánytól is százezret kértem.

- Tölem ötmilliót kértél!

- De te vámpír voltál.

- Nem foghatsz mindent a vámpírokra! Nem számít, hogy most épp divatosak.

- Tudsz fizetni? - kérdezte figyelmen kívül hagyva engem.

- Természetesen - mondta. - Bármit is kell tennem érte.

És aztán...

Két órával később a szobájában.

Senjougahara lakása.

Körülnéztem újra.

Százezer jen általában nem tűnhet olyan soknak, de a szoba állapotából ítélve valószínűleg sok lehetett Senjougaharának

Folytatás a következő oldalon!

Egy fiókos szekrény, egy kis asztal, és egy kis könyvespolc. Ahhoz képest, milyen sokat olvas, elég kevés könyv volt a szobájában. A legtöbbet biztos könyvtárakból veszi ki. Mint egy szegény tanuló.

Gondolom, Senjougahara is annak számít.

Azt mondta, ösztöndíjból jár az iskolába.

Oshino azt mondta, Senjougahara szerencsésebb nálam, de ebben kételkedem. Valóban nem volt veszélyben az élete, és kevesebb veszélyes dologgal volt körülvéve – kevés olyan veszélyes dolog van, mint egy vámpír. Már nem is számolom hányszor kívántam, bárcsak meghalnék, és időnként még most is ebbe a hibába esek. Szóval igen.

Senjougahara balszerencséjébe talán egy kis jó szerencse is vegyült. De annak a fényében, ahogy Hanekawa leírta az életét a középiskolában, nehéz így tekinteni rá. Nem volt igazságos összehasonlítás.

Hanekawa... vajon Hanekawa Tsubasa helyzete hogyan esne latba ebben az összehasonlításban?

Egy nő, egy roppantmód különös élménnyel.

Engem egy szörnyeteg támadott meg, Senjougahara egy rákkal találkozott, Hanekawát egy macska szállta meg. Az Arany Hét alatt. Annyira erőteljes élmény volt, hogy úgy éreztem, mintha réges-rég történt volna. Pedig csak pár nappal ezelőtt történt.

Viszont Hanekawa azt állította, semmire nem emlékezik az Arany Hétől. Csak annyit tudott, hogy Oshino segített rajta, szóval tényleg nem sejtethi milyen rosszul álltak a dolgok. De én mindenre emlékszem.

Tiszta káosz volt.

Még azután is, hogy túléltem egy szörnyeteggel való találkozást. Nem gondoltam volna, hogy egy macska jószóbb lehet egy szörnynél.

Ha az életveszély fokát nézzük, Hanekawa esete rosszabb volt, mint Senjougaharáé. De mivel Senjougahara sokkal hosszabb ideig szenvedett, a dolgok nem voltak ilyen egyszerűek.

Az idő számít.

Figyelembe kell venni.

Mennyi időnek kell eltelnie, hogy bármiféle kedvességet támadásnak fogj fel?

A fiatalember, aki eladta az árnyékát.

A lány, aki elvesztette a súlyát.

Nem tudhatom.

Nem is érthetem meg soha.

- Kész vagyok a zuhannyal - mondta Senjougahara, amint kilépett a fürdőszobából.

Meztelenül.

Rémülten hátráltam.

- Menj arrébb. Nem tudok hozzáférni a ruháimhoz.

Senjougahara a fiókos szekrényre mutatott a hátamnál. Úgy tűnt, sokkal jobban zavarja a nedves haja, mint hogy láthatom fedetlenségét.

- Vegyél már fel valamit!

- Úgy terveztem.

- Csak tervezted?!

- Jobban szeretnéd, ha meztelen maradnék?

- Miért nem öltöztél fel eddig?

- Elfelejtettem ruhát vinni magammal a fürdőszobába.

- Akkor tekerj magadra egy törölközőt vagy valamit.

- Az túl közönséges lenne.

Nem gondoltam, hogy ilyen kényes izlése van ilyesmikben.

Világos volt, hogy nem lehet vitázni vele, ezért elhúzódtam az útból és a könyvespolc előtt kuporodtam le, egyenként megszámlálva a könyveket magam előtt. Próbáltam kontrollálni a tekintetemet és a gondolataimat.

Még soha nem láttam meztelen nőt... legalábbis élőben nem.

Nem olyan volt, mint amilyennek elképzeltem. Úgy gondoltam, elég megalapozott elképzeléseim vannak ilyen téren, de egyáltalán nem számítottam rá, hogy ilyen helyzetben szembeszülök először a valósággal... egyszerű nudizmus, tiszta közömbösség formájában.

- Tiszta ruhák... talán a fehér jobb lenne?

- Passz.

- Minden bugyim mintás.

- Nem érdekel!

- Csak a tanácsodat kértem. Nem kell így felkapni a vizet. Komolyan, mintha klimaxos lennél.

Hallottam a fiókot nyílni.

Ruhazörgés.

Ez nem jó.

Beleégett az agyamba. Nem tudom elfelejteni.

- Araragi, csak nem izgultál fel attól, hogy meztelenül láttál?

- Még ha tegyük fel igen, akkor sem az én hibám.

- Merj csak hozzáim érni. Azt hallottam, ha leharapják a nyelvet, az mindig halálos sérelmes.

- Igen, igen, tudom, mennyire véded magadat.

- A te nyelvedet terveztem leharapni.

- Az valóban borzalmas lenne.

Hűha.

Úgy tűnik képtelen a helyzetet az én szemszögemből látni.

Olyan nehéz egy embernek, hogy megértse másokat?

Vagy csak hozzá kellene szoknom az ilyen megnyilvánulásaihoz?

- Nyugi most már megfordulhatsz.

- Oké, helyes.

Megfordultam.

Még mindig fehérneműben volt.

Még zokni sem volt rajta.

- Mit akarsz ezzel elérni?

- Mégis mit gondolsz? Megjutalmazlak a mai segítségéért. Örüljél.

...

Jutalom?

Neveltséges.

Egy bocsánatkérésnek jobban örülnék.

- Örüljél!
- Most meg mérges vagy?
- Úgy illik, hogy kifejezd a véleményedet.
- A véleményemet?

Úgy illik?

Mit kellene mondanom?

Ööö...

- Jó tested van...?
- ...szálmalmas.

Úgy nézett rám, mint ahogy romlott ételre szokás.

Egy kis sajnálattal vegyítve.

- Örökké szűz maradsz.
- Örökké...? Talán a jövőből jöttél?
- Próbálj nem köpködni. A szüzesség fertőző.
- A szüzesség nem betegség!

Ha egyszer elveszted, nem jön vissza.

- Ha már itt tartunk, honnan vetted, hogy szűz vagyok?
- Mert az vagy. Egy gyerek se feküdne le veled.
- Két ellenvetés! Először is nem vagyok pedofil. Másodszor, biztos találnék egyet, ha nagyon keresnék.

- Ha az első igaz, akkor a második nem lehet igaz.

...

Ott a pont.

- De beismerem, kicsit merész kijelentés volt ez tőlem.
- Örülök hogy beismered.
- Ha egy hivatásosnál voltál...
- Rendben, rendben, beismerem! Szűz vagyok!

A legmegalázóbb dolog, amit valaha be kellett ismernem.

Senjougahara elégedettnek tűnt.

- Már az elején ezt kellett volna mondanod. Az életedben rendelkezésedre álló szerencséd felét elhasználtad, szóval maradj csak nyugton és légy hálás.

- Talán titokban sinigami¹⁹ vagy?

Köss szerződést egy sinigamival, és láthatsz egy meztelen lányt.

A legjobb üzel.

- Ne aggódj - mondta. Miközben beszélt, egy fehér blúzt vett elé a fiókból, és felvette a világoskék melltartóra. Értelmetlennek tűnt újra megszámolni a könyveket a polcon, ezért csak néztem. - Nem mondom el Hanekawának, mi történt.

- Hanekawának...?

- Bele vagy zúgva, nem?

- Ez nem igaz.

- Nem? Olyan sokat beszéltek. Ezért is használtam rávezető kérdést.

¹⁹ Halálisten, a japán folklór alakja, látja kinek mennyi idő van hátra a haláláig.

- Ki használna rávezető kérdést a hétköznapiakban?

- Csitt. Azt akarod, hogy kitöröljelek?

- Mégis mekkora hatalmad van?

Kicsit meglepett, hogy Senjougahara ennyire figyelt rá. Abban is kételkedtem, hogy egyáltalán tudja-e, hogy az osztályfelelős helyettese vagyok. Vagy talán csak feltételezte, hogy egy nap az ellenségei leszünk, ezért nyomozott utánunk.

- Igazából nem beszélgetünk, hanem csak ő beszél hozzám.

- Mégis mit gondolsz, ki vagy? Azt akarod sugallni, hogy Hanekawa titokban szerelmes beléd?

- Ez egyáltalán nem igaz - mondtam. - Hanekawa csak... vigyáz rám. Olyan törődő típus. Gondoskodó. Az a vicces elképzelése van, hogy megéri sajnálni a veszteseket. És próbál segíteni nekik.

- Ez tényleg vicces elképzelés - mondta Senjougahara. - A vesztesek azért vesztesek, mert hülyének születtek.

- ... Ezt azért nem mondanám.

- Pedig az arcodra van írva.

- Nem is!

- Gondoltam, hogy ezt fogod mondani, ezért az arcodra írtam egy perccel ezelőtt.

- Ennyire nem lehet előre tervezni!

De tényleg.

Igazából nincs is mit mondanom; Senjougahara biztos megérti Hanekawát, ahogy én is. Az alapján, amit iskola után mondott, Hanekawát egy kicsit foglalkoztatta, mi van Senjougaharával.

De talán csak ennyi az egész.

- Oshino segített Hanekawának is?

- Hmm? Igen.

Senjougahara végzett a blúza begombolásával, és felvett rá egy fehér kardigánt. Láthatóan úgy tervezte, hogy előbb felül öltözik fel, mielőtt alulra bármit felvenne. Gondolom mindenki máshogy szokott öltözködni. Senjougaharát egyáltalán nem zavarta, hogy nézem. Sőt úgy tűnt, direkt előttem akart öltözni.

- Hmm.

- Tehát... azt akarom mondani, megbízhatasz benne. Nem a legkomolyabb ember a világon; helyke és lovagias meg amit láttál, de ért a dolgához. Nem kell aggódnod. Nem is kell hinne nekem. Hanekawának is segített.

- Szóval ezt mondod, Araragi - mondta Senjougahara. - De attól tartok, csak félig bízom meg benne. Már túl sokszor átvérték.

- ...

Őt ember mondta ugyanazt.

Mind hazudtak.

És...

Nem ez tűnt a jéghegy csúcsának.

- Még a kórház is - csak tehetetlenségemben mentem oda. Igazából már rég feladtam.

- Feladtad...?

Mit adott fel?

Miről mondott le?

Folytatás a következő oldalon!

- Ez egy elég furcsa világ, de nincs benne sem Mugen Mamiya, sem Kudan Kumiko.²⁰

...

- A legtöbb, amivel elő tud rukkolni, az Touge Miroku - mondta Senjougahara undorral a hangjában. - Tehát egyszerűen nem vagyok olyan gondatlan, hogy elfogadjam, hogy csak úgy véletlenül csúsztam meg, és hogy az osztálytársamat, aki elkopott történetesen megharapta egy vámpír a tavaszi szünetben, és az ember, aki megmentette véletlenül az osztályfelelősnek is segített, és most épp nekem fog segíteni.

Ezután Senjougahara elkezdte lenvni a kardigánt.

- Végre felöltöztél – most meg újra levetkőzöl?

- Elfelejtettem megszáritani a hajamat.

- Lehet, hogy igazából egy kicsit hülye vagy?

- Hé, ez sértő volt. Megbánhatod az érzéseimet.

A hajszáritója drágának nézett ki.

Úgy látszik, azért mégis foglalkozott a külsejével.

Jobban megnézve még a fehérneműi sem hétköznapi darabok voltak. Furcsa, hogy ami tegnap még a figyelmem középpontjában lett volna, most csak egyszerű ruhadarab a szememben. Gondolatban elmorzsoltam egy könnyecseppet.

- Akkor szórakozott...?

- Nem vagyok az sem.

- Talán. És ha az lennél? - mondtam. - Mi lenne ha szórakozott lennél?

...

- Nem olyan rossz dolog. Nincs miért szégyenkezned. Csak légy határozott, mint most.

- Mint most? - kérdezte Senjougahara zavartan.

Talán észre se vette, milyen furcsán viselkedik.

- Nem rossz dolog...?

- Vagy az?

- Azt hiszem, nem - mondta. Aztán - De talán tényleg rejtegetek valamit.

- Hmm?

- Mindegy.

Mikor a haja megszáradt, letette a hajszáritót, és újra nekilátott öltözködni. Mivel korábban a nedves hajára vette fel őket, a ruhái nedvesek voltak, ezért felakasztotta a blúzt egy vállfára, és elkezdett turkálni a fiókokban.

- A következő életemben - mondta Senjougahara - Kururu törzsőrmester²¹ szeretnék lenni.

...

Nem tűnt ideillő megjegyzésnek, de volt benne valami.

- Tudom, mit akarsz mondani. Nem tűnt ideillőnek a megjegyzésem, és nem érted a választásomat.

- Félíg eltaláltam.

- Gondoltam.

²⁰ Anime szereplők (Mugen Shinshi)

²¹ Anime szereplő (Keroro Gunso)

- Úgy értem, inkább lehetett volna Dororo örveztető.²²

- Az ő traumatikus visszaemlékezései²³ zavaróan könnyen tudnám magamra vonatkoztatni

- Jó, de...

- Csak semmi de. Vagy he?²⁴

- He?

Nem is próbáltam rájönni ezzel mit akart mondani.

Már azt is elfelejtettem, miről beszélünk igazából.

Valószínűleg egyetértett, mivel rögtön témát váltott.

- Kérdezhetek valamit, Araragi? Csak egy semmiség.

- Kérdezz.

- Mit értettél a hold mintái alatt?

- Hmm? Mikor mondtam ezt?

- Korábban. Oshinónak.

- Ööö...

Már emlékszem.

- Igen, Oshino arról beszélt, hogy lehet rák vagy nyúl vagy gyönyörű nő – akkor mondtam. Japánban az emberek többsége azt mondja, hogy a hold úgy néz ki, mintha nyulak mochit²⁵ készítenének rajta, más országokban viszont egy rákot vagy egy női arcot látnak a holdban.

Erről még nem bizonyosodtam meg személyesen, de ezt hallottam. Úgy tűnik, Senjougahara erről még nem hallott.

- Lenyűgöz milyen tájékozott vagy haszontalan információk terén. Életedben először sikerült lenyűgöződnom.

Haszontalan információkkal.

Elég gúnyos dicséret.

Úgy döntöttem, felvágok egy kicsit.

- Elég sokat tudok a csillagászatról és az űrről. Egy ideig nagyon elmélyültem benne.

- Ne próbálj dicsekedni nekem. Keresztül látok rajtad. Valójában semmi mást nem tudsz.

- A szavak fájhatnak, ugye tudod?

- Akkor hívd a szórendőrséget.

...

Még az igazi rendőrök se bírnának vele.

²² ua.

²³ A Keroro Gunso című animében a szereplők időnként olyan állapotba kerülnek (Trauma Switch), amiben hirtelen lehangoltak, depressziósok lesznek. Ez általában képileg is megjelenik fekete aura formájában. Minden szereplőnél más váltja ki ezt az állapotot, Dororónál a gyermekkori megpróbáltatásokra való visszaemlékezés.

²⁴ Itt igazából megint tévesen használt egy japán kifejezést.

²⁵ Rizsből és cukorból készülő japán édesség.

- Sok mindent tudok! Például, ööö, tudod miért gondolják, hogy nyulak vannak a holdon?

- Nincsenek nyulak a holdon, Araragi. Már gimnáziumba jársz, tisztában lehetnél ilyen dolgokkal.

- De azt mondják, vannak.

Várjunk csak, tényleg?

Csak mondták, hogy vannak?

Összeavartam.

- Egyszer volt egy isten, vagy Buddha, vagy valami ilyesmi, mindegy. Szóval volt egy isten, és egy nyúl feláldozta magát az istennek úgy, hogy a tűzbe ugrott és elégett. Az istent ez annyira meghatotta, hogy feltette a nyulat a holdra, hogy soha ne felejtse el az áldozatát.

Igazából ezt a történetet a tévében hallottam, mikor még kicsi voltam, és nem is nagyon emlékeztem már rá, tehát nem voltak olyan kimerítő ismereteim ezzel kapcsolatban.

- Milyen szálnalmas isten. A boldondját járatta szegény nyúlal.

- Igazából nem ez a történet lényege.

- És a nyúl is – egyértelmű, hogy nyalizni próbált az istennek, ezért áldozta fel magát.

A kis szemét intrikus.

- Tényleg nem ez a lényege.

- Mindegy, igazából nem is értem - hagyta ennyiben és megint levette a ruháit.

- Oké, most már csak direkt mutogatni akarsz a testedet.

- Nincs mit mutogatni a testemen. Csak kifordítva vettem fel.

- Az nem semmi.

- Beismerem, nem vagyok olyan jó az öltözködésben.

- Olyan vagy, mint egy gyerek.

- Nem. Nehezek.

- Ööö...

Erre nem gondoltam.

Ha a cipőj nehezek, akkor a ruhái is.

Tízszer nehezebb ruhákkal lehetnek gondok.

Elszégyltem magamat.

Felelőtlen megjegyzés volt a részemről, figyelmetlen voltam.

- Elég fárasztó tud lenni, és soha nem szokom meg. Te viszont tanultabb vagy, mint gondoltam, Araragi. Engedd meg, hogy kifejezzem mérsékelt meglepődésemet. Talán van valami kis agy a koponyádban.

- Persze, hogy van.

- Persze...? Az, hogy a te fajtád koponyájában agy is van, az szinte már csoda.

- Most csak sértegetni akarsz.

- Dehogy is, csak őszinte vagyok.

- Legalább egy ember ebben a szobában megérdemelne a halált.

...? Hoshina tanár úr nincs itt.

- Csak nem a szeretett osztályfőnökünk halálát kívánod?

- A rákkal nem ugyanez a helyzet?

- Hogy?

- Egy rák is a tűzre dobta magát, mint a nyúl?

- Ja, nem, nem ismerem a rák történetét. De biztos van egy. Még soha nem gondolkoztam rajta. Talán mert a Holdnak tengerei vannak?

- A Holdnak nincsenek tengerei. És már azt hitted valami okosat mondtál.

- Mi? Nincsenek? De...

- Az asztronómiai ismereteid lenyűgözőek. Csak tengerekről elnevezett síkságok.

- Ó.

Hmm.

Úgy látszik, nem versenyezhetek okos emberekkel.

- Íme feltárult az igazság, Araragi. Hanyagság volt a részemről azt hinni, hogy butaságon kívül bármit is remélhetek tőled.

- Te tényleg azt hiszed, hogy egy idióta vagyok, ugye?

- Ezt meg honnan tudod?

- És még meg is lepódsz?!

Azt hiszi, nem tűnt fel?

Tényleg?

- Ez mind az én hibám. Miattam jöttél rá, milyen borzalmas képességei vannak a kis agyadnak. Felelősnek érzem magam.

- Várjunk csak, tényleg olyan menthetetlenül buta lennék?

- Ne aggódj. Nem az osztályzatai alapján ítélem meg az embereket.

- Engem már el is ítélte!

- Próbálj nem köpködni. A rossz jegyeid fertőzőek.

- Ugyanabba az iskolába járunk...

- De vajon mindketten el is fogjuk végezni?

- Ööö...

Ez tényleg kétséges volt.

- Én tovább megyek főiskolára. Te megbuksz.

- Már harmadikos vagyok! Csak ezt az évet kell kijárnom.

- Mégis hamarosan könyörögni fogsz, hogy megbukhass, patakod könnyekkel orcádon.

- Még soha nem hallottam ezt a kifejezést mangákön kívül.

- Hasonlítsuk össze az átlagunkat. Az enyém 74.

- Ööö...

Már nyert.

- Csak 46.

- Az kerekítve 0.

- Mi? Nem, a hatot felfelé... várjunk csak, te a tízéseket kerekítetted! Mit műveltél az átlagommal?!

Majdnem harminc ponttal megvert, de azért még kínoz.

- Nem érezném győzelemnek, ha nem legalább 100 pont az előnyöm.

- A tízedet is a tízessekkel kerekítetted?

Kegyetlen.

- Rendben, akkor mostantól maradj legalább 20000 kilométer távolságra tőlem.

- Számtól a Földről?!

- Egyáltalán megette a nyulat az az isten?

Folytatás a következő oldalon!

- Hmm? Ja, vissza a történethez. Hogy megette-e? Ha ez lenne a történetben, az elég rémes lenne.

- Már így is az.
- Nem tudom. Nem emlékszel, buta vagyok.
- Ne duzzogj. Elveszed a jó kedvemet.
- Semmi sajnálat nincs benned, ugye?
- A sajnálat nem hoz békét a Földnek.

- Ha akár csak egyetlen lelken is segíteni tudsz, nem kell rögtön globálisan gondolkodni. Csak segíts azokon, akik a közelben vannak. Szerintem képes lennél rá.

- Oké, kész vagyok.

Senjougahara most egy fehér felsőt, egy fehér kabátot és egy fehér szoknyát viselt.

- Ha minden rendben megy, mindenképpen menjünk el rákot enni Hokkaidóban
- Nem kell ahhoz Hokkaidóba mennünk, hogy rákot együnk, és különben se most van a szajnya. De ha te akarsz, akkor csak menj.

- Te is jössz.

- Én? Miért?

- Hát nem tudtad? - kérdezte Senjougahara mosolyogva. - A rák nagyon finom.

006

Egy egyszerű kisvárosban éltünk.

Este elég sötét volt. Koromsötét. Az elhagyott épületen belül ugyanolyan sötét volt, mint kívül.

Itt nőttek fel, ezért ez a sötétség nem tűnt olyan furcsának, vagy rejtélyesnek – valójában számomra ez volt a normális, a természetes – de Oshino, aki sok helyen megfordult már, azt mondta, hogy általában az ellentmondásosság az oka sok problémának.

Jó dolog, ha valaki ilyen könnyen a dolgok mélyére lát.

Legalábbis szerinte.

Akárhogy is...

Épp éjfél volt.

Senjougahara és én visszabicikliztünk a felkészítő iskolába. Hozott magával otthonról egy párnát, és a biciklim hátuljára tette, ahol ült.

Nem ettünk semmit és éhesek voltunk.

A szokásos helyen parkoltam le a biciklit, és bebújtunk a kerítésen tátongó résen.

Oshino várt ránk az ajtóban.

Mintha végig ott állt volna.

... hmm?

Oshino ruhái meglepték Senjougaharát.

Fehér papi ruha volt rajta - egy jöve. Még a haját is megfésülte; teljesen más embernek nézett ki. Egyáltalán nem látszott ápolatlannak.

A ruha teszi az embert.

Miért nézett ki így mégis furcsábbnak?

- Oshino, maga pap?

- Nem, dehogyan - mondta. - Nem pap és nem is szerzetes. Elvégeztem az iskolát hozzá, de soha nem szereztem állást. Bonyolult.

- Bonyolult?

- Személyes okokból. Igazából belefáradtam. A ruhának ugyanaz a funkciója, mint tiéteknek. Csak nem volt nálam semmi más tiszta ruha. Egy istennel fogunk találkozni, ezért rendbe kellett szednem magam, ahogy nektek is. Megteremteni a megfelelő légkört. A légkör fontos. Mikor Araragival harcoltam, az egyik kezemben egy fészelt volt, a nyakamban egy fűző fokhagyma, és még szentelt víz is volt nálam. Illett a helyzethez. Lehet, hogy nem értek annyira a szertartásrendhez, de tudom, mit csinálok. Nem fogok bittel salapálni és sőt szórni a fejetekre.

- Rendben - mondta Senjougahara.

Valóban meglepő volt így látni Oshinót, de Senjougahara reakciója valahogy rossz volt. Vajon miért?

- Szép tisztának nézel ki. Jó. Csak a biztonság kedvéért megkérdezem, ugye nincs rajtad smink?

- Rossz ötletnek tartottam, ezért nincs.

- Helyes. Jó döntés volt. Te is lezuhanyoztál Araragi?

- Igen. Semmi gond.

Szükséges lépés volt, ha én is jelen akartam lenni az eseményeknél. Nem említettem meg, hogy Senjougahara megpróbált meglesni zuhanyzás közben.

- Mégis ugyanúgy nézel ki.

- Igen, igen.

Mivel csak megfigyelő voltam, nem váltottam ruhát. Persze, hogy ugyanúgy néztem ki.

- Na essünk túl rajta. Előkészíttem egy kis helyet az emeleten.

- Egy helyet?

- Igen.

Oshino alakját elnyelte a benti sötétség. Még a fehér ruhája is rögtön eltűnt. Újra megfogtam Senjougahara kezét és utána vezettem.

- Essünk túl rajta? Mintha nem vennéd komolyan - mondtam.

- Ezt meg hogy érted? Két fiatal idehívtam az éjszaka közepén erre az elhagyott helyre. Az én felelősségem, hogy mihamarabb biztonságban hazaérjete.

- Csak arra gondoltam, vajon tényleg olyan könnyű lesz-e seggbe rúgni ezt a rákot.

- Milyen erősakos feltevés, Araragi. Csak nem történt valami jó dolog? - mondta Oshino anélkül, hogy hátrapillantott volna.

- Nem az a helyzet, mint veled és Shinobuval, vagy az osztályfelelős lánnyal és a szexi macskával. És ne feledd, pacifista vagyok. Normális esetben mindenképpen kerülöm az erőszakot. Te és az osztályfelelős lány rosszindulatú támadás célpontjai voltatok, de a rákkal nem ez a helyzet.

- Nem?

Ha van áldozat, akkor nem feltételezhetünk támadást is?

- Ahogy mondtam, egy istennel van dolgunk. Az istenek csak vannak. Nem tesznek semmit. Csak léteznek. Olyan természetesen, ahogy te hazamész iskola után. A lány hibája, hogy ez történt vele.

Semmi ártalom. Semmi támadás.

Folytatás a következő oldalon!

Semmi megszállás.

Azt mondani, hogy az ő hibájából történt ez vele, nem a legszebb megfogalmazás, de Senjougahara nem mondott semmit. Talán megértette, vagy felkészült, hogy bármit el fog tűrni, amit Oshino mond neki, ha cserébe segít.

- Tehát nem üzzük el vagy rúgjuk seggbe, Araragi. Az ilyesmit verd ki a fejedből. Csak kérünk tőle egy szívességet. A kegelymért kérjük.

- Kérjük...?

- Igen.

- És csak úgy bele fog egyezni? Csak úgy visszaadja majd Senjougahara súlyát?

- Azt nem tudom biztosan, de valószínűleg. Nem csak betévedünk egy szentélybe újévkor. Nem olyan érzéketlenek, hogy figyelmen kívül hagyjanak egy őszinte kívánságot. Az istenek mindig a nagyobb képet nézik. A japán istenek pláne el vannak szálva maguktól. Az emberiséggel, mint egészszel törődnek, de az egyénnel? Az egyént nem igazán veszik észre. Egyáltalán nem számítunk nekik. Nem tudnak megkülönböztetni engem Shinobutól. Kor, nem, súly – ezek nem számítanak nekik. Csak emberek vagyunk. Mind ugyanolyanok számukra.

Ugyanolyanok.

Nem hasonlóak. Ugyanolyanok.

- Hmm. Tehát nem átokról van szó.

- Szóval - mondta Senjougahara, mintha próbált volna erőt gyűjteni, hogy megszólaljon. - A rák... a közelben van?

- Igen. Közél, közel mindenhez. De hogy ide jöjjön, meg kell tennünk néhány dolgot.

Elértük a harmadik emeletet.

Aztán bementünk az egyik tanterembe.

Az egész emeletet sántó kötelek díszítették. Minden asztalt és széket eltávolítottak, és a tábla előtt egy oltár állt. És egy áldozat is az oltáron. Nem úgy nézett ki, mint amit sebtében összecaptak, miután elmentünk. Mécsesek égtek a sarkokban, puha fénnel árasztva el a termet.

- Egy erőter lényegében. Rögtönzött megsejtenél föld. Semmi extra. Megnyugodhatsz - mondta Senjougahara nézve.

- Nyugodt... vagyok.

- Az jó - Beléptünk. - Süssétek le a szemeteket és tartsátok le a fejetekeket.

-...?

- Egy isten előtt álltok.

Az oltár elé álltunk.

Ez teljesen más volt, mint ahogy az én vagy Hanekawa esetén dolgozott. Én voltam nyugtalan. A levegő feszültnek tűnt – annyira feszültnek, hogy meg lehetett örülni tőle. Leguggoltam.

Készen bírtam.

Nem voltam vallásos; ahogy a legtöbb korbéli sem, csak nehezen tudtam volna megmondani a különbséget a sántó és a buddhizmus között, de volt bennem valami, ösztön vagy valami hasonló, ami reagált az ilyen helyzetekre.

Az ilyen alkalmakra.

És helyekre.

- Ööö... Oshino...

- Mi az, Araragi?

- Csak arra gondoltam... tekintve a helyzetet meg ezt a helyet, amit előkészítettél... nem baj, hogy itt vagyok? Úgy érzem, csak útban leszek.

- Nem leszel. Kétféle, hogy bármi probléma lesz, de ha mégis... gondolnod kell a legrosszabbra is. Ha ez megtörténik, akkor neked kell megvédened a testeddel.

- Nekem?

- Mégis mire való egy halhatatlan test?

-...

Ez valóban jól hangzott, de biztos nem csak ezért mondta.

És már nem voltam halhatatlan.

- Araragi - mondta Senjougahara -, ugye megvédesz?

- Mikor váltál hercegnővé?

- Ugyan már. Holnap úgyis öngyilkos lettél volna.

- Ez se tartott sokáig.

Ez olyasmi volt, amit még mások háta mögött sem mondanál, de ő az arcomba mondta. Komolyan el kellene gondolkoznom azon, hogy milyen rettenetes bünt követhettem el előző életemben, amivel kiérdemeltem ezt a fokozott ellenszenvet.

- Persze nem ingyen kérem.

- Mit adnál cserébe?

- Anyagi ellenszolgáltatást szeretnél? Milyen felszínes. Nem túlzok, ha azt állítom, ez az egyetlen kérdés elárulja, mekkora kudarc vagy emberi lényként.

-... szóval mit kapsz cserébe?

- Lássuk csak... talán lemondok a tervemről, hogy elterjessem a pletykát, miszerint megpróbáltad ráadni Nerára a rábszolgá ruhákat, mikor a Dragon Quest 5-tel játszottál.

- Ilyet soha nem tettem!

És azt akarta elmondani mindenkinek?

Milyen szívtelen.

- Egyértelmű, hogy nem is lehet ráadni azokat a ruhákat. Ezt még egy majom is tudná. Nem, a te esetemben a 'még egy kutya is tudná' pontosabb lenne.

- Várjunk csak! Talán most azt hiszed, valami nagyon okosat mondtál, de volt szó eddig bármiről is, ami alapján egy kutya is lehetne hasonlítani?

- Igaz - nevetett Senjougahara. - Nem lenne igazságos a kutyaival szemben.

-...!

Még egy ilyen sablonos szófordulat is fájalmas lehet, ha jól időztetik. Ez a nő tényleg mestere a sértegetésnek.

- Jól van. Akkor legyél gyáva és fuss el behúzott farokkal. Menj haza és tedd azt, amit mindig szoktál: ülj egyedül és tegyél úgy, mintha sokkoltak volna.

- Ez meg milyen beteges hobbi?

Hány rosszindulatú pletykát tervezett elterjeszteni rólam?

- Mikor elérsz az én szintemre, a te fajtádnak már semmi rejtgetnivalója nem marad. Ismerem a legmélyebb, legunalmasabb titkait.

- Rossz szavakat használtál, de így valahogy még sértőbb lett. Mi bajod van a világgal?

Nem akarok engedni neki.

Ínkább sötét titkaim legyenek, mint unalmasak.

Folytatás a következő oldalon!

- Szóval, Oshino, helyettem segíthetne a vámp... Shinobu. Mint Hanekawánál is.
- Shinobu már csicsikálni ment - mondta Oshino.

...
Egy vámpír, aki éjszaka alszik.
Ez szomorú.
Oshino levette a szakét az oltárról, és Senjougaharának nyújtotta.
- Ööö... mit kell...? - mondta dadogva.
- Az alkohol csökkenti a távolságot az istenek és az emberek között. Legalábbis segít lazítani egy kicsit.

- ... Még kiskorú vagyok.
- Nem kell olyan sokat innod. Csak egy kortyot.

...
Egy hosszú pillanatig csak bámult rá, aztán elvette az italt. Utána Oshino elvette a tálát a kezeiből és visszatette az oltárra.
- Rendben. Először is lazítsunk.

Előrefordult...

Oshino hátát Senjougahara felé fordítva beszélt.

- Először is relaxálunk. A hangulat fontos. Ha megteremtjük a megfelelő környezetet, a szertartással nem lesz gond – minden csak attól függ, hogyan érzel.
- Hogyan érzek...?

- Lazíts. Engedd el magad. Ez a te helyed. Ide tartozol. Hajtsd le a fejed, hunyd le a szemeidet és számolj. Egy. Kettő. Három.

Talán...

Nem kellett ugyanazt tennem, de követtem az utasításokat, becsuktam a szememet és számoltam vele együtt. Közben rájöttem...

Ez mind azért kellett, hogy létrejöjjön a megfelelő légkör.

Oshino ruhái, a kötelek, az oltár, a zuhany – mind azért, hogy Senjougahara a megfelelő tudatállapotba kerüljön.

Hipnózis.

Lényegében hipnotizálta.

Elnyomta az öntudatát, elérte hogy elengedje magát, és meggyőzte, hogy bízson benne – a megközelítés más, de ugyanezek a lépésekkel kellett keresztül mennie velem és Hanekawával. A megváltás azoké, akik hisznek benne – vagyis Senjougaharának előbb el kell fogadnia a helyzetet.

Ő maga mondta...

Csak félig bízok meg benne.

De...

Ez nem volt elég.

Jobban kellett bíznia.

A bizalom fontos.

Ezt akarta mondani Oshino, mikor azt mondta, hogy nem fog segíteni neki, hanem neki kell segítenie magán.

Kinyitottam a szememet.

Körülnéztem.

Mécsesek.

A sarkokban pislákolnak.

Szellő az ablak felől.

A fények táncoltak, készen arra, hogy bármikor elaludjanak az első erősebb fuvallatra. De nem tették.

- Lenyugodtunk?
- Igen.
- Akkor itt az idő néhány kérdésre. Válaszolj a kérdéseimre. Hogy hívnak?
- Senjougahara Hitagi.
- Az iskolád?
- Naoetsu Gimnázium.
- A születésnapod?
- Július 7.

A kérdései céltalanok voltak, a tartalmuk lényegtelen.

Kérdés kérdés után.

A ritmus nem változott.

Oshino háttal áll neki.

Senjougahara szemei csukva, feje lehajtvá.

Az arca a földre néz.

A terem annyira csendes volt, hogy hallani lehetett a légzésünket, és szinte a szívverésünket is.

- A kedvenc íród?
- Yumeno Kyusaku.
- Egy hiba, amit gyerekkorodban vétettél?
- Erre nem akarok válaszolni.
- Egy régi dal, ami tetszik?
- Nem hallgatok zenét.
- Mire gondoltál, mikor elvégezted a középiskolát?
- Csak továbbmentem egy másik iskolába. Egyik iskolából a másikba.
- Milyen volt az első szerelmed?
- Erre nem akarok válaszolni.
- Mi volt a legfájdalmasabb pillanat... - mondta Oshino változatlan hangon – az életeden?

...

Senjougahara nem válaszolt.

Nem utasította el a válaszadást. Csak csöndben maradt. Könnyű volt felismerni, hogy ez volt az egyetlen fontos kérdés.

- Mi a baj? A legfájdalmasabb pillanatot kérdeztem életedben.

... az...

Nem tudott tovább csendben maradni.

Nem tagadhatta meg a válaszadást.

A helyzet nem engedte meg.

A légkör nem engedte meg.

Rá lett kényszerítve a válaszadásra.

- Az anyám...

Folytatás a következő oldalon!

- Az anyád?
- Csatlakozott egy szektához.

Egy elég rosszhoz.

Már elmondta korábban...

... hogyan űrtette ki az anyja a bankszámlájukat, hogyan vett fel kölcsönöket csődbe juttatva a családot. Hogy még a válás után is az apja minden nap túlórázott, alig aludt, hogy vissza tudja fizetni azokat a kölcsönöket.

Ez volt a legfájdalmasabb emléke?

Roszsabb, mint hogy elvesztette a súlyát?

Természetesen.

Persze, hogy rosszabb volt.

De...

Csak...

- Csak ennyi?

... ennyi?

- Ez nem túl sok. A japán törvények biztosítják a vallásszabadságot. Ez egy alapvető emberi jog. Bármiben is hisz az anyád, bárkihez imádkozik, csak a módszerekben van különbség.

...

- Vagyis ez kevés - kötötte az ebet a karóhoz Oshino. - Mondd el, mi történt.

- Az tört... a-az anyám... értem. Csatlakozott a szektához és becsapták...

- Mi történt, miután csatlakozott a szektához?

Utána.

Senjougahara a száját harapdálta.

- Egy férfit hozott haza a szektából.

- Egy férfit a szektából. Mit csinált?

- Egy megtisztító szertartást, azt mondta.

- Megtisztítást? Mit tisztított meg?

- Azt mondta... engem kell megtisztítani. - Alig tudta kiejteni a szavakat. - Az-aztán rám támadt.

- Rád támadt? Megvert? Vagy... megerőszakolt?

... megerőszakolt: A-az az ember - Senjougahara kényszerítette magát, hogy kimondja. - Megpróbált megerőszakolni.

... Értem - bólintott Oshino.

Ezért volt Senjougahara...

... olyan furcsán óvatos.

Senkiben nem bízott.

Olyan erősen védekezett, olyan agresszíven.

Ez mindent megmagyarázott.

És hogy miért reagált úgy, mikor meglátta Oshinót azokban a ruhákban.

Talán nem sokban különböztek a szekta ruháitól

- Annak ellenére, hogy pap volt.

- Ez a buddhista felfogás. Néhány vallás megengedi a gyilkosságot a családon belül. A vallási elvek nem univerzálisak. De azt mondtad 'próbált' - nem járt sikerrel?

- Megfogtam a stoplis cipőmet és megütöttem vele.

... merész.

- Elkezdett vérezni. Fetrengett a fájdalomtól.

- És biztonságban voltál?

- Biztonságban voltam.

- Jó.

- De az anyám nem segített.

Végignézte az egészét.

Senjougahara hangja nem remegett meg.

Nem akadt el.

- Rám kiabált.

- Ez minden?

- Nem. Mivel bántottam azt az embert... az anyám...

... megbüntették? - vágott közbe Oshino.

Ennyit még én is kitaláltam volna, de... úgy tűnt, ez segített Senjougaharának.

- Igen - mondta egyszerűen bólintva.

- A lánya bántotta egy feljebbvalóját. Nem meglepő.

- Igen. És ezért az összes pénzünket... az otthonunkat... a kölcsönöket.

Elpusztította a családjunkat. Teljesen tönkretette, mindent tönkretett, és még tovább is folytatta. Még mindig...

- Hol van most az anyád?

- Nem tudom.

- Tudnod kell.

- Biztosan... még velük van.

- Még mindig hisz.

- Soha nem tanult a hibáiból. Nem bánt meg semmit.

- És ez fáj?

- Igen.

- Miért fáj? Ő már nem az anyád.

- Még mindig gondolok rá. Ha nem... ha nem ellenkeztem volna akkor. Akkor... mindez nem történt volna meg.

A családja még együtt lenne.

Soha nem váltak volna szét.

- Így gondolod?

- Igen... így.

- Tényleg?

... igen.

- Tehát... ezt gondold - mondta Oshino. - Nem számít, mennyire nehéz, viselned kell ezt a terhet. Mások nem cipelhetik helyetted.

- Mások...?

- Ne mozgasd a fejed. Nyisd ki a szemed... és láss.

És aztán...

Oshino kinyitotta a szemét.

Senjougahara kinyitotta a szemét.

Mécsesek a sarkokban.

Folytatás a következő oldalon!

A lángjaik pislácoltak.

Az árnyékaink...

... az árnyékaink táncoltak.

Remegtek...

Kavarogtak.

- ÁÁÁÁ!

Senjougahara sikoltott.

A feje még mindig lehajtvá; a szemei tágra nyíltak, mintha nem hinne nekik. Az egész teste remegett. Izgadság csorgott le az arcán.

Pánikolt.

Senjougahara pánikolt.

- Látsz valamit? - kérdezte Oshino.

- Igen, Ez ugyanaz... egy óriási rák. Egy rákot látok.

- Jó. Én semmit nem látok - mondta körbenézve és felém fordult. - Te látod, Araragi?

- ... nem.

Csak egy dolgot láttam...

A pislákoló fényeket.

Az árnyékokat.

Ugyanaz, mintha semmit nem látnék.

Nem láttam a rákot.

- Nem látok semmi különösét.

- Látod? - Oshino visszafordult Senjougahara felé. - Igazából nem is látod a rákot, ugye?

- De. Tisztán. Látom.

- Csak az elme trükkje.

- Nem, tényleg ott van...

- Rendben. Akkor...

Követte a tekintetét.

Mintha valami ott lenne.

Mintha valami ott lenne.

- Akkor el kellene mondanod valamit.

- Mondanom...?

És akkor...

Biztos nem gondolkodott.

Biztos nem tudatos döntés volt.

De Senjougahara felemelte a fejét.

Talán...

Ez túl sok volt neki.

Csak egy hiba.

De az ok nem számított.

Az emberi okok nem számítottak.

Amint felemelte a fejét, Senjougahara hátrarepült.

Hátralökték.

Mintha semmi súlya nem lenne, a lába se érte a földet, olyan gyorsan történt. Aztán a táblának ütközött a terem végében.

Nekicsapódott...

... és ott maradt.

A falhoz szögezve.

Kifeszítve.

- Senjougahara!

- Mondtam, hogy védj a testeddel, Araragi. Mindig akkor sülsz fel, mikor a legjobban szükség lenne rád. Minek állsz ott?

Csalódottnak tűnt. Egy szempillantás alatt történt, úgyhogy nem hiszem, hogy megérelmemteltem volna a rosszallását.

Senjougahara a táblának préselődött, mintha a gravitáció iránya megváltozott volna a számára.

A táblának préselődött.

Repedések jelentek meg körülötte.

Nyögött, képtelen volt más hangot kiadni.

A fájdalomtól.

De még mindig nem láttam semmit.

A táblának préselődött, de semmi nem tartotta ott. De ő látta.

A rákot.

A Teher Rákját.

- Ejnye, ejnye. Milyen mogorva isten. Még nem is köszöntem neki. Milyen bújós. Csak nem történt valami jó dolog?

- Őőő... Oshino...

- Persze, persze. Változott a terv. Nincs mit tenni. Végül is nekem nem számít. Soha nem számított.

Sóhajtott, és odasétált.

Mint akinek elege van az egészből.

Aztán odanyúlt...

... és megfogta a levegőt pár centire Senjougahara arcától.

Aztán eldobta.

- Hórukk! - mondta és keményen a földhöz csapta azt a valamit egy cselgáncsos dobással. Semmi nem hallatszott. A por se kavarodott fel. De pont olyan erősen vágta a földhöz, ahogy korábban Senjougahara repült a falnak - talán erősebben is. És egy pillanat habozás nélkül ráugrott.

Rátaposott egy istenre.

Erősen.

Tiszteletlen és szentségtörő.

Ez a pacifista nem tisztelt egy istent sem.

-...

Az én szememben ez az egész úgy nézett ki, mintha Oshino pantomimezett volna. Egy elég vad pantomim volt. Most egy lábon állt, tökéletesen őrizve egyensúlyát. De Senjougahara számára...

Neki biztos máshogy festett a dolog.

A szemei majd kiugrottak a helyükről.

Folytatás a következő oldalon!

Bármí is szorította a falhoz, már elengedte, mert lecsúszott a földre. Nem volt olyan nagy esés, és mivel szinte nincs is súlya, ezért nem lehetett nagy a becsapódás, de váratlanul érte, ezért ügyetlenül esett a földre.

- Jól vagy? - kérdezte Oshino a saját lábára szegezve a tekintetét.
Összevonta a szemöldökét, mintha valaminek az értékét próbálná megállapítani.

- Rákok. Nem számít milyen nagyok – valójában a nagyobbra még igazabb – ha egyszer a hátukra fordítják őket, végük van. Az ilyen lapos testeket arra találták ki, hogy rájuk lehessen lépni, ha engem kérdezel. Mit gondolsz, Araragi? - kérdezte. - Kezdhettük elölről. Időbe telne. Talán gyorsabb lenne, ha összeroppantanám.

- Összeroppantanád? Hát... - csak egy pillanatra emelte fel a fejét.
- Annyi elég volt. Több mint elég. Az érzelmek vezetnek miket. Ha nem tudunk valamit szépen kérni, akkor a veszélyesebb játékot kell játszani. Ahogy a szörnyeteggel és a macskával is tettük. Ha a szavak nem működnek, harcolnunk kell. A kormány is így működik. Ha összeroppantom, a problémája megoldódik. Elméletileg. De nem ajánlanám; a probléma gyökere megmaradna. A tünetek kezelése. Mintha levágnánk a gyomot ahelyett, hogy gyökerestől tépjük ki. De talán ennyi is elég...

- Talán?
- Tudod, Araragi - mondta Oshino vigyorogva -, nagyon utálom a rákokat."
- Túl nehéz megenni őket

Előre dőlt.
Ráhelyezte a testsúlyát.

- Várij!
Egy hang a háta mögül.
Senjougahara hangja.
Horzsolt térdeit tapogatva felült.

- Kérem, várjon, Oshino.
- Várijk? - kérdezte visszanezve rá.
Még mindig mosolygott.

- Mire várijk?
- Csak meglepődtem - mondta -, de meg tudom csinálni. Megbirkózom vele.
- Aham.

Nem vette le a lábát.
A földhöz szegezve tartotta a rákot.
De nem roppantotta össze.
- Akkor tessék csak.

És Senjougahara...
Olyasmint tett, amit nagyon nehezen tudtam volna elhinni. Letérdelt, egyenes háttal, a kezeit a földre tette, és lassan, mély tisztelettel... meghajolt a dolognak Oshino lába alatt.

A feje majdnem érintette a földet.
Senjougahara Hitagi önként megalázkodott előtte.
Anélkül, hogy bárki mondta volna neki.

- Bocsánat.
Először bocsánatot kért.
- És... köszönöm.

Aztán kifejezte a háláját.

- De... ennyi már elég lesz. Ezek az én érzéseim. Az én gondolataim. Az én emlékeim. Visszaveszem őket. Soha nem lett volna szabad elhagynom őket.
És végül...

- Kérlek. Add vissza a súlyomat. A terhemet.
Az utolsó szavai egy fohász, egy ima szavai voltak.
- Add vissza az anyámat.

Egy tompa puffanással Oshino talpa a földhöz csapódott.
Nem azért, mert rátaposott a rákra.
A rák már nem volt ott.
Mintha soha nem lett volna ott.

Eltűnt.
Oshino Meme nem mondott semmit. Csak állt ott.
Bár tudta, hogy a rák már nincs ott, Senjougahara Hitagi nem állt fel. Csak elkezdett sírni.
Araragi Koyomi pedig csak nézni tudta.
És azon töprengett, hogy Senjougahara vajon tényleg, vajon biztosan egy tsundera lenne.

007

Az események sorrendje.

Féltreértettem az események sorrendjét.

Azt feltételeztem, hogy Senjougahara találkozott a rákkal, elvesztette a súlyát, és az anyja emiatt örült meg annyira, hogy csatlakozott egy szektához. De fordítva a történet; Senjougahara anyja már jóval azelőtt belépett a szektába, hogy a rák elvette volna a lány súlyát.

Rájöhettem volna.

Tűzőgépek és kések heverhetnek szerteszét a házban, de stoplis cipők nem nagyon. Mikor említette, rájöhett volna, hogy ez még akkor történt, mikor még sportolt és a futócsapatban volt – középiskolában. Mikor elkezdte a gimnáziumot, már nem járt tornaórára, a futócsapatban sem lehetett benne, így nem is lehetett otthon stoplis cipője. Valójában az anyja akkor lépett be a szektába, mikor Senjougahara ötödikes volt. Jóval azelőtt, hogy Hanekawa ismerte.
Akkor még beteges lány volt.

Tényleg beteg, nem csak annak hitték.

Valami komoly betegsége volt – de nem olyan nagyon ritka. A túlélési esélye tíz százaléknál is kisebbek voltak, és az orvosok már készek voltak feladni.

A dolgok nagyon rosszul álltak...

Senjougahara anyjának haladékra volt szüksége.

Ezt használták ki.

Senjougahara operációja meghazudtolta az esélyeket – bár ehhez valószínűleg semmi köze nincs a szektának, Oshino rámutatott, hogy nincs rá mód, hogy ezt bizonyíthassuk.

Folytatás a következő oldalon!

Mikor Senjougahara lakásán voltam, ha úgy döntök, hogy közelebből megvizsgálom a meztelen testét, talán észrevettem volna a halvány hegeket a hátán, amik az operáció után maradtak... de természetesen semmi ilyesmit nem tettem.

És ahogy felém fordult és először a blúzáat vette fel... talán rosszul feltételeztem, hogy csak mutogatni akarja magát.

Csak érdekelte a véleményem.

Akárhogy is, miután Senjougahara élete megmenekült, az anyja... még inkább a szekta markába került.

Mivel azt hitte, hogy megmentették a lánya életét.

Elnyerték a bizalmát.

A szokásos módszer.

De a család együtt bukkott. Nem tudok sokat annak a sekteának a tanairól vagy a hitéről, de nagyrészt úgy tűnt, hogy nem avatkoznak bele a követőik életébe. Az apja eleget keresett, és alapból gazdagok voltak, ami segített; de ahogy az évek teltek, az anyja hite erősebb lett, és a szekta is jobban a hatalmába kerítette.

Már csak névleg voltak egy család.

Senjougahara már nem beszélt az anyjával.

Alsós korában még közel álltak egymáshoz, de később egyre feszültebb lett a kapcsolatuk. Abból, ahogy Hanekawa leírta, hogy milyen volt akkoriban, nehéz volt elképzelni, hogy valami elemészti a családi életét.

De talán emiatt volt olyan, amilyen.

Ez tette naggyá.

Ez kényszerítette, hogy olyan tökéletes legyen, amennyire csak tud.

Hogy megmutassa az anyjának, milyen tökéletes tud lenni, hogy bizonyítsa, egy szekta segítségével nélkül is sokra képes.

Annak ellenére, hogy nem beszélt vele.

Alapvetően nem érdeklődött különösebben a sportok iránt.

Főleg akkor nem, mikor beteg volt.

Biztos erőltetnie kellett magát.

De az erőfeszítései a kárára váltak.

Csak romlott a helyzet.

Minél tökéletesebb lett Senjougahara, az anyja annál inkább meg lett győződve róla, hogy ez mind a sekteának köszönhető.

És a végeredmény...

Mikor kilencedikes volt.

Közel volt az iskola vége.

Bár a lánya miatt csatlakozott a sekteához, a fontossági sorrend annyira megváltozott, hogy felajánlotta a lányát a szekta egyik vezetőjének. Talán azt gondolhatta, ezzel jól tesz a lányának.

Senjougahara ellenkezett.

A stoplis cipő felsértette a vezető arcát.

És a végeredmény...

... elpusztította a családját.

Tönkretette őket.

Mindent elvesztettek.

Pénzt, házat, földet. Nagy kölcsönöket vettek fel.

Senjougahara azt mondta, hogy a válást tavaly véglegesítették; akkor költöztek abba a lakásba az apjával, mikor elkezdte a gimnáziumot. Mindennek vége volt, mikor elvégezte a középiskolát.

Vége.

És...

A köztes időben, a középiskola és a gimnázium között...

... találkozott a rákkal.

- A Teher Rákja más néven a Súly Istene - magyarázta Oshino. - A nevükben az omoi nemcsak súlyt, terhet jelent, hanem gondolatot, köteléket is. Azt is mondhatnánk, hogy ha elveszted a súlyodat, az olyan, mintha már ott sem lennél. Ha valami trauma éri az embert, akkor a tudata elzárja az emlékeket – ilyen minden nap láthatás filmekben vagy a tévében. Itt majdnem ugyanarról van szó; az isten elveszi a gondjaidat.

Vagyis mikor találkozott a rákkal...

Megszakította a kapcsolatát az anyjával.

Már nem gondolt arra, hogy az anyja felajánlotta a szekta egyik vezetőjének, hogy nem mentette meg, és hogy ez tönkretette a családjukat. Nem tépelődött már azon, hogy mi lett volna, ha hagyja magát.

Megszabadult a terhétől.

Megszabadult attól, ami nyomasztotta.

Úgy döntött...

... hogy elrejtí.

Haladékra volt szüksége.

- Egyszerű üzlet. Igazságos üzlet. A rákoknak páncéljuk van és elég kemények, ugye? Legalábbis mi azt gondoljuk. Kívülről héj fedi őket. Ez megvédi azt, ami a vázon belül található. Ezért nehéz megenni őket.

Tényleg úgy tűnt, hogy utálja őket.

Oshino furcsa módon bele tudott bonyolódni dolgokba.

- A rák kanijja a megértés a rovar fölött. Ugyanaz a megértés, mint ami a boncolásban van. Minden vízben élő dolog kanijját így képzik, de a rákoknak van két nagy ollójuk is.

Tehát...

Senjougahara elvesztette a súlyát – a súlyát és az érzelmeit. Megszabadult a szenvedéstől, már nem kínlódott. Megszabadult mindentől.

És ez...

... könnyebbé tette a dolgokat számára.

Tényleg könnyebbé.

A terhe nélkül nem voltak valódi problémái. De mint a fiú, aki eladta az árnyékát, nem telt el nap, hogy Senjougahara ne bánta volna meg.

Nem azért, mert nem tudott barátkozni.

Nem azért, mert az életszínvonal a leromlott.

Nem azért, mert már nem voltak barátai.

Nem azért, mert mindent elvesztett.

Csak egyszerűen azért, mert elvesztette az érzelmeit.

Fortytatás a következő oldalon!

Öt család.

Együküknek sem volt semmi köze az anyja vallásához, de mint Oshino esetében is, csak félig bízott meg bennük... viszont a tény, hogy valamennyire mégis megbízott bennük mutatja, mennyire megbánta. Azt is, hogy továbbra is bejárt a kórházba.

Tévedtem.

Tévedtem mindenben.

Mióta elvesztette a súlyát, Senjouhahara...

... nem adott fel semmit.

... nem dobott el semmit.

- Nem tett semmi rosszat. Ha valami rossz történik veled, az nem jelenti azt, hogy szembe kell nézned vele. Nem tesz jobba, ha szembenézel vele. Mindig el lehet elfutni. Főleg egy olyan anyával, aki egy szekta kedvéért elhagyta. A körülmények alapján az, hogy visszaszerezte a terhét, nem változtat semmin. Csak annyi változik, hogy a terhe újra rá nehezedik. De az anyja nem jön haza, a családja nem jön helyre.

Nem változtat semmin.

Oshino ezt nem sértésből mondta, vagy gúnyolódásból.

- A Teher Rákja elveszi a súlyodat, az emlékeidet, az identitásodat. De nem úgy, mint a vámpírok, vagy a szexi macska. Ő választotta ezt, csak teljesítették a kívánságát. Igazságos... Az isten mindig vele volt. Soha nem vesztett el semmit. Mégis...

Mégis...

Még akkor is.

Még inkább.

Senjouhahara Hitagi vissza akarta kapni.

Mindent vissza akart kapni.

Mindent, amire emlékezett az anyjáról.

Az emlékeit és a fájdalmat, amit okoztak.

Nem érthettem meg, ez pontosan mit jelent, és valószínűleg soha nem is fogom, de ahogy Oshino is mondta, nem sokat változtatott a dolgokon. Az anyja nem fog visszajönni. Senjouhahara pedig továbbra is szenved.

Semmit nem változtatott.

- De valami változott - mondta Senjouhahara.

A szemei vörösek voltak és duzzadtak.

- Nem volt időpocséklás. Ha más haszna nem is volt, találtam egy jó barátot.

- Kit?

- Téged.

Tudtam a választ. De meglepett, milyen egyszerűen, közvetlenül és őszintén mondta.

- Köszönöm, Araragi. Nagyon hálás vagyok neked. Bocsánatot kérek mindenért, amit mondtam vagy tettem. Örülnék, ha továbbra is a barátom maradnál.

Bár nem jellemző rám...

Ez a váratlan megnyilatkozás mélyen szíven ütött.

Azt mondtuk, együtt megyünk rákot enni.

A tél még elég messzinek tűnt.

008

És másnap a poén.

A két húgom, Karen és Tsukihi a szokásos módon addig vertek, amíg fel nem ébredtem. A testemet nehéznek éreztem. Kikényszerítettem magam az ágyból. Nehezebbnek tűnt, mint máskor. Az izmaim fájtak, mintha lázas lettem volna. Nem olyan volt, mint a Hanekawa incidens idején; nem verekedtem és nem futottam, szóval semmi olyasmit nem tettem, amivel megerőltettem volna az izmait, de minden lépés fáj. Sikerként lejutnom a lépcsőn, de sokszor majdnem legurultam. Nem volt tiszta a fejem, de még biztos nem volt influenza szezon, szóval mi történhetett?

Ahogy ezen töprengtem, egy lehetetlen ötlet futott át az agyamon.

A fürdőszoba felé fordultam.

És ráálltam a mérlegre.

A súlyom 55 kiló.

De a mérleg 100 kilót mutatott.

... komolyan?

Ahogy mondta...

Az istenek rendesen el vannak szállva maguktól.

